

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2693/90

van de heer José Happart (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 december 1990)

(92/C 126/01)

1987:	121 653 stuks
1988:	96 649 stuks
1989:	120 668 stuks
1990:	143 691 stuks
1991: (zes maanden)	71 799 stuks.

Betreft: Invoer van vee uit landen van Oost-Europa

Uit verschillende contacten blijkt dat enkele veekooplieden een invoervergunning hebben verkregen waarmee tienduizenden runderen op het grondgebied van bepaalde Lid-Statens kunnen worden ingevoerd.

Het gaat hier werkelijk om een distorsie van de mededinging, aangezien dit uit de landen van Oost-Europa ingevoerde vee op de noteringen van de Belgische veehouders komt drukken.

Ten einde een buitensporige ontwrichting van de vleesmarkt te voorkomen, zou ik graag vernemen welke houding de Commissie ten aanzien van dit verschijnsel aanneemt en welke maatregelen worden overwogen om deze situatie tegen te gaan.

Hoeveel runderen zijn sedert het begin van dit jaar uit de landen van Oost-Europa ingevoerd?

Voor hoeveel runderen uit Oost-Europa is sedert het begin van dit jaar een invoervergunning verleend?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(21 november 1991)

De invoer in de Gemeenschap van volwassen runderen uit Oosteuropese landen heeft zich als volgt ontwikkeld:

Hieruit kan niet worden geconcludeerd dat er een massale stijging van deze invoer is geweest.

De invoer van kalveren (runderen van minder dan 220 kg) daarentegen is aanzienlijk toegenomen; in de jaren voor 1989 werden er 250 000 stuks ingevoerd, maar in 1989 waren het er 500 000 en in 1990 850 000 stuks.

Voor zover deze invoer niet gebeurt in het kader van de „Voorzieningsbalans voor rundvlees” die jaarlijks door de Raad wordt aangenomen (sedert 1989 gaat het om 198 000 stuks per jaar die in meerderheid een gewicht tussen 220 en 300 kg hebben), geldt een douanerecht van 16%, verhoogd met de heffing (+ 124 ecu/100 kg).

Wat de marktsituatie betreft, hebben in de tweede helft van 1990 ook de uitstootkoeien uit het voormalige Oost-Duitsland de marktprijzen in bepaalde Lid-Statens enigszins onder druk gezet. In augustus en september 1990 lag het aantal in de Lid-Statens ingevoerde en uit Duitsland afkomstige dieren ongeveer 23 000 boven het normale aantal. De 5 500 ton vlees die deze dieren opleveren, kunnen echter niet als voornaamste oorzaak voor de slappe prijzen beschouwd worden. Deze zijn namelijk in hoofdzaak het gevolg van een combinatie van verschillende factoren zoals de toegenomen productie, de lagere consumptie (BSE) en problemen bij de uitvoer (BSE en de Golf-crisis), die alle hun weerslag hebben gehad op de communautaire markten. N.a.v. die situatie is een aantal maatregelen genomen om een instorting van de prijzen te voorkomen.

Zo heeft de Commissie bij voorbeeld de uitvoerrestituties aanzienlijk verhoogd om de uitvoer aan te moedigen en de uitvoering van de exportcontracten voor koeien uit het

voormalige Oost-Duitsland te bespoedigen. Tegelijkertijd is steeds volledig gebruik gemaakt van de mogelijkheden van de communautaire interventieregeling. In de voorzieningsbalansen die de Raad op 4 maart 1991 heeft goedgekeurd, is de omvang van de import van jonge mestrunderen voor 1991 gelijk gelaten (198 000 stuks) en heeft de Commissie verklaard dat de invoer van kalveren in 1991 niet groter mag zijn dan de traditionele invoer. Te dien einde is een systeem van toezicht op de invoer ingesteld. Dit heeft ertoe geleid dat sedert 25 april 1991 (Verordening (EEG) nr. 1023/91, vrijwaringsclausule) geen invoervergunningen worden afgegeven. Ten slotte geldt voor 1991, gezien de voorzieningsbalans, geen recht om tegen preferentieel recht bevroren vlees in te voeren voor verwerking.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 474/91
van de heer Gianfranco Amendola (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 maart 1991)
(92/C 126/02)

Betreft: Recht op inzage van overheidsstukken

Kan de Commissie,

gelet op de bepalingen van Richtlijn 90/313/EEG van de Raad ⁽¹⁾ over vrije toegang tot gegevens over het milieu,

gelet op het belang dat wordt gehecht aan de praktijk van het bezwaarschrift als stimulans van het democratisch functioneren van de Instellingen, zoals door het Parlement is vastgesteld ten aanzien van de toepassing van het communautair recht,

overwegende dat tussen de burger en de Instellingen alleen dan een vertrouwensband kan bestaan wanneer de overheid open kaart speelt,

overwegende dat het recht op informatie behoort tot de verworvenheden van onze beschaving, mededelen

1. of zij onderzoek heeft gedaan naar de regels die in de verschillende Lid-Staten gelden voor het recht op toegang tot overheidsstukken en of zij voornemens is met een richtlijn te komen voor het harmoniseren van deze regels volgens de in artikel 100 A van het Verdrag genoemde procedure;
2. welke regels gelden voor de toegang van de burger tot informatie over activiteiten van de EEG en welke criteria zijn aangelegd bij het vaststellen van deze regels;
3. of het haar niet nuttig lijkt om het recht op informatie over overheidsstukken te bekrachtigen in het kader van het op te stellen Handvest van de rechten van de Europese burger?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(15 oktober 1991)

1. De Commissie heeft uitgebreid onderzoek verricht naar de „wetgeving betreffende de algemene toegang tot informatie” in de Lid-Staten, waarvan de resultaten onlangs zijn gepubliceerd. Dit onderzoek heeft betrekking op wetgeving die een algemeen recht op toegang tot overheidsdocumenten biedt. Dergelijke wetgeving wordt gewoonlijk beschouwd als onderdeel van de betrekkingen tussen de individuele burger en de (rijks-)overheid. De Raad heeft deze problematiek aan de orde gesteld in aanbeveling R(81) 19 betreffende de toegang tot bij overheidsinstanties berustende gegevens. De Commissie is niet voornemens om op korte termijn voorstellen te doen voor een richtlijn overeenkomstig de procedure van artikel 100 A van het Verdrag, waarin zodanige wetgeving wordt geharmoniseerd, maar zij zal de noodzaak en de mogelijkheid daartoe zorgvuldig onderzoeken.

Bovendien heeft de Commissie in het kader van de voorbereidende werkzaamheden van het voorstel voor een richtlijn inzake de vrije toegang tot milieu-informatie een onderzoek verricht naar de nationale regelgeving op dit gebied. Bij het vaststellen van Richtlijn 90/313/EEG van de Raad inzake de vrije toegang tot milieu-informatie heeft de Commissie medegedeeld voornemens te zijn een voorstel in te dienen waarin de beginselen van deze richtlijn worden uitgebreid tot de Instellingen van de Gemeenschap.

Met de beginselen inzake doorzichtigheid en vertrouwen tussen de individuele burger en de overheid stemt de Commissie in zoverre in, dat zij in september 1990 een pakket voorstellen ⁽¹⁾ heeft ingediend met betrekking tot de bescherming van het individu in verband met de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens in de Gemeenschap en de beveiliging van informatie, ten einde bij voorbeeld het recht van toegang tot persoonsgegevens in overheidsbestanden te garanderen en mogelijke conflictering tussen de bescherming van persoonsgegevens en de verspreiding van informatie van de openbare sector te vermijden. Aangezien de bescherming van de persoonlijke levenssfeer een grondrecht van het individu is, is doorzichtigheid voor iedere burger van essentieel belang, met name waar het grensoverschrijdende gegevensstromen binnen een gemeenschappelijke markt betreft.

2. Momenteel is er geen algemene regelgeving inzake de toegang van de burger tot informatie over de werkzaamheden van de Gemeenschap. De Commissie is evenwel van mening dat er op dient te worden toegezien dat de Europese burger bij de voortgang van de Europese integratie kennis kan nemen van de handelingen en de maatregelen die daaruit voortvloeien.

3. De Commissie acht vastlegging hiervan in de huidige omstandigheden niet onontbeerlijk.

⁽¹⁾ Doc. COM(90) 314 def. — SYN 287 en 288.

⁽¹⁾ PB nr. L 158 van 23. 6. 1990, blz. 56.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 697/91

van mevrouw Christine Oddy en de heer Alex Smith (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 april 1991)
(92/C 126/03)

Betreft: Sri Lanka

Welke stappen heeft de Commissie ondernomen om ervoor te zorgen dat de verklaring van de 12 Lid-Staten van 19 oktober 1990 over schendingen van de mensenrechten in Sri Lanka in acht wordt genomen?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**
(21 februari 1992)

De Commissie zorgt ervoor dat over de maatregelen die zij wenst te nemen nauw overleg plaatsvindt met de Lid-Staten in het kader van de Europese politieke samenwerking. Het antwoord van het EPS-secretariaat op dezelfde vraag nr. 698/91 (1) geeft het standpunt van de Commissie weer.

(1) PB nr. C 210 van 12. 8. 1991, blz. 34.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 816/91

van mevrouw Christine Crawley (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 mei 1991)
(92/C 126/04)

Betreft: Tabaksubsidieering

De laatste jaren heeft de Commissie zowel het initiatief genomen tot als deelgenomen aan een aantal waardevolle projecten ter bevordering van de gezondheid en aanmoediging van gezondere levenswijzen onder de bevolking van de Gemeenschap. Ik meen echter te weten dat de communautaire subsidies aan de tabaktelers in een onrustbarend tempo zijn gestegen. Zou de Commissie de bedragen kunnen aangeven van de tabaksubsidies die de laatste tien jaar zijn verleend en mededelen welk percentage van de begroting van het gemeenschappelijk landbouwbeleid deze vertegenwoordigen?

In de Gemeenschap sterven ongeveer 440 000 mensen ieder jaar aan ziekten die met het tabakverbruik in verband staan. Zou de Commissie haar beleid inzake tabaksubsidieering dringend willen herzien en projecties van de vermindering ervan willen verstrekken en wil zij tevens mededelen voor welke andere producten of projecten (in de landbouw of elders) deze gelden zullen worden besteed?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**
(12 december 1991)

Ruwe tabak valt onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid en daarom dient de Gemeenschap de teelt van dit produkt te steunen. De verplichting om tabak te steunen vloeit voort uit artikel 39 van het EEG-Verdrag, dat tot doel heeft de tabaksteler een billijke levensstandaard te garanderen. Er dient ook op te worden gewezen dat de tabaksteelt van groot belang is voor de economie van bepaalde, meestal minder ontwikkelde regio's van de Gemeenschap, waar tabak in de meeste gevallen de enige bron van inkomsten is. Hierbij zijn meer dan 200 000 kleine familiebedrijven betrokken, die tabak telen op zeer kleine perceeltjes land (minder dan 1 ha) (95 000 van deze bedrijven bevinden zich in Griekenland en 71 000 in Italië).

In de laatste tien jaar bedroegen de subsidies voor de sector ruwe tabak (in miljoen ecu):

1981	361,8
1982	622,6
1983	671,3
1984	776,4
1985	862,9
1986	782,2
1987	803,6
1988	966,1
1989	1 138,8
1990	1 232,1

Deze uitgaven bedragen gemiddeld 4,1% van de uitgaven van het EOGFL, afdeling Garantie. Hier staat evenwel tegenover dat de douanerechten op de invoer van ruwe tabak zeer laag zijn, wat impliceert dat het merendeel van de kosten ter bescherming van de Europese productie door het EOGFL worden gedragen.

Op 9 oktober 1991 heeft de Commissie voorstellen aangenomen voor een verordening van de Raad inzake een nieuwe gemeenschappelijke ordening van de markt voor ruwe tabak. De bedoeling van deze voorstellen is om de uitgaven in de tabaksector aanzienlijk te verminderen en te voorkomen dat de uitgaven uit de hand lopen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 887/91

van de heer Ian White (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 mei 1991)
(92/C 126/05)

Betreft: Geestelijk gehandicapte kinderen en volwassenen in Roemenië

Kan de Commissie, gezien het onbevredigende antwoord op schriftelijke vraag nr. 2869/90 (1), mededelen

1. welke zendingen levensmiddelen speciaal bestemd zijn voor geestelijk gehandicapte kinderen en volwassenen?

2. welke zendingen medicijnen speciaal bestemd zijn voor geestelijk gehandicapte kinderen en volwassenen?
3. welke zendingen onderwijsmateriaal speciaal voor geestelijk gehandicapte kinderen en volwassenen bestemd zijn?
4. welke zendingen verf of bouwmaterialen speciaal voor het opknappen van tehuizen voor geestelijk gehandicapten bestemd worden?
5. wanneer, als het antwoord op de vragen a) t/m d) „geen” luidt, begonnen zal worden met de hulpverlening?

(¹) PB nr. C 144 van 3. 6. 1991, blz. 16.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(19 februari 1992)**

Mentaal gehandicapte volwassenen

De algemene leveringen van voedsel en geneesmiddelen aan Roemenië kwamen ten goede aan mentaal gehandicapte volwassenen. Specifieke leveringen aan instellingen vonden niet plaats.

- a) De voedselhulp omvatte: rundvlees, boter, olijfolie, maïs en rogge.
- b) De leveringen van geneesmiddelen omvatten een standaardreeks van 40 producten.
- c) en d) Er werd geen opleidingsmateriaal voor gehandicapte volwassenen en evenmin bouwmaterialen voor het renoveren van instellingen voor gehandicapte volwassenen verstuurd. Er werden voor 1991 geen specifieke projecten voor gehandicapte volwassenen gepland.

Mentaal gehandicapte kinderen

- a) Mentaal gehandicapte kinderen ontvingen de algemene voedselleveringen die sommige instellingen toegestuurd kregen en die bestonden uit maïs, olie, suiker, rijst, verrijkt meel, melkpoeder, volledige zuigelingenvoeding en lactosevrije melk.
- b) Behalve standaardgeneesmiddelen waaronder vitamines, antibiotica en antipyretica die aan alle instellingen werden geleverd, kregen de instellingen die mentaal gehandicapte kinderen huisvesten op verzoek extra speciale geneesmiddelen waaronder Tegretol, neuroleptica en valium.
- c) De algemene leveringen omvatten ook educatieve spelletjes voor zeer jonge kinderen, maar afgezien daarvan werden geen specifieke spelletjes voor mentaal gehandicapte kinderen toegestuurd.
- d) Er werd materiaal ter beschikking gesteld voor het renoveren van de instellingen, in het bijzonder voor verwarmingsinstallaties, keukens, wasserijen en sanitaire voorzieningen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1045/91

van de leden Luigi Vertemati, Lelio Lagorio, Nereo Laroni, Maria Magnani Noya, Gianni Baget Bozzo, Pierre Carniti, Vincenzo Mattina, Vincenzo Bettiza en Franco Iacono (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1991)

(92/C 126/06)

Betref: Recente politieke gebeurtenissen in de Baltische Staten

De gebeurtenissen in de Sowjetunie en met name in de Baltische republieken hebben een dramatische wending genomen.

Het militaire optreden in Vilnius, waarbij tientallen doden en gewonden zijn gevallen, is onaanvaardbaar en verwerpelijk.

De steun voor de democratiseringspolitiek van Gorbatsjov berustte op de eerbiediging van de rechten van de burgers en volkeren in de gehele Sowjetunie.

De eenheid en integriteit van de Sowjetunie kunnen niet worden bewerkstelligd met middelen die in strijd zijn met de meest elementaire mensenrechten.

Kan de Commissie mededelen of zij voornemens is het Parlement op de hoogte te stellen van de stappen en maatregelen die ten aanzien van de Sowjet-autoriteiten zijn genomen?

Is zij voorts bereid een delegatie van de Gemeenschap naar Moskou en naar de Baltische republieken te sturen om een onderzoek in te stellen en om de betrokken instanties in kennis te stellen van het vastberaden voornemen van de Gemeenschap om haar steun en medewerking aan een op vrede en samenwerking gebaseerd nieuw Europa afhankelijk te stellen van de eerbiediging van de individuele en collectieve vrijheden en van het afzien van iedere vorm van geweld?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(25 februari 1992)**

De Commissie heeft krachtig gereageerd op het gebruik van geweld als reactie op het Baltische onafhankelijkheidsstreven. Na de gebeurtenissen van januari 1991 in de Baltische landen, in het bijzonder het militaire optreden in Vilnius, heeft de Commissie besloten alle contacten op hoog niveau met de Sowjet-autoriteiten op te schorten, met name de voor eind januari geplande vergadering van het Gemengd Comité USSR-EG. Bovendien heeft de Europese Gemeenschap besloten de uitvoering van het bijstandsprogramma voor de USSR, waartoe op de Europese Raad van december 1990 in Rome werd besloten, te vertragen. Wel werd besloten de voedselhulp om humanitaire redenen voort te zetten.

Op 27 augustus 1991 hebben de Gemeenschap en de Lid-Staten officieel de onafhankelijkheid van de drie

Baltische Staten erkend en voorgesteld onverwijld diplomatieke betrekkingen aan te knopen. Tegelijkertijd hebben zij beklemtoond vastbesloten te zijn de Baltische Staten te steunen in hun economische en politieke ontwikkeling. Met het oog hierop heeft de Commissie beloofd alle middelen voor economische samenwerking tussen de Gemeenschap en de Baltische Staten te onderzoeken.

In dat verband heeft vice-voorzitter Andriessen in september een delegatie geleid naar Tallinn, waar hij besprekingen heeft gevoerd met de eerste ministers en ministers van Buitenlandse Zaken, Economie en Buitenlandse Handel van de drie Baltische Staten. Deze besprekingen waren gericht op de politieke en economische situatie, de bij voorrang uit te voeren hervormingen, de noodzaak van bijstand en de toekomstige betrekkingen met de Gemeenschap. Op basis van deze gesprekken heeft de Raad op 4 november 1991 een mandaat gegeven aan de Commissie voor onderhandelingen met het oog op handels- en samenwerkingsovereenkomsten. Naar verwachting zullen deze binnenkort worden afgesloten. De overeenkomsten zullen gebaseerd zijn op dezelfde verplichtingen ten aanzien van de beginselen van de CVSE-Slotakte van Helsinki en het Handvest van Parijs, die ook de onafhankelijkheidsverklaring van de drie Staten ondersteunden.

De Commissie heeft ook aanzienlijke hulp aan de Baltische Staten verleend. Na het militaire optreden in Litouwen heeft de Commissie besloten 115 000 ecu toe te kennen voor medische noodhulp, en op 20 december 1991 heeft zij voedselhulp ter waarde van 45 miljoen ecu aan de drie Staten verleend. Vanaf 1 januari 1992 kunnen de Baltische Staten beroep doen op de Phare-begroting. Voordien had de Gemeenschap 15 miljoen ecu uit het krediet voor technische bijstand aan de USSR van 1991 aan de Baltische Staten toegewezen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1065/91

van de heer Herman Verbeek (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 mei 1991)

(92/C 126/07)

Betreft: Diffuse lozingen van bestrijdingsmiddelen naar de Waddenzee

Onlangs publiceerde de Werkgroep Eemsmond van de Waddenvereniging een onderzoeksrapport over diffuse lozingen van bestrijdingsmiddelen naar de Waddenzee. Het onderzoek geeft aan dat de Waddenzee, een van de belangrijkste natuurgebieden van West-Europa, via het zoete oppervlaktewater ernstig verontreinigd wordt door eutrofiëring en de toevoer van milieuvreemde giftige organische verbindingen die in de landbouw gebruikt worden. De Werkgroep Eemsmond berekent dat jaarlijks 4,6 ton bestrijdingsmiddelen op deze wijze in de Waddenzee geloosd wordt. Veel van die stoffen staan op de zwarte lijst van de Gemeenschap.

1. Een aantal stoffen op de zgn. zwarte lijst van de Gemeenschap (Richtlijn 76/464/EEG) (*) is als bestrijdingsmiddelen wel toegelaten. Acht de Commissie het niet noodzakelijk om, gezien het milieuschadelijke karakter van dergelijke middelen, juist ook de gevaarlijke diffuse lozing van deze stoffen in het milieu te verbieden en daartoe maatregelen te nemen?
2. Kan de Commissie meedelen of zij gevolg heeft gegeven aan de wens van het Europees Parlement (resolutie over de Noordzeeconferentie van 7 en 8 maart 1990 ()), waarin onder meer is aangedrongen op een initiatief om het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen in de Gemeenschap terug te dringen en voor eind 1990 een gedetailleerd actieprogramma te presenteren waarin de resultaten van de derde Noordzeeconferentie in concrete voorstellen voor richtlijnen worden omgezet?

(*) PB nr. L 129 van 18. 5. 1976, blz. 23.

(**) PB nr. C 113 van 7. 5. 1990, blz. 222.

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(11 oktober 1991)

1. Bij Richtlijn 76/464/EEG worden de Lid-Staten verplicht tot het beheersen van de lozing van gevaarlijke stoffen in oppervlaktewateren. Bepaalde pesticiden vallen binnen de werkingssfeer van deze richtlijn. De Commissie heeft bij de Raad een lijst van stoffen ingediend waarvoor met voorrang grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen dienen te worden vastgesteld. Dezelfde richtlijn verplicht de Lid-Staten ook tot het opzetten van programma's ter vermindering van de lozing van deze gevaarlijke stoffen. Bovendien vloeit er een aantal verplichtingen voort uit Richtlijn 75/440/EEG betreffende de vereiste kwaliteit van het oppervlaktewater dat is bestemd voor productie van drinkwater (*). De naleving van de in deze richtlijn vervatte voorschriften behoort tot de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten. Om deze naleving te garanderen, zal de Commissie zo nodig gebruik maken van de bevoegdheden die haar bij artikel 169 van het EEG-Verdrag zijn toegekend.

2. Wat het gebruik van pesticiden betreft, is er momenteel een voorstel voor een richtlijn in discussie bij de Raad. Indien deze richtlijn wordt vastgesteld, zullen de effecten van de thans gebruikte pesticiden moeten worden geëvalueerd en zal het gebruik van pesticiden die een sterke verontreiniging veroorzaken niet langer worden toegestaan.

Wat het actieprogramma naar aanleiding van de derde Noordzeeconferentie van maart 1990 betreft, heeft de Commissie tijdens de follow-up-bijeenkomst van december 1990 in Kopenhagen samen met de andere deelnemers aan de conferentie een gedetailleerd actieplan opgesteld.

In dit plan wordt een aantal activiteiten ontvouwd waarmee de tijdens de laatste Noordzeeconferentie genomen beleidsbeslissingen in de praktijk kunnen worden omgezet.

Met de recentelijk vastgestelde richtlijn inzake de behandeling van stedelijk afvalwater⁽¹⁾ is reeds een van de doelstellingen van de Noordzeeconferentie gerealiseerd; andere besluiten van die conferentie worden ten uitvoer gelegd via het thans ter tafel liggende voorstel voor een richtlijn over nitraten en het geplande voorstel over de ecologische waterkwaliteit waaraan momenteel wordt gewerkt.

(¹) PB nr. L 194 van 25. 7. 1975.

(²) PB nr. L 135 van 30. 5. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1094/91
van de leden Herman Verbeek en Paul Staes (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 mei 1991)
(92/C 126/08)

Betreft: Dump van Nederlandse mest in Vlaanderen

1. Is de Commissie op de hoogte van berichten dat er sprake is van intensieve export van mest uit Nederland naar België (volgens de Openbare Vlaamse Afvalmaatschappij zou het om jaarlijks 100 000 tot 150 000 ton gaan)?

2. Erkent de Commissie dat een dergelijke grootschalige verplaatsing van mest tot ernstige vervuiling in de importregio kan leiden, zodat het hier feitelijk om een afvalprobleem gaat?

3. Kan de Commissie aangeven hoe de dump van Nederlandse mest in Vlaanderen zich verhoudt tot de in het voorstel voor een verordening COM(90) 0415 def. (betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen zowel binnen als naar en uit de Gemeenschap) vastgelegde principes van „ecologisch rationeel beheer”, „zelfvoorziening op regionaal niveau”, „beperking van de overbrenging tot het strikt noodzakelijke” en de eerbiediging van „het beginsel van de voorafgaande schriftelijke instemming van het land van bestemming”?

4. Acht de Commissie het niet wenselijk dat pogingen om de mestproblemen in overschotgebieden op te lossen (zoals in Nederland en Vlaanderen met name gebeurt door quotering van de mestproductie en mestgift per ha) niet gefrustreerd mogen worden door vrije import van elders en dat het regio's/landen daarom moet zijn toegestaan daartegen maatregelen te nemen zolang de eind- of onttrekkingsnormen nog niet zijn gerealiseerd?

5. Is het de Commissie bekend dat gegevens circuleren als zou in de mesttransporten ook chemisch afval worden vermengd en stelt de Commissie daarover een onderzoek in?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(6 februari 1992)

1. De Commissie beschikt niet over gedetailleerde informatie betreffende de uitvoer van mest uit Nederland naar België.

2. Aangezien er op dit ogenblik geen specifieke communautaire regeling bestaat betreffende het verplaatsen en het uitrijden van drijfmest binnen de Gemeenschap, meent de Commissie, dat wanneer dit produkt een ernstig gevaar kan vormen voor bij voorbeeld de gezondheid van de veestapel of de waterkwaliteit, de Lid-Staten, in de in artikel 36 van het EEG-Verdrag vermelde gevallen, verbodsmaatregelen kunnen nemen. Dergelijke maatregelen kunnen slechts worden toegestaan op voorwaarde dat zij geen discriminerend karakter hebben ten opzichte van uit een andere Lid-Staat afkomstige produkten en dat zij geen ongerechtvaardigde of onevenredige belemmering doen ontstaan voor de handel in de Gemeenschap.

3. Het verordeningvoorstel (doc. COM(90) 415) betreffende afvalstoffen heeft geen betrekking op mest.

4. De Commissie meent dat problemen in verband met overschotten van afvalstoffen in bepaalde regio's niet mogen worden opgelost door in andere regio's te veel mest uit te rijden.

5. De Commissie beschikt niet over informatie over de aanwezigheid van chemisch afval in deze meststoffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1104/91
van de heer Rafael Calvo Ortega (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 juni 1991)
(92/C 126/09)

Betreft: Voedselhulp

Het toekennen van voedselhulp volgens vastgestelde globale hoeveelheden voor elk te leveren produkt, zonder dat rekening wordt gehouden met de marktbevingen en de gevolgen hiervan voor deze produkten, is een weinig soepele werkwijze die heel wat vragen oproept. Heeft de Commissie hier ervaring mee? Kunnen deze voorspellingen zonder al te grote problemen worden aangepast?

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie

(3 maart 1992)

De Commissie gaat bij haar kredietvoorstellen voor voedselhulp in het kader van haar voorontwerp van begroting uit van hypothesen voor de hoeveelheden per produkt. Deze hypothesen zijn gebaseerd op de te verwachten ontwikkeling van de structurele behoeften

van de ontwikkelingslanden op het gebied van voedselhulp, alsmede de behoeften van de internationale organisaties en de NGO's.

Bij het programmeren van de voedselhulp houdt de Commissie rekening met de vraag van de ontwikkelingslanden, de internationale organisaties en de NGO's, en niet met het communautaire aanbod. Zo zijn de hoeveelheden zuivelproducten de laatste jaren verlaagd ten gunste van producten zoals plantaardige olie en peulvruchten, aangezien dit producten zijn die vaak beter passen bij de consumptiegewoonten van de betrokken landen.

Voorts zijn de voor ieder produkt goedgekeurde totale hoeveelheden maximumhoeveelheden, behalve voor graan, waartoe uit hoofde van de Voedselhulpconventie van 1986, verlengd tot 30 juni 1993, is besloten en waarvoor de toezegging vast is; het is dus mogelijk minder dan de goedgekeurde hoeveelheden toe te wijzen.

Dat is overigens het geval geweest in 1990 toen de vastgelegde hoeveelheden zuivelproducten 71 000 ton melk en 9 280 ton butteroil bedroegen, terwijl de totale hoeveelheden op respectievelijk 94 100 ton en 18 000 ton waren vastgesteld.

De Commissie meent dat het huidige systeem soepel genoeg is om haar in staat te stellen op de ontwikkeling van de vraag en de voorwaarden inzake aanbod voor de verschillende producten in te spelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1184/91

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1991)

(92/C 126/10)

Betreft: Onderzoek naar ziekte door voedselvergiftiging

Welke onderzoeken zijn in de periode 1980—1990 in opdracht van DG III verricht naar het voorkomen van ziekte door voedselvergiftiging in de Europese Gemeenschap, en voor welke bedragen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1185/91

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1991)

(92/C 126/11)

Betreft: Onderzoekcontracten volksgezondheid

Welke onderzoekcontracten heeft DG III in de periode 1980—1990 gesloten met het Instituut Robert von Ostertag te Berlijn of met academici die bij dit instituut werkzaam zijn?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1186/91

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1991)

(92/C 126/12)

Betreft: Onderzoekcontracten volksgezondheid

Wanneer publiceert DG III de onderzoeken die zijn voortgevloeid uit de contracten met het Instituut Robert von Ostertag te Berlijn?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1189/91

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1991)

(92/C 126/13)

Betreft: Onderzoek naar ziekte door voedselvergiftiging in opdracht van DG VI

Welke onderzoeken zijn in opdracht van DG VI verricht naar het voorkomen van ziekte door voedselvergiftiging in de Europese Gemeenschap in de periode 1980—1990, en om welke bedragen gaat het?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1190/91

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1991)

(92/C 126/14)

Betreft: Onderzoek naar ziekte door voedselvergiftiging in opdracht van DG III

Welke onderzoeken naar de volksgezondheid zijn in opdracht van DG III over de periode 1980—1990 gepubliceerd?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1191/91

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1991)

(92/C 126/15)

Betreft: Onderzoek naar de volksgezondheid

Welke onderzoeken naar de volksgezondheid zijn in opdracht van DG VI over de periode 1980—1990 gepubliceerd?

**Gecombineerd antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1184/91, nr. 1185/91,
nr. 1186/91, nr. 1189/91, nr. 1190/91 en nr. 1191/91
(7 november 1991)**

Uitgaande van een met DG III in 1986 gesloten EEG-contract hebben prof. Gerigk, dr. Hartung en dr. Teufel van het Institut für Veterinärmedizin van het Bundesgesundheitsamt te Berlijn (Robert von Ostertag Institut) en prof. Jouve van de Ecole nationale vétérinaire te Nantes een studie verricht over de uitwerking van strategieën voor levensmiddelencontrole. De uitkomsten van deze studie werden niet gepubliceerd.

DG III gaf geen opdracht tot enig ander onderzoek op dit gebied, maar wel besteedde de dienst Consumentenbeleid eveneens een studie uit over „Levensmiddelenhygiëne in de Europese Gemeenschap”. Het onderzoek werd uitgevoerd door het BEUC (ref. 218/90) en werd nog niet gepubliceerd. In de studie wordt de weerslag onderzocht van door voedsel veroorzaakte ziekten alsook het in de Lid-Staten toegepaste controlesysteem.

In het kader van werkzaamheden ter coördinatie van het landbouwkundig onderzoek in de Gemeenschap en in samenwerking met zijn wetenschappelijke comités heeft DG VI studiebijeenkomsten georganiseerd en gefinancierd, alsook verslagen en studies waarin wordt ingegaan op volksgezondheidsaspecten in verband met landbouwproducten. Belangrijke, door de Commissie gepubliceerde verslagen en handelingen zijn thans beschikbaar met betrekking tot:

- milieu-aspecten in verband met ademhalingsstoornissen in intensieve varkens- en pluimveekwekerijen,
- brucella melitensis,
- campylobacteriosis,
- anabolica,
- enkele belangrijke parasitaire aandoeningen bij runderen vanuit economisch en sociaal (zoönosen) gezichtspunt,
- door chlamydiaal veroorzaakte ziekte bij herkauwers,
- leptospirosis, diagnose en bestrijding,
- inenting in het kader van de bestrijding van rabies bij vossen,
- prioritaire aspecten van het salmonellose-onderzoek,
- beta-agonisten en de gevolgen ervan voor de groei bij dieren en de karkaskwaliteit,
- boviene spongiforme encefalopathie.

Bovendien werden door het Wetenschappelijk Veterinair Comité adviezen verstrekt over diverse kwesties in verband met zoönosen en inzonderheid over listeriose in kaas en biotoxinen in weekdieren. Andere onderwerpen, bij voorbeeld het probleem van biotoxinen in vis en microbiologische verontreiniging van visserijproducten, worden momenteel door dit comité bestudeerd en studies daaromtrent zullen binnenkort door de Commissie worden gepubliceerd.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1167/91
van de heer Gianfranco Amendola (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 juni 1991)
(92/C 126/16)**

Betreft: Tegenstrijdigheid tussen de richtlijnen inzake organische halogeenverbindingen

Overwegende dat Richtlijn 76/464/EEG ⁽¹⁾ betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd organische halogeenverbindingen opneemt in lijst 1, d.w.z. de lijst van gevaarlijke stoffen, die vanwege hun giftigheid uit afval moeten worden verwijderd,

overwegende dat het EPA (Environmental Protection Agency) van de Verenigde Staten organische halogeenverbindingen rangschikt onder de 129 substanties die vanwege hun kankerverwekkende uitwerking op de mens uit het milieu moeten worden verwijderd,

overwegende dat Richtlijn 80/778/EEG ⁽²⁾ betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water organische halogeenverbindingen niet opneemt onder de toxische stoffen (met uitzondering van bestrijdingsmiddelen en aanverwante producten), maar onder de ongewenste producten,

wil ik de Commissie de volgende vragen stellen:

1. Kan de Commissie verklaren hoe het mogelijk is dat verbindingen die door de Verenigde Staten en door de Gemeenschap zelf als toxisch worden beschouwd, uit afval moeten verwijderd, doch toegestaan zijn in drinkwater?
2. Is de Commissie niet van mening dat alle organische halogeenverbindingen moeten worden opgenomen onder de toxische stoffen van bijlage I, onder d), bij Richtlijn 80/778/EEG?

⁽¹⁾ PB nr. L 129 van 18. 5. 1976, blz. 23.

⁽²⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 11.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1169/91
van de heer Gianfranco Amendola (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 juni 1991)
(92/C 126/17)**

Betreft: Niet-naleving van de richtlijn over de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water door Italië

Overwegende dat Richtlijn 80/778/EEG organische halogeenverbindingen opneemt onder de ongewenste stoffen waarvan de concentratie in drinkwater zoveel mogelijk beperkt dient te worden, en 1 mg/l aangeeft als richtniveau, d.w.z. als waarde waarvan de Lid-Staten moeten uitgaan bij het vaststellen van de maximaal toelaatbare hoeveelheden (artikel 7 van deze richtlijn),

overwegende dat Italië desalniettemin bij presidentieel decreet nr. 236 van 24 mei 1988 een dertig maal hogere limiet heeft vastgesteld en deze nu zelfs verhoogt tot vijftig maal hoger,

overwegende dat het hier gaat om substanties welke Richtlijn 76/464/EEG rekent tot de zeer gevaarlijke „op basis van hun toxiciteit, persistentie en bio-accumulatie” en dat een soortgelijke beoordeling van hun gevaar voor de menselijke gezondheid is gegeven door het EPA (Environmental Protection Agency), welke beoordeling door alle sedertdien verzamelde gegevens is bevestigd,

overwegende dat derhalve geen enkele afwijking van Richtlijn 80/778/EEG mag worden toegestaan, zoals ook is bepaald in artikel 9, lid 3, daarvan: „de afwijkingen . . . mogen in geen geval de toxische . . . factoren betreffen, noch gevaar opleveren voor de volksgezondheid”,

wil ik de Commissie vragen of zij niet voornemens is een inbreukprocedure in te leiden tegen Italië wegens schending van Richtlijn 80/778/EEG?

**Gecombineerd antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1167/91 en nr. 1169/91
(10 oktober 1991)**

1. Er is geen sprake van tegenstrijdigheid tussen de Richtlijnen 76/464/EEG en 80/778/EEG. Richtlijn 76/464/EEG en de daarvan afgeleide richtlijnen hebben betrekking op het lozen van bepaalde gevaarlijke stoffen in het aquatisch milieu. Richtlijn 80/778/EEG heeft betrekking op de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water, dit met het oog op het belang van dat water voor de volksgezondheid.

Er dient op te worden gewezen dat de toxische drempels voor organische halogeenverbindingen voor aquatische organismen veel lager kunnen liggen dan voor de mens. Terwijl de mens dagelijks ongeveer twee liter water tot zich neemt, kunnen aquatische organismen vrijwel voortdurend aan bepaalde gevaarlijke stoffen blootstaan en zal er bij sommige een aanzienlijke bio-accumulatie van toxinen optreden. Het kan daarom correct zijn om ter wille van de bescherming van het aquatische leven striktere normen aan te houden.

Onder de parameters 32 en 55 in Richtlijn 80/778/EEG vallen sommige van de gevaarlijke stoffen waarnaar door het geachte Parlementslid wordt verwezen. Het is de taak van de Lid-Staten ervoor te zorgen dat er passende maatregelen worden genomen om te garanderen dat de normen uit de richtlijn worden geëerbiedigd. Het staat de Lid-Staten tevens vrij het bepaalde in artikel 16 toe te passen wanneer zij het noodzakelijk achten dat er strengere bepalingen moeten worden gehanteerd dan in de richtlijn zijn vastgelegd.

Het richtniveau voor parameter 32 in Richtlijn 80/778/EEG bedraagt 1 microgram per liter. Artikel 7, lid 3, verplicht de Lid-Staten evenwel niet om waarden

vast te stellen die lager liggen dan of gelijk zijn aan het richtniveau; ze worden verzocht om het richtniveau als uitgangspunt te nemen. Het staat de Lid-Staten derhalve vrij een waarde vast te stellen die hoger ligt dan het richtniveau, waarbij het vaststellen van een dergelijke waarde niet noodzakelijkerwijs een afwijking betekent. De Commissie zal de Italiaanse Regering verzoeken haar opmerkingen over de door het geachte Parlementslid ter sprake gebrachte kwesties in te dienen en met name het feit dat de waarde gebracht is van dertigmaal het richtniveau op vijftigmaal dit niveau.

De mogelijkheden van de Commissie om bij de Lid-Staten tussenbeide te komen zijn beperkt tot die welke in het Verdrag en de richtlijnen zijn vastgelegd. Het is de taak van de Italiaanse Regering om de nodige stappen te ondernemen ten einde aan de richtlijn te voldoen en tevens de nodige maatregelen te nemen om de volksgezondheid te beschermen.

2. De Commissie is niet van oordeel dat het nuttig zou zijn om aan de richtlijn een lijst toe te voegen waarin alle organische halogeenverbindingen worden opgenomen die onder lijst 1 van de bijlage bij Richtlijn 76/464/EEG vallen. Het is waarschijnlijk een beter idee om afzonderlijke stoffen en parametrische waarden op te nemen indien de omstandigheden dat noodzakelijk maken. In 1988 deed de Commissie een voorstel ⁽¹⁾ voor een richtlijn van de Raad om een comité op te richten om deze taak te vergemakkelijken. Het voorstel werd in 1989 herzien ⁽²⁾ doch de Raad heeft er nog steeds geen beslissing over genomen. De Commissie zou het geachte Parlementslid erop willen wijzen dat zij een onderzoekorganisatie gevraagd heeft de afzonderlijke stoffen die onder parameter 32 vallen te bestuderen en daarvoor passende waarden aan te bevelen. Het verslag van deze organisatie zal de Lid-Staten ter hand worden gesteld en zou de basis kunnen vormen van voorstellen aan het comité.

⁽¹⁾ PB nr. C 13 van 17. 1. 1989.

⁽²⁾ PB nr. C 300 van 29. 11. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1298/91

van de heer Enrico Falqui (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1991)

(92/C 126/18)

Betreft: Eerbiediging van de communautaire voorschriften voor de concentratie van gechloroerde oplosmiddelen in water dat bestemd is voor menselijk gebruik: Lombardije (Italië)

Richtlijn 80/778/EEG ⁽¹⁾, waarin voorschriften worden gegeven voor de concentratie van gechloroerde oplosmiddelen (tri, chloroform en tetrachloorkoolstof) in water dat bestemd is voor menselijk gebruik, heeft in Italië beslag gekregen in een ministerieel besluit van 24 mei 1988.

In de richtlijn wordt bepaald dat drinkwater niet meer dan 1 mg/l van deze mogelijkerwijs kankerverwekkende stoffen mag bevatten.

In bovengenoemd ministerieel besluit wordt echter sterk afgeweken van de communautaire richtsnoeren en wordt de grenswaarde vastgesteld op 30 mg/l.

Bovendien heeft het gewest Lombardije krachtens een nieuw gezamenlijk besluit (van het Ministerie van Milieubeheer en het Ministerie van Volksgezondheid) van april 1991 voor nog drie jaar ontheffing gekregen van de communautaire voorschriften. De grenswaarde voor gechloreerde oplosmiddelen in het water is nu vastgesteld op 50 mg/l, zodat meer dan 130 vervuilde drinkwaterputten niet meteen gesloten hoeven te worden.

1. Is de Commissie gezien het bovenstaande niet van oordeel dat zij de Italiaanse Staat moet vervolgen wegens niet-toepassing van Richtlijn 80/778/EEG?
2. Is de Commissie niet meer in het algemeen van oordeel dat zij de ter zake bevoegde Italiaanse overheidsinstanties moet gelasten om een eind te maken aan de gevaarlijke situatie die voor de betrokken bevolkingsgroepen voortvloeit uit deze nalatigheid?

(¹) PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 11.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(30 januari 1992)**

Het geachte Parlementslid zij verwezen naar de antwoorden van de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 1167/91 en nr. 1169/91 van de heer Amendola (¹).

(¹) Zie bladzijde 8 van dit Publikatieblad.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1423/91
van de heer Mihail Papayannakis (GUE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 juli 1991)
(92/C 126/19)**

Betreft: Overtreding communautaire wetgeving in het waterland van Mesolongi en Aetolikó

Het waterland van Mesolongi en Aetolikó is een van de grootste van Europa (25 000 ha) en wordt onder meer uit hoofde van het Ramsar-verdrag als beschermd gebied aangemerkt. Het omvat belangrijke vogelarealen en vele afzonderlijke lagunes. Het hele gebied staat reeds sinds het begin van de jaren '70 bloot aan ernstige aantastingen van het milieu en wordt nog steeds bedreigd, met name de lagunes van Mesolongi. Een daarvan, Klisova genaamd, heeft vooral te lijden onder de vuilstort van de stad

Mesolongi. Deze stort is helaas onvermijdelijk, aangezien de stad het specifieke programma, dat ook door de Gemeenschap wordt gefinancierd (met 70 miljoen drachme) niet kan uitvoeren, omdat de Staat de gemeente verbiedt het noodzakelijke personeel aan te nemen! En zo verzamelen zich duizenden tonnen vuil op de oevers van de lagune; het wordt daar ter plaatse verbrand of glijdt het water in! Een andere bedreiging gaat uit van het in het wilde weg bouwen op de strook welke de lagune scheidt van de zee, en ook op de plaats die „Babakoula” wordt genoemd. Nog afgezien van de stuitende wansmaak van deze bouwsels en van het feit dat hier sprake is van een schending van openbare grond, doet zich het probleem voor van de onverenigbaarheid met een goed functioneren van de lagune (vervuiling, intensieve exploitatie, autoverkeer, enz.). Een derde bedreiging ten slotte gaat uit van de illegale, maar in de praktijk getolereerde visserij, waarbij gebruik gemaakt wordt van verboden soorten netten, van chemische middelen en explosieven.

Overwegende dat door al deze ingrepen zo ongeveer de hele communautaire milieuwetgeving wordt overtreden, voorts overwegende dat de Gemeenschap saneringswerkzaamheden voor de lagune van dit gebied met 2 miljard drachme financiert, vraag ik de Commissie de economische en ecologische doelmatigheid van deze werken veilig te stellen, onder andere door bovenstaande kwalijke praktijken te bestrijden en uit te roeien.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(27 november 1991)**

De Commissie bevestigt dat er in het kader van het Geïntegreerd Midderraan Programma West-Griekenland een bedrag van 2 miljard drachme beschikbaar is voor Mesolongi-Aetolikó. De Commissie houdt nauwlettend toezicht op de voortgang van dit belangrijke ontwikkelingsproject en zal zich ervan vergewissen dat de milieuwetgeving wordt nageleefd. Zij zal er in het bijzonder op letten dat de Richtlijnen 85/337/EEG (¹) (milieu-effectrapportage), 79/409/EEG (²) (vogelstand) en 75/442/EEG (³) (vaste afvalstoffen) correct worden toegepast.

(¹) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

(²) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

(³) PB nr. L 194 van 25. 7. 1975.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1515/91
van mevrouw Anita Pollack (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 juli 1991)
(92/C 126/20)**

Betreft: Toerekening van de kosten van de weg

In de Lid-Statens wordt steeds meer gesproken over de toerekening van de kosten van de weg als een mogelijke

oplossing voor verkeersopstoppingen. In een aantal Lid-Staten wordt al geëxperimenteerd met systemen voor de toerekening van de kosten van de weg. Het belasten van particuliere gemotoriseerde weggebruikers voor het gebruik van de wegen in tijden van grote verkeersdichtheid om opstoppingen te voorkomen kan echter worden gezien als een inbreuk op het beginsel van gelijke kansen voor iedereen dat de totstandkoming van een enkele Europese markt ondermijnt.

Kan de Commissie, gezien dergelijke moeilijkheden, mededelen wat haar standpunt is ten aanzien van de huidige rechtsgeldigheid van het toerekenen van de kosten van de weg in de Gemeenschap en mededelen of er sprake is van eventuele maatregelen die in het kader van de totstandkoming van de uniforme Europese markt worden genomen en van invloed zullen zijn op de rechtsgeldigheid van het toerekenen van de kosten van de weg? Kan de Commissie tevens mededelen wat haar standpunt is ten aanzien van deze verstoring van dit beginsel van gelijke kansen voor iedereen met betrekking tot tolwegen die in een aantal Lid-Staten reeds bestaan?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(2 december 1991)

De Commissie is zich niet bewust van het bestaan in de Lid-Staten van systemen voor het rechtstreeks belasten van de weggebruikers voor het gebruik van de wegen, afgezien van de bestaande wegtolssystemen. Indien een Lid-Staat evenwel voorstelt een dergelijk systeem in te voeren, dan zou de Commissie de implicaties daarvan onderzoeken, ten einde zich ervan te vergewissen dat zij geen inbreuken op de bepalingen van het EEG-Verdrag omvatten. De Commissie zou dan meer bepaald wensen vast te stellen dat het gaat om een niet-discriminerend systeem, dat geen vorm van al dan niet verborgen steun voor een bepaalde ondernemer of vervoertak omvat.

Tolheffingssystemen worden een aantal jaren door bepaalde Lid-Staten evenwel gebruikt met het oog op het terugwinnen van de constructie- en onderhoudskosten voor dure infrastructuurvoorzieningen zoals autosnelwegen en bruggen.

De Commissie heeft bij de Raad een voorstel⁽¹⁾ ingediend met betrekking tot de toerekening van de kosten van vervoerinfrastructuur aan zware vrachtwagens. In dit voorstel worden criteria omschreven voor het gebruik van tolsystemen evenals een methode voor het voorkomen van dubbele belastingheffing, met name wanneer weggebruikers van landen zonder tolsystemen gebruik maken van de wegen in landen met tolsystemen.

De Commissie bestudeert momenteel alle aspecten van het gebruik van financiële maatregelen, ter aanvulling van de voorschriften, gericht op een meer doeltreffend en evenwichtig vervoerstelsel. Het is op dit ogenblik nog voorbarig om over de resultaten van deze studie een mening te kennen te geven.

(¹) Doc. COM(90) 540 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1530/91

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1991)

(92/C 126/21)

Betreft: Aantrekken van wetenschappers voor het ontwerpen van computers van de zesde generatie door Japan

Terwijl de Japanners en de Amerikanen naar het schijnt dichter bij elkaar zijn gekomen voor wat betreft een nieuw akkoord over halfgeleiders op commercieel gebied blijft diepgaande argwaan voortduren ten aanzien van het geavanceerde onderzoek over de informatietechnologieën. Volgens Noord Amerikaanse bronnen heeft het handelsdepartement het Japanse Ministerie van Handel en Industrie verzocht niet opnieuw rechtstreeks contact op te nemen met Amerikaanse laboratoria met het oog op grootschalige onderzoeksprojecten die volgens de in 1988 tussen Japan en de Verenigde Staten gesloten wetenschappelijke overeenkomst moeten worden gecoördineerd via de officiële kanalen. Het gaat hierbij om contacten die door Japanse functionarissen worden onderhouden met Amerikaanse wetenschappers van de Bell Laboratories en verschillende universiteiten over de deelneming aan het „Zesde Generatie Computer Project” (International Herald Tribune, 22 mei 1991).

Is het de Commissie bekend of dergelijke contacten werden opgenomen met wetenschappers van Europese universiteiten of laboratoria? Wat is het communautaire beleid ter zake?

**Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie**

(5 februari 1992)

De Commissie is volledig op de hoogte van het Japanse voorstel voor een nieuw Japans onderzoeksprogramma op het gebied van geavanceerde computers en volgt de ontwikkeling van dit voorstel op de voet. Met name fungeert de Commissie op dit gebied als communicatiekanaal tussen Japan en de Europese onderzoekwereld.

De nieuwe informatieverwerkingstechnologieën (NIPT) zijn van Japanse zijde publiekelijk aangekondigd, met name tijdens een door het MITI georganiseerde internationale conferentie die op 13 en 14 maart in Tokio werd gehouden.

Een aantal vertegenwoordigers van de Commissie en verschillende Europese deskundigen waren daarbij aanwezig. De Commissie kan tot haar tevredenheid mededelen dat het MITI haar regelmatig over de ontwikkeling van NIPT heeft geïnformeerd.

In afwachting dat opheldering wordt verschaft over de reikwijdte van NIPT, heeft de Commissie een aantal geselecteerde Europese deskundigen gevraagd het NIPT-project te volgen door deel te nemen aan de workshops en studiebijeenkomsten die door het MITI worden georganiseerd tijdens de voorbereiding van het onderzoeksprogramma, dat pas op een later tijdstip op volle sterkte van start zal gaan.

Zoals op andere aanverwante gebieden volgt de Commissie ook in dit geval een beleid dat erop gericht is de eventuele Europese deelneming aan door derde landen voorgestelde activiteiten op het gebied van geavanceerde technologie zodanig te organiseren dat de Europese industriële en academische belangen recht wordt gedaan en dat de resultaten van deze activiteiten op een evenwichtige en billijke wijze beschikbaar worden gesteld. Daartoe zal de Commissie een intensieve uitwisseling van gegevens tussen Europese aspirant-deelnemers bevorderen en hun eventuele deelneming aan deze activiteiten coördineren.

De verantwoordelijke vertegenwoordigers van de Lid-Staten zullen worden geraadpleegd en zullen, zoals trouwens ook het Europese Parlement, volledig op de hoogte worden gehouden van alle relevante ontwikkelingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1657/91

van mevrouw Ulla Sandbæk (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1991)

(92/C 126/22)

Betreft: Artikel 118 A van het Verdrag van Rome

Kan de Commissie een definitie geven van het begrip „kleine en middelgrote ondernemingen”?

Kan de Commissie tevens verklaren of de consequentie van de volgende alinea: „In deze richtlijnen wordt vermeden zodanige administratieve, financiële en juridische verplichtingen op te leggen dat zij oprichting en ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen zouden kunnen hinderen” kan zijn, dat kleine en middelgrote ondernemingen zich niet behoeven te houden aan de minimumeisen inzake veiligheid en gezondheid die in richtlijnen die op deze grondslag zijn aangenomen, worden voorgeschreven?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(8 oktober 1991)

Hoewel er in de in artikel 118 van het EEG-Verdrag neergelegde relevante bepalingen geen formele definitie voorkomt van de termen „kleine en middelgrote ondernemingen”, worden in de sociale beleidssector ondernemingen met ten hoogste 50 werknemers gewoonlijk als kleine en bedrijven met ten hoogste 500 werknemers als middelgrote ondernemingen beschouwd. Enige mate van flexibiliteit bij deze definities is gewenst om de maatregelen die in een specifieke context worden genomen maximale doeltreffendheid te kunnen verschaffen.

In artikel 118 A, lid 2, wordt onderstreept dat de minimumvoorschriften die zijn neergelegd in de ingevolge dit artikel vastgestelde richtlijnen van toepassing zijn op alle ondernemingen, ongeacht hun omvang.

Deze voorschriften zijn echter als tastbare doelstellingen uitgedrukt die flexibiliteit verschaffen bij de keuze van de methodes en middelen om deze doelstellingen te bereiken, aangezien de algemene doelstelling is de harmonisering van de voorwaarden met betrekking tot de veiligheid en de gezondheid van alle werknemers en tegelijkertijd de handhaving van de reeds gemaakte verbeteringen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1699/91

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1991)

(92/C 126/23)

Betreft: Communautaire richtlijn ter bescherming van onafhankelijke televisieproducties in Europa

Herhaaldelijk is verzocht om een richtlijn waarbij particulieren en overheidstelevisiemaatschappijen in de Gemeenschap worden verplicht een jaarlijks quotum in te ruimen voor de onafhankelijke Europese producenten.

De Europese coördinatie van onafhankelijke producenten tracht hiermee voor de productie van televisieprogramma's van communautaire herkomst een positie te veroveren die kan wedijveren met de productie van buiten de Gemeenschap.

Is de Commissie niet van mening dat zij de werkzaamheden die moeten verhinderen dat de producenten van televisieprogramma's in de Gemeenschap terrein verliezen kan en moet versnellen?

**Antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie**

(12 november 1991)

De Commissie is zich ervan bewust dat het belangrijk is om de onafhankelijke productie van televisieprogramma's in de Gemeenschap te bevorderen en een markt te creëren die voor de onafhankelijke producenten voldoende groot is om hun activiteiten zelfstandig te kunnen ontwikkelen en daarvoor de nodige middelen te kunnen aantrekken. Dit perspectief vormt trouwens een van de doelstellingen die duidelijk zijn vastgesteld in de mededeling aan het Europese Parlement en aan de Raad inzake het audiovisuele beleid (1).

Krachtens artikel 5 van Richtlijn 89/552/EEG van de Raad (2), waarnaar de Lid-Staten zich uiterlijk op 3 oktober 1991 moeten voegen, reserveren de omroeporganisaties ten minste 10% van hun zendtijd of, bij wijze van alternatief, ten minste 10% van hun programmabudget voor Europese producties die door van de televisieomroeporganisaties onafhankelijke producenten zijn vervaardigd; dit gedeelte dient te worden bereikt door een passend gedeelte te reserveren voor recente producties.

De Commissie zal aandachtig toezien op de praktische uitvoering en de gevolgen van deze maatregel ten einde te beoordelen of en in hoeverre aanvullende maatregelen noodzakelijk zijn en wat deze maatregelen moeten inhouden.

Het Media-programma 1991—1995 moedigt eveneens de ontwikkeling aan van de onafhankelijke productiesector, met name via Euro-Aim en het Greco-project.

Tot slot zullen er, in het kader van de raadplegingen van de beroepsorganisaties, die momenteel, sedert de goedkeuring van de mededeling betreffende het audiovisuele beleid, aan de gang zijn, bijeenkomsten plaatsvinden waaraan zal worden deelgenomen door de diensten van de Commissie en een aantal deskundigen uit de betrokken beroeps categorie en waarop van gedachten zal worden gewisseld over de onafhankelijke productie. Aan de hand van de uitkomsten daarvan zal de Commissie zich ter zake verder kunnen beraden en op de meest dienstige wijze tegemoet kunnen komen aan de door het geachte Parlementslid verwoorde ongerustheid.

(¹) Doc. COM(90) 78 def.

(²) Richtlijn van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de Lid-Staten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten (PB nr. L 298 van 17. 10. 1989).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1713/91

van de heer Didier Anger en mevrouw Solange Fernex (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 augustus 1991)

(92/C 126/24)

Betreft: Opneming van de nieuwe ICRP-normen in de communautaire verordeningen

Op haar vergadering van november 1990 heeft de ICRP (Internationale Commissie voor stralingsbescherming) met algemene stemmen besloten tot herziening van de beschermingsnormen en daarbij de volgende maximale blootstellingen vastgesteld, die strenger zijn dan de tot dusver geldende normen:

1. werknemers in het algemeen: 20 mSv/jaar gedurende vijf jaar.
2. zwangere werknemers: 2 mSv/externe expositie.
3. het algemene publiek: 1 mSv/jaar.

Wat is het tijdschema van de Commissie voor de goedkeuring van bepalingen om deze grenswaarden op te nemen in de desbetreffende verordeningen en richtlijnen van de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(1 oktober 1991)

De richtlijn van de Raad tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren is, vanaf het moment waarop deze in 1959 voor het eerst werd goedgekeurd, steeds

gebaseerd geweest op de aanbevelingen van de Internationale Commissie voor stralingsbescherming (ICRP).

De huidige versie, die van 1980 (¹) dateert, en waarvan onder meer de bijlagen in 1984 (²) werden herzien, berust op de aanbevelingen van de ICRP van 1976.

Volgens de procedure van artikel 31 van het Euratom-Verdrag heeft de Commissie inmiddels de procedure ingeleid voor de herziening van de thans vigerende richtlijnen om rekening te houden met de nieuwe aanbevelingen van de ICRP (nr. 60).

(¹) Richtlijn 80/836/Euratom (PB nr. L 246 van 17. 9. 1980).

(²) Richtlijn 84/467/Euratom (PB nr. L 265 van 5. 10. 1984).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1730/91

van Sir James Scott-Hopkins (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 augustus 1991)

(92/C 126/25)

Betreft: Biologische groententeelt

Welk marktaandeel zullen, naar de mening van de Commissie, biologisch verbouwde 1. wortelen, 2. aardappelen, 3. uien, 4. rapen en koolrabi's in het jaar 2000 in de Gemeenschap hebben?

Beoogt zij de huidige aanzienlijke prijsvoordelen voor biologische telers te doen voortduren? Op welke wijze stimuleert zij de producenten om, geheel of gedeeltelijk, op biologische wijze te gaan werken?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(9 oktober 1991)

Een van de doeleinden van het voorstel van de Commissie betreffende de invoering en de handhaving van landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen van milieubeleid en met de verzorging van het natuurlijke landschap (¹), is stimulering van het invoeren of van de handhaving van biologische productiemethoden overal in de Gemeenschap.

De Gemeenschap stelt voor om een door de Lid-Staten toe te kennen premie per ha gedeeltelijk te financieren, tot een subsidiabel bedrag van 250 ecu/ha per jaar.

Of het doel van het bovengenoemde voorstel kan worden bereikt, hangt af van de bereidheid van de Lid-Staten om de beoogde maatregelen op ruime schaal toe te passen. De Commissie wenst in ieder geval dat het productieaandeel van de biologische landbouw zo groot mogelijk wordt.

Bij Verordening (EEG) nr. 2092/91 van de Raad⁽¹⁾ inzake de biologische produktiemethode en aanduidingen dienaangaande op landbouwproducten en levensmiddelen wordt een kader van communautaire voorschriften gecreëerd voor de produktie, de etikettering en de controle van biologische produkten. Dank zij deze voorschriften zal de biologische landbouw zich verder kunnen ontwikkelen door het feit dat hierdoor loyale mededingingsvoorwaarden tussen de producenten worden gewaarborgd; de regeling zal ook bijdragen tot een grotere geloofwaardigheid van de betrokken produkten in de ogen van de consument.

⁽¹⁾ Doc. COM(90) 366 def.

⁽²⁾ PB nr. L 198 van 22. 7. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1755/91

van de heer José Happart (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1991)

(92/C 126/26)

Betreft: Uruguay-Ronde en hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid

De voorstellen van de Commissie voor een hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) worden in grote lijnen uiteengezet in document COM 100 def.

De geleidelijke regulering van de produktiemarkten en de handel in landbouwproducten kunnen slechts plaatsvinden onder strikte naleving van de grondbeginselen van het GLB.

Kan de Commissie met het oog op alle hervormingsbeginselen mededelen wat de stand van de onderhandelingen is en welke belangrijke afspraken tot nu toe zijn gemaakt in het kader van de Uruguay-Ronde?

Is de Commissie zich ervan bewust dat in het kader van de GATT een akkoord bereikt dient te worden om tot een hervorming van het GLB te komen die op economisch en sociaal gebied levensvatbaar is?

Verbindt de Commissie het lot van derde landen aan de resultaten van de besprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde, met name op het gebied van de wereldhandel?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(6 december 1991)

Zoals door de Gemeenschap uitdrukkelijk is gesteld, beantwoordt het voorstel van de Commissie inzake de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid aan de doelstelling van de landbouwbesprekingen in het kader van de GATT, namelijk geleidelijke verlaging van de steun tot het peil dat nodig is om het marktevenwicht te herstellen en de afzet van landbouwproducten marktge-

richter te maken. De grondslag van het voorstel zijn niet de bedoelde onderhandelingen, die nog niet zijn beëindigd en waarvan nog niet kan worden voorzien welke verplichtingen er uiteindelijk uit zullen voortvloeien.

De met het oog op de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voorgestelde maatregelen zijn derhalve geen elementen van een akkoord in het kader van de GATT. Die maatregelen zijn met name noodzakelijk op grond van de interne situatie in de Gemeenschap. Het doel van de onderhandelingen in het kader van de GATT is om in onderling overleg tot maatregelen te komen waarmee het marktevenwicht kan worden hersteld en de afzet van landbouwproducten beter op de markt kan worden afgestemd. Met de door de Commissie voorgestelde hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid alleen kan dat doel evenwel niet worden bereikt, derde landen zullen hun landbouwbeleid eveneens moeten hervormen.

Wanneer in het kader van de GATT een evenwichtige overeenkomst kan worden bereikt, zullen zowel de Gemeenschap als de derde landen voordeel hebben van de nieuwe regelingen, in het bijzonder ook de ontwikkelingslanden, die dan in ruimere mate zullen kunnen deelnemen aan een multilateraal handelstelsel, waarbij echter zo nodig een bijzondere en afwijkende behandeling mogelijk is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1789/91

van de heer Gijs de Vries (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1991)

(92/C 126/27)

Betreft: Auteursrechten op muziek

De Conseil international des auteurs et compositeurs de musique heeft tijdens zijn op 3 en 4 juni 1991 te Parijs gehouden congres bezorgdheid geuit over de reikwijdte van de rechtsbescherming van computerprogramma's als werken van letterkunde in de zin van de Berner Conventie (Richtlijn 91/250/EEG)⁽¹⁾. De CIAM vreest dat in de toekomst makers van computerprogramma's een aandeel in de auteursrechten zouden kunnen opeisen, die met behulp van deze programma's zijn vervaardigd.

Wil de Commissie aangeven hoe de richtlijn naar haar mening op dit punt dient te worden geïnterpreteerd?

⁽¹⁾ PB nr. L 122 van 17. 5. 1991, blz. 42.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(23 januari 1992)

Richtlijn 91/250/EEG betreffende de rechtsbescherming van computerprogramma's regelt de auteursrechtelijke

bescherming van computerprogramma's in elke mogelijke vorm, met inbegrip van zowel de bron- als de doelcode.

In de definitieve tekst van de richtlijn werd geen definitie opgenomen van de term „computerprogramma's”; in de oorspronkelijke toelichting (doc. COM(88) 816 def.) werd deze term onder punt 1.1 van de artikelsgewijze toelichting omschreven als „een geheel van instructies waarmee wordt beoogd een computer een bepaalde taak of functie te laten verrichten”.

De vraag aan wie het auteursrecht toekomt van werken — letterkundige, muzikale, artistieke of andere — die met behulp van een computerprogramma zijn vervaardigd, komt derhalve niet aan de orde in Richtlijn 91/250/EEG. In deze richtlijn wordt uitsluitend de bescherming van computerprogramma's geregeld. Wordt het computerprogramma alleen maar gebruikt als hulpmiddel voor de vervaardiging van het werk, dan kan de maker van het computerprogramma niet als de „auteur” van het aldus tot stand gekomen werk worden aangemerkt.

De kwestie van volledig door een computer gegenereerde werken, waaraan geen enkele creatieve bijdrage van een menselijke auteur te pas komt, valt voorts niet binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 91/250/EEG, omdat dit gelet op de stand van de techniek als voorbarig werd beschouwd. Deze opvatting werd gedeeld door de meerderheid van de landen die lid zijn van de Unie van Bern tijdens een recente discussie over door computers gegenereerde werken in de deskundigencommissie van de WIPO, die van 4 tot 8 november 1991 bijeen kwam om een mogelijk Protocol bij de Berner Conventie te bespreken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1799/91

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1991)

(92/C 126/28)

Betreft: Opschorting van overplaatsingen van ambtenaren in de openbare dienst in Griekenland

Onlangs heeft de Griekse Regering een wet uitgevaardigd waarbij de weg vrij gemaakt wordt voor overplaatsingen (ook met verandering van rang) in de openbare dienst. Helaas wordt hiervan gebruik gemaakt om massaal ambtenaren weg te werken die niet op goede voet staan met de regerende partij. Deze onaanvaardbare praktijk heeft letterlijk tot een volledige verlamming van het gehele overheidsapparaat geleid, hetgeen met name tot gevolg heeft dat dit niet meer in staat is het hoofd te bieden aan de actuele problemen in verband met de communautaire en Europese normen en rechtsbepalingen, met name in het licht van de verenigde Europese markt van 1993.

Ik zou daarom de Commissie willen vragen:

1. Is zij voornemens er bij de Griekse Regering op aan te dringen dat zij niet overgaat tot toepassing van deze wet, die zoveel onrust heeft gewekt onder de ambtenaren?

2. Is zij voornemens maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat in de openbare dienst de rust hersteld wordt die nodig is vanwege de zorgvuldigheid die vereist is bij het vaststellen van de maatregelen die in Griekenland genomen moeten worden om het land op de verenigde Europese markt voor te bereiden?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie

(14 november 1991)

De Commissie zou elke maatregel betreuren die zou leiden tot een vermindering van de doeltreffendheid van de openbare dienst. De kwestie van het interne beheer van de nationale openbare dienst valt echter onder de bevoegdheid van de Lid-Staten.

De Lid-Staten dienen de in de communautaire instrumenten vastgestelde termijnen in acht te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1841/91

van mevrouw Brigitte Ernst de la Graete (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1991)

(92/C 126/29)

Betreft: Accijnzen op de invoer van hout

In haar verslag van februari 1991 over „Stimulansen voor producerende en consumerende landen ter bevordering van een duurzame ontwikkeling van de tropische wouden” stelde de ITTO een gedeeltelijke overdracht van inkomsten voor van de geïndustrialiseerde naar ontwikkelingslanden, via het heffen van accijnzen op de invoer van hout naar de industrielanden. Op welke wijze zou deze kredietoverdracht worden gecontroleerd opdat deze inkomsten ten goede komen aan de oorspronkelijke bevolkingsgroepen, bij voorbeeld door het scheppen van biosferen? Hoe staat de Commissie tegenover dit voorstel?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie

(15 november 1991)

De bonden van importeurs van tropisch hout van het Verenigd Koninkrijk en Nederland kwamen reeds in 1988 met het idee van een belasting of heffing van de Gemeenschap of enig ander consumentenland op de invoer van tropisch hout.

Dit idee werd vervolgens door de Unie voor de handel in tropisch hout in de EEG overgenomen, die hiervan een passend voorstel maakte.

Dit initiatief, dat niet van belang is ontbloot, werd eveneens in het kader van de Gemeenschap bestudeerd, terwijl het ook in het kader van de ITTO werd besproken.

Van de vele praktische moeilijkheden verbonden aan de uitvoering van een dergelijk systeem stonden tot dusver vooral het innen van de gelden, hun verdeling, de controle op de overdrachten en de moeilijkheid te verzekeren dat een en ander op zijn bestemming terecht komt aan verdere bestudering van het voorstel in de weg.

De 10e Raad van de ITTO, die het door het geachte Parlements lid genoemde verslag besprak, besloot alle aspecten van het beleid met het oog op „stimulansen”, waaronder met name een invoerheffing, diepgaand te bestuderen ten einde zo mogelijk tot concrete voorstellen te komen.

Mocht een dergelijk voorstel met het oog op de uitvoering hiervan door haar leden aan de ITTO worden voorgelegd, dan zal de Gemeenschap, ongeacht of het gaat om een voorstel dat onder het handelsbeleid dan wel het fiscaal beleid valt, dit met de grootste zorgvuldigheid in de bevoegde organen en overeenkomstig de adequate procedures bestuderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1939/91

van de heer François Musso (RDE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1991)

(92/C 126/30)

Betreft: Europese ontwikkelingsbureaus

Kan de Commissie medelen of en in welke context zij in bepaalde regio's Europese ontwikkelingsbureaus opricht? Kan zij bij haar antwoord een lijst van de bestaande en binnenkort op te richten bureaus voegen?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(25 november 1991)

Het regionaal beleid van de Gemeenschap is op diverse terreinen in de eerste plaats een beleid ter begeleiding en ondersteuning van het regionaal beleid van de Lid-Staten en van de regio's zelf. Derhalve is het niet aan de Commissie „Europese ontwikkelingsagentschappen” te creëren, maar in de eerste plaats aan de nationale en regionale autoriteiten⁽¹⁾.

Dergelijke agentschappen bestaan evenwel reeds in talrijke regio's; de Commissie stimuleert de ontwikkeling ervan met verschillende maatregelen:

- in de eerste plaats door in het kader van de bijstandsverlening uit de Structuurfondsen specifieke instrumenten ter beschikking te stellen, zoals een globale subsidie, en een „regionale ontwikkelingsstrategie” te helpen opzetten. Deze strategie moet worden toegepast door „bemiddelende instanties”, die ongeveer op dezelfde manier werken als een dergelijk agentschap;
- vervolgens door een studie te laten verrichten over het endogene potentieel van de regio's, met name een

inventarisatie van de agentschappen; in aansluiting daarop zal binnenkort een gegevensbank, „Annuaire du potentiel endogène local” (APEL) worden opgericht;

- ten slotte door de oprichting te stimuleren van een netwerk en de uitwisseling van ervaringen tussen de agentschappen in het kader van de interregionale samenwerking.

Er moet eveneens aan worden herinnerd dat, wat de oprichting en ontwikkeling van bedrijven betreft (MKB), de Commissie in het kader van haar regionaal beleid de oprichting ondersteunt van „Europese Gemeenschaps Bedrijfs- en innovatiecentra” (EGBIC). Deze op basis van een communautair model opgerichte centra steunen op regionaal niveau op een consensus tussen overheid en particulier initiatief en concentreren hun activiteiten op nieuwe of reeds bestaande bedrijven die innoverende ontwikkelingsprojecten voorleggen en daardoor de regionale economie een toegevoegde waarde leveren.

⁽¹⁾ De Raad van gemeenten en regio's van Europa heeft een „Répertoire des agences européennes de développement” uitgegeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1980/91

van de heer Herman Verbeek (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 september 1991)

(92/C 126/31)

Betreft: Effecten set-aside regeling

1. Kan de Commissie reageren op de conclusies die het Centrum voor Europese landbouwstudies aan het Britse Wye College heeft getrokken in een onderzoek naar het effect op de Europese graanproductie van de nieuwe communautaire braaklegregeling, in het bijzonder:

- a) dat de communautaire graanoogst met ten hoogste 7 miljoen ton zal dalen;
- b) dat vooral minder goede gronden braak gelegd zullen worden;
- c) dat met name de bepaling in de regeling dat het niet alleen voor 15 % van het graanareaal geldt, maar voor 15 % van het hele akkerbouwareaal, het voor veel boeren onaantrekkelijk maakt aan het programma deel te nemen?

2. Ziet de Commissie in deze bevindingen aanleiding haar voorstellen voor hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid bij te stellen?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(10 januari 1992)

Het door het geachte Parlements lid bedoelde onderzoek is gebaseerd op een enquête naar de voornemens van de

landbouwers, die werd uitgevoerd vóórdat alle details van de tijdelijke braakleggingsregeling bekend waren. De Commissie is daarom helemaal niet verbaasd over de conclusie van de onderzoekers dat door de toepassing van de regeling de graanoogst met op zijn hoogst 7 miljoen ton zou dalen. De Commissie deelt wel de mening dat de minst vruchtbare grond uit produktie zal worden genomen. Dit is een normaal gevolg van het feit dat op volledig vrijwillige basis aan de regeling wordt deelgenomen. Bij de berekening van de rentabiliteit van de regeling is daarmee trouwens rekening gehouden. In tegenstelling tot wat het geachte Parlements lid meent, zijn landbouwers die aan de regeling deelnemen niet verplicht om 15% van hun hele akkerbouwareaal uit produktie te nemen als zij bij voorbeeld ook suikerbieten of aardappelen telen. Precies zulke details verminderen de voorspellende waarde van bovenbedoeld onderzoek. De vertegenwoordigers van de producenten die met de diensten van de Commissie overleg hebben gepleegd over de regeling, hebben zich in feite niet bezorgd getoond over het minimaal uit produktie te nemen percentage landbouwgrond. Zij hadden wel grote aandacht voor andere punten, met name de precieze duur van de braaklegging. Met de daaruit getrokken conclusies zal terdege rekening worden gehouden bij het opzetten van nieuwe regelingen voor de akkerbouwsector.

Ten aanzien van organisaties die bekendheid willen geven aan conferenties en boeken wordt een soepele benadering toegepast en, indien de ruimte zulks toelaat, wordt aanvaard dat er twee à drie regels kosteloos worden opgenomen, als het idee bestaat dat het lezerspubliek daarbij gebaat is.

Op dezelfde gronden wordt soms akkoord gegaan met gelijktijdige toezending van een dunne brochure, mits zulks voor de Commissie geen extra kosten meebrengt en het idee bestaat dat, zoals in het onderhavige geval, de toezending een goede zaak is voor de lezers.

In het algemeen echter komen voornamelijk liefdadigheids- en niet-commerciële organisaties voor deze vorm van dienstverlening in aanmerking.

Door vakbonden georganiseerde „Europese” evenementen zouden, indien daarvoor de tijd en ruimte bestaat, eveneens aandacht kunnen krijgen. Ook politieke gebeurtenissen zouden daarvoor in aanmerking kunnen komen, mits deze verband houden met de Gemeenschap, van algemeen belang zijn, en de mogelijkheid bieden om uiteenlopende gezichtspunten tot uitdrukking te brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2026/91

van de heer James Ford (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 september 1991)

(92/C 126/32)

Betreft: „Week in Europe”

Tegelijk met mijn exemplaar van bovengenoemde publikatie voor de week van 25 juli 1991 ontving ik een uitvoerige brochure betreffende een dure conferentie die door een particuliere organisatie wordt georganiseerd over het zaken doen in een van de twaalf Lid-Staten van de Gemeenschap.

Kan de Commissie mededelen hoeveel de betrokken organisatie (Fibex) de Commissie voor dit privilege heeft betaald en welke criteria worden gehanteerd voor de inwilliging van soortgelijke verzoeken van de zijde van bijvoorbeeld vakbonden of andere politieke organisaties?

Antwoord van de heer Dondelinger

namens de Commissie

(26 november 1991)

„Week in Europe” is het wekelijkse voorlichtingsblad van het Londense Bureau van de Commissie, dat wordt verspreid onder ongeveer 11 000 personen met belangstelling voor Europese zaken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2036/91

van mevrouw Christine Crawley (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 september 1991)

(92/C 126/33)

Betreft: Discriminatie in de pensioenen in het Verenigd Koninkrijk

In het Verenigd Koninkrijk worden overheidspensioenen aan vrouwen uitbetaald wanneer zij de leeftijd van 60 jaar hebben bereikt, terwijl mannen deze pas kunnen verkrijgen wanneer zij 65 jaar zijn. In het licht van de opzet van de Richtlijnen 79/7/EEG⁽¹⁾ en 86/378/EEG⁽²⁾ en de ontwerp-richtlijn COM(87) 0494 betreffende het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen bij pensioenregelingen, wordt de Commissie verzocht haar commentaar ter zake te geven.

Verder geldt dat werknemers in het Verenigd Koninkrijk recht hebben op een aangepast pensioen gebaseerd op de tussen 1961 en 1975 gestorte bijdragen aan de nationale verzekering. Een man ontvangt 6,81 p voor elke 7,50 pond sterling die hij via deze regeling heeft betaald, terwijl een vrouw 9 pond sterling moest bijdragen om hetzelfde te ontvangen. Vindt de Commissie ook niet dat dit nog een voorbeeld is van de grove discriminatie in het pensioensysteem van het Verenigd Koninkrijk?

Kan de Commissie, gezien de in deze vraag vervatte informatie, mededelen wat volgens haar het beste kan

worden gedaan? Kan de Commissie bovendien, naar aanleiding van mijn vraag van 8 maart 1990 (H-348/90) (¹), mededelen welke maatregelen zij heeft genomen om als een zaak van grote urgentie volledige gelijkheid op alle gebieden betreffende de pensioenen in de Lid-Staten te verwezenlijken? Kan de Commissie thans reeds aangeven op welke datum dit kan zijn verwezenlijkt?

(¹) PB nr. L 6 van 10. 1. 1979, blz. 6.

(²) PB nr. L 225 van 12. 8. 1986, blz. 40.

(³) Handelingen van het Europees Parlement nr. 3-389 (april 1990).

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(4 november 1991)

1. De Commissie kan het geachte Parlementslid mededelen dat er, sedert 12 juni 1989, op het niveau van de Raad geen besprekingen meer hebben plaatsgevonden over het richtlijnvoorstel tot aanvulling van de Richtlijnen 79/7/EEG en 86/378/EEG.
2. De Commissie is niet op de hoogte van de gesignaleerde discriminatie en zij is van plan om zich voor inlichtingen ter zake tot de Britse Regering te wenden.
3. De Commissie onderzoekt zeer nauwgezet de nieuwe stand van zaken met betrekking tot de gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de beroepsregelingen voor de sociale zekerheid, na het arrest van 17 mei 1990 in de zaak Barber (262/88). Zij ziet dan ook met veel belangstelling uit naar de uitspraken van het Hof van Justitie over de nieuwe prejudiciële vragen die het voorgelegd kreeg en die meer duidelijkheid willen krijgen met betrekking tot het arrest van 17 mei 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2078/91

van de heer Kenneth Stewart (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 126/34)

Betreft: Stand van zaken bij de geïntegreerde ontwikkelingsactie voor de Merseyside

Kan de Commissie mededelen hoeveel EFRO-subsidies tot dusver zijn gegaan naar projecten in het kader van de geïntegreerde ontwikkelingsactie voor de Merseyside?

Is zij tevreden over de vooruitgang die de vijf plaatselijke overheden bij de diverse projecten hebben geboekt en, zo niet, welke overheden zijn in gebreke gebleven?

Heeft de Commissie rekening gehouden met de bevindingen in het recente rapport over armoede en gebrek in Liverpool en Bootle en is zij in het licht hiervan voornemens dit gebied meer subsidies te verstrekken?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(21 november 1991)

De Commissie heeft in antwoord op schriftelijke vraag nr. 1776/91 van het geachte Parlementslid (¹) verklaard dat naar verwachting 70 miljoen ecu tegen lopende prijzen zou worden toegekend voor de 157 projecten die definitief of in beginsel waren goedgekeurd. Per 22 juli waren tussentijdse en afsluitende subsidieaanvragen goedgekeurd voor in totaal 18,6 miljoen ecu. Sindsdien zijn nog meer subsidieaanvragen goedgekeurd en per 6 september betrof het in totaal 26,7 miljoen ecu.

De geïntegreerde ontwikkelingsactie voor Merseyside heeft betrekking op het gebied als geheel. Het is de bedoeling dat die projecten worden gekozen en gesteund die het meest tot de ontwikkeling van de gehele regio zullen bijdragen. Er wordt niet gewerkt met toewijzingen aan elke „district council” en daarom kan de Commissie geen informatie verstrekken over de resultaten die afzonderlijke plaatselijke overheden hebben bereikt. Het is enigszins teleurstellend dat de nationale financiële regelingen van het Verenigd Koninkrijk waarmee de overheidsinstanties in Merseyside moeten werken, het deze regio waarschijnlijk onmogelijk zullen maken alle EFRO-middelen te besteden die voor het betrokken operationele programma zijn toegewezen, zulks ondanks de duidelijke behoefte aan steun.

Het steunbedrag dat voor de periode 1992/1993 aan elke zone van doelstelling 2 is toegekend, is vastgesteld aan de hand van objectieve criteria die in de hele Gemeenschap op uniforme wijze zijn toegepast.

(¹) PB nr. C 78 van 30. 3. 1992, blz. 24.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2104/91

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 126/35)

Betreft: Het eiland St. Maarten en de interne markt van 1992—1993

Gezien mijn schriftelijke vraag nr. 2280/90 van 15 oktober 1990 en het interessante antwoord van de Commissie van 19 december 1990 (¹), zou ik graag de volgende vragen stellen:

1. Aangezien het noorden van St. Maarten een bestuurlijke eenheid vormt met Guadeloupe, een Frans departement, terwijl het zuidelijke gedeelte een overzees gebied van Nederland is, hoe ziet de blijkbaar theoretische grens er in de praktijk uit? Wat is de reden van een vrij recente stationering in het Franse gedeelte van een klein aantal douanebeambten, die blijkbaar omstreden is?

2. Is het juist dat de akkoorden van 1992—1993 inzake de interne markt alleen op het Franse gedeelte van St. Maarten van toepassing zijn en het Nederlandse gedeelte wordt uitgesloten?
3. St. Maarten is een vrijhaven, hetgeen in strijd is met de Franse wetgeving. Hoe kan een dergelijke confrontatie in goede banen worden geleid en worden opgelost, met name via de bemiddeling van de Commissie en haar diensten?
4. Hoe ontwikkelt zich in het geval van het eiland het door de Raad goedgekeurde voorstel van de Commissie volgens welk — in beginsel — „de ontwikkeling van de verschillende componenten van dezelfde geografische zone, met vergelijkbare problemen en kenmerken, met name zou moeten worden gerealiseerd door de uitvoering van gemeenschappelijke regionale projecten voor deze verschillende componenten, ongeacht hun positie ten opzichte van het Gemeenschapsrecht, aangezien dat voordelen van schaalvergroting oplevert en de regionale samenwerking tussen de betrokken partners versterkt”?
5. Hebben de overheden in de beide gedeelten van St. Maarten die voor steun in aanmerking komen, gezamenlijke aanvragen ingediend bij de diensten van de Commissie die zijn belast met de interne coördinatie van de Structuurfondsen en het Europees Ontwikkelingsfonds? Resulteren de „verschillende ideeën” waarvan aan het einde van genoemd antwoord van de Commissie gewag wordt gemaakt (welke zijn dit overigens?) in gemeenschappelijke aanvragen? Worden dergelijke aanvragen aangemoedigd?
6. Zou dit vraagstuk dat rikt naar ouderwetsheid en tegenspraken, ja zelfs desinteresse, niet moeten worden doorverwezen naar de Raad?

(¹) PB nr. C 94 van 11. 4. 1991, blz. 39.

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**
(22 november 1991)

Hoewel de grens tussen het Franse en het Nederlandse gedeelte van St. Maarten nauwelijks zichtbaar is, blijkt het bestaan ervan uit de verschillen tussen de wettelijke en bestuursrechtelijke regelingen die op de twee delen van het eiland worden toegepast, zoals het geachte Parlementslid in zijn vraag nr. 2280/90 heeft uiteengezet.

De recente aankomst van douanebeambten in het Franse gedeelte volgt op de inbeslagneming van drugs en geeft waarschijnlijk aan dat de Franse overheid niet wil dat de liberale douaneregeling die op het Franse deel van het eiland geldt, illegale activiteiten in de hand werkt.

De communautaire wetgeving betreffende de voltooiing van de interne markt is van toepassing op het grondgebied

van de Gemeenschap. Het Nederlandse gedeelte van St. Maarten maakt geen deel uit van dat grondgebied.

De Commissie zijn geen conflicten bekend die voortvloeien uit de bestaande douaneregels.

In haar contacten met de overheden van het eiland tracht de Commissie de samenwerking tussen de beide delen van het eiland te bevorderen. De procedures die de Commissie volgt voor het onderzoek van aanvragen om steun uit de Structuurfondsen maken het mogelijk rekening te houden met de invloed van projecten op beide delen van het eiland.

Op een aanvraag van beide plaatselijke overheden om financiering van een uitvoerbaarheidsstudie met betrekking tot de inrichting van een afvalbehandelingsinstallatie heeft de Commissie gunstig gereageerd. Tot dusver zijn geen andere gezamenlijke aanvragen binnengekomen.

Zoals vermeld in de vijfde alinea van dit antwoord, ondersteunt de Commissie inspanningen van beide delen van St. Maarten om in beider belang samen te werken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2110/91

van de heer Kenneth Collins (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 126/36)

Betreft: EVA, belasting-, tarifaire en non-tarifaire belemmeringen voor alcoholhoudende dranken uit de Gemeenschap

Kan de Commissie mededelen welke op- en aanmerkingen zij uit het bedrijfsleven heeft ontvangen met betrekking tot het wegnemen en/of de verbetering van de diverse vraagstukken inzake belasting-, tarifaire en non-tarifaire belemmeringen waarvan alcoholhoudende dranken uit de Gemeenschap op de EVA-markt het slachtoffer dreigen te worden?

Kan de Commissie bovendien mededelen of zij deze opmerkingen redelijk vindt en welke stappen zij denkt te ondernemen ter verwezenlijking van de doelstellingen die in deze opmerkingen aan de orde komen?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(11 december 1991)

De Commissie tracht zich, zoals bij elk besluitvormingsproces, een zo breed mogelijk beeld te vormen van de aspecten van het betrokken dossier; in die zin hebben verschillende kringen uit het bedrijfsleven de diensten van de Commissie inderdaad in de vorm van een dossier een aantal gegevens meegedeeld over de belemmeringen die thans in de EVA-landen bestaan voor het handelsverkeer in de sector alcoholhoudende dranken.

De Commissie is zich ervan bewust dat een aantal praktijken in de EVA-landen — met name de monopolies, het belastingsysteem, het systeem van reclame en etikettering — technische handelsbelemmeringen vormen en de communautaire uitvoer van alcoholhoudende dranken en spiritueliën naar deze landen bemoeilijken.

In het kader van de onderhandelingen over de Europese Economische Ruimte heeft de Commissie ruime aandacht gegeven aan de opvattingen van de sector alcoholhoudende dranken, door er bij haar gesprekspartners op aan te dringen dat het communautaire recht, met inbegrip van het afgeleide recht, inzake concurrentie in de Europese Economische Ruimte wordt toegepast volgens de regels die voor de interne markt van de Gemeenschap zijn vastgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2202/91

van de heer Adrien Zeller (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1991)

(92/C 126/37)

Betreft: Steun voor het onderzoekprogramma bosbouw in het kader van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid

Kan de Commissie mededelen wat zij denkt te doen ter bevordering van het onderzoek naar de teelt van snelgroeiende soorten hout en hakhout, die een praktisch alternatief zouden kunnen worden voor de agrarische overschotproductie die momenteel via de landbouwvorming wordt tegengegaan?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(29 november 1991)

Het derde kaderprogramma voor de Gemeenschap, en in het bijzonder het specifieke programma voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie voor de Europese Gemeenschap op het gebied van de landbouw en de landbouwindustrie, inclusief de visserij (1990—1994), omvat uitdrukkelijk het bosbouwkundig onderzoek.

Er is derhalve steun beschikbaar voor acties om een duurzame economische exploitatie te bevorderen waarin snelgroeiende bomen met korte omlooptijd kunnen worden beschouwd als een alternatief voor gewassen die landbouwoverschotten opleveren en om braakgelegde of onbeheerde landbouwgrond te bebossen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2205/91

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1991)

(92/C 126/38)

Betreft: Lessen uit de onrechtvaardige behandeling van werknemers van de BCCI

Werknemers van de BCCI die tien jaar of langer bij deze instelling hebben gewerkt, hebben geen schadeloosstelling gekregen voor hun ontslag als gevolg van de ontbinding van hun contract nadat in 1990 was begonnen met de herstructurering en „afslanking” van het bedrijf. De werkgever heeft, zowel in Luxemburg als in Parijs, „grove nalatigheid” aangevoerd, omdat een plotselinge overplaatsing naar Afrika of Azië werd geweigerd, een kwestie waarin de Franse en Luxemburgse sociale wetgeving niet voorziet. BCCP-Parijs bezigde het excuus dat de betrokkenen vielen onder het commerciële hoofdkantoor in Londen of het juridische hoofdkantoor in Luxemburg. Terwijl de handelwijze van BCCP het onderwerp is van zeer traag verlopende arbeidsrechtelijke procedures, lijken de werknemers in Londen minder schade te hebben ondervonden.

Bovendien werd op het salaris van leidinggevend personeel een bijdrage (van 8,33%!) ingehouden voor een verzekeringskas (Provident Fund); de stortingen in deze kas werden niet geregistreerd en zijn niet meer terug te vorderen. De oud-directeur van BCCI-Luxemburg is persoonlijk betrokken bij de verduistering van het geld uit het Provident Fund.

Verder is bij de Luxemburgse justitie een klacht ingediend door het Monetair Instituut van Luxemburg, onder meer in verband met de buitengewone arbeidsverhoudingen bij de BCCI.

Maakt dit maar al te illustratieve geval niet eens te meer de noodzaak duidelijk om werknemers van bedrijven met verschillende vestigingen in de Gemeenschap toe te staan en zelfs duidelijk te stimuleren onderling overleg te plegen en eventueel bezwaar aan te tekenen zodat ze zich tegen diefstal te weer kunnen stellen? Wordt in de voor volgend voorjaar aangekondigde richtlijn voldoende rekening gehouden met dit probleem?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie

(27 januari 1992)

Procedures voor de voorlichting en raadpleging van werknemers bij concerns met een communautaire dimensie vormen het onderwerp van drie verschillende voorstellen die door de Commissie bij de Raad zijn ingediend.

In het voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de voorlichting en de raadpleging van de werknemers in ondernemingen met ingewikkelde en in het bijzonder een transnationale structuur⁽¹⁾, (op 24 oktober 1980 bij de

Raad ingediend en gewijzigd op 13 juli 1983) (2) waren alle EG-, niet EG- en moederondernemingen begrepen, die in de Gemeenschap een of meer vestigingen of dochterondernemingen hebben en waarbij in totaal ten minste 1 000 werknemers in de Gemeenschap werkzaam zijn. Krachtens het voorstel zouden deze ondernemingen de werknemersvertegenwoordigers regelmatig moeten voorlichten en raadplegen via de plaatselijke directie, overeenkomstig de in de Lid-Staten geldende wetten en praktijken. Er werd geen afzonderlijk orgaan ingesteld voor de werknemersvertegenwoordiging en bij de geplande voorlichtings- en raadplegingsprocedures werd gebruik gemaakt van de bestaande nationale vertegenwoordigingsstructuren. Het geamendeerde voorstel kreeg na langdurige besprekingen niet voldoende steun van de Lid-Staten.

In december 1990 hechtte de Commissie haar goedkeuring aan een voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de oprichting van Europese ondernemingsraden (EOR) in ondernemingen of concerns met een communautaire dimensie met als doel voorlichting en raadpleging van de werknemers (3). Dit voorstel werd gewijzigd door de Commissie en door haar goedgekeurd op 16 september 1991. Met het herziene voorstel wordt beoogd de voorlichting en raadpleging van de werknemers in ondernemingen en concerns met een communautaire dimensie te verbeteren. Te dien einde moet in elke onderneming en elk concern met een communautaire dimensie een EOR worden opgericht. Luidens de bijlage bij het voorstel dient de EOR het recht te hebben om te worden geïnformeerd en geraadpleegd door de hoofd-directie van de onderneming, door de zeggenschap uitoefenende onderneming of door enig ander ter zake bevoegd directieniveau over elk directievoorstel waarbij ten minste twee ondernemingen waarin zeggenschap wordt uitgeoefend zijn betrokken en die zijn gevestigd in twee verschillende Lid-Staten en welk voorstel ernstige gevolgen kan hebben voor de werknemers. In het voorstel wordt uitdrukkelijk verwezen naar besluiten in verband met hervestiging, fusies, inkrimping, sluiting van ondernemingen en invoering van nieuwe technologieën.

Situaties als die waarnaar door het geachte Parlementslid wordt verwezen en waarbij het gaat om herstructurering van bedrijven, sluitingen of collectieve ontslagen, zouden door de voorlichtings- en raadplegingsprocedures, zoals neergelegd in het herziene voorstel, worden bestreken.

Op 18 september 1991 hechtte de Commissie haar goedkeuring aan een voorstel tot wijziging van Richtlijn 75/129/EEG van de Raad inzake collectief ontslag, waarbij de eisen waaraan moet worden voldaan om tot ontslag in andere landen te kunnen overgaan en die in verband met concerns worden verscherpt. Dit zou gebeuren door ervoor te zorgen dat van de werkgevers niet het argument wordt aanvaard dat zij niet tijdig de nodige informatie ontvingen van de zeggenschap uitoefenende onderneming die het besluit treft waaruit collectieve ontslagen voortvloeien.

(1) PB nr. C 297 van 15. 11. 1980. Supplement 3/80. Bull. Eg.

(2) PB nr. C 217 van 12. 8. 1983. Supplement 2/83. Bull. EG.

(3) PB nr. C 39 van 15. 2. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2224/91
van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
(92/C 126/39)

Betreft: De erkenning van telefoons in de Gemeenschap

Zijn de aanklachten van bepaalde administraties van de Lid-Staten tegen EG-burgers die draadloze telefoons verkopen wel in overeenstemming met het vrij verkeer van goederen en de voorschriften inzake misbruik van machtsposities?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(4 februari 1992)

De Commissie is op de hoogte van een aantal gevallen waarin door bepaalde Lid-Staten vervolging is ingesteld tegen particulieren die eindapparatuur in de handel hadden gebracht die niet in het land van bestemming goedgekeurd was. In bepaalde gevallen ging het inderdaad om draadloze telefoontoestellen.

Voornoemde vervolging betekent dus dat voorafgaande goedkeuring vereist is voor het in de handel brengen van eindapparatuur. De Commissie is in principe van oordeel dat deze eis voor wat artikel 30 van het Verdrag en Richtlijn 88/301/EEG (1) betreft niet gerechtvaardigd is, wanneer de betreffende eindapparatuur bestemd is voor een particulier net of om opnieuw te worden uitgevoerd. De bedoeling van een goedkeuring is om te controleren of essentiële eisen waaraan in het geval van het openbaar telecommunicatienet van de Lid-Staat van bestemming moet worden voldaan, wel worden nageleefd. Wanneer de eindapparatuur dus niet bestemd is om op dit net te worden aangesloten, is de eis tot goedkeuring niet gerechtvaardigd en dus in strijd met het Gemeenschapsrecht.

Draadloze telefoons maken gebruik van het radiofrequentiespectrum. In dat geval is het technisch mogelijk dat de eindapparatuur, ongeacht de hiervoor opgegeven bestemming, storingen veroorzaakt in het openbaar radiocommunicatienet. Daarom is de Commissie van mening dat, anders dan in het geval van toestellen met „fysieke aansluitingen op het net”, de eis van goedkeuring voor toestellen die gebruikmaken van het radiofrequentiespectrum gerechtvaardigd is, zelfs indien deze toestellen bestemd zijn voor gebruik in een particulier net. Dit is ook de redenering die gevolgd wordt in Richtlijn 91/263/EEG (2), waarvan de omzetting in nationaal recht nog niet voltooid is. Pas na de tenuitvoerlegging van gemeenschappelijke conformiteitsvoorschriften — zoals bepaald in de voor deze sector vastgestelde harmonisatierichtlijnen — zal er een regeling kunnen worden vastgesteld volgens welke met een in één van de Lid-Staten afgegeven goedkeuring de apparatuur in de gehele Gemeenschap in de handel gebracht zal mogen worden.

Zo lang de gemeenschappelijke voorschriften er nog niet zijn, kunnen de regelgevingen van de Lid-Staten die sancties bevatten voor verkoop van niet-goedgekeurde draadloze telefoontoestellen niet in strijd zijn met artikel 30 van het Verdrag.

De regelgevingen van de Lid-Staten kunnen wel in strijd zijn met artikel 90 van het Verdrag in combinatie met artikel 86, indien zij de ondernemingen die draadloze telefoontoestellen in de handel willen brengen verplichten deze te laten goedkeuren door een organisatie die niet onafhankelijk is van het overheidsbedrijf in de betreffende Lid-Staat. Artikel 6 van Richtlijn 88/301/EEG van de Commissie bepaalt derhalve dat de Lid-Staten een scheiding moeten doorvoeren tussen de organisaties die goedkeuringen afgeven en het overheidsbedrijf. Bijna alle Lid-Staten hebben deze bepaling ten uitvoer gelegd. De onafhankelijkheid van de in dit verband opgerichte organisaties kan evenwel alleen aan de hand van concrete gevallen zoals die door het geachte Parlementslid naar voren zijn gebracht, worden beoordeeld.

(¹) PB nr. L 131 van 27. 5. 1988.

(²) PB nr. L 128 van 23. 5. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2246/91

van de heer Vincenzo Mattina (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1991)

(92/C 126/40)

Betreft: Hoge-snelheidslijnen in het Italiaanse spoorwegsysteem

Kan de Commissie met betrekking tot de herstructureringsplannen van de Italiaanse Spoorwegen met het oog op de invoering van de hoge-snelheidstrein zeggen:

1. of de Italiaanse autoriteiten haar op de hoogte hebben gesteld van de inhoud van deze plannen;
2. of het feit dat overheidsopdrachten voor een totale waarde van niet minder dan 15 000 miljard lire via onderhandse aanbesteding worden gegund, in overeenstemming is met de communautaire voorschriften;
3. of het niet duidelijk in strijd is met de in de Europese Akte vermelde verplichtingen in het kader van de economische samenhang dat de modernisering van het Italiaanse spoorwegnet slechts in zeer beperkte mate ten goede komt aan de zuidelijke regio's van het land wier gebrekkige vervoer- en communicatiestelsel ongetwijfeld de hoofdoorzaak vormt van de economische achterstand?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(13 februari 1992)

Met de Italiaanse autoriteiten werd overeengekomen dat de gegevens betreffende het herstructureringsplan voor

de Italiaanse spoorwegen op de volgende vergadering zouden worden voorgelegd aan de Werkgroep op hoog niveau voor de hoge-snelheidsverbindingen. De voor te leggen gegevens zullen de in Italië voor de invoering van de hoge-snelheidstrein vastgestelde bepalingen omvatten.

In afwachting van die informatie kan de Commissie zich niet uitspreken over de door de Italiaanse autoriteiten overwogen opzet of over de op nationaal niveau gekozen prioriteiten.

Zij herinnert niettemin eraan dat het algemeen Europees schema voor hoge-snelheidsverbindingen, dat door de Raad op zijn zitting van 17 december 1991 gunstig werd beoordeeld, voor de zuidelijke regio's van Italië twee grote verbindingen van Europees belang bevat. Het gaat daarbij om de nieuwe verbinding Milaan—Rome—Napels—Battipaglia met de daarop aansluitende gemoderniseerde verbinding Battipaglia—Reggio Calabria en de gemoderniseerde verbinding Verona—Bologna—Foggia—Brindisi. Deze twee hoofdijsen worden verbonden door een gemoderniseerde lijn van Caserta naar Foggia. Voor de twee grote Siciliaanse steden Palermo en Messina zou een lijn voor hoge-snelheidstreinen worden aangepast.

Door de aanleg van al deze lijnen met goede aansluitingen naar de belangrijkste zuidelijke steden zullen de spoorwegverbindingen in die regio's veel verbeteren en zal de plaatselijke economie worden gestimuleerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2258/91

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 oktober 1991)

(92/C 126/41)

Betreft: Samenwerking van de Belgische posterijen en Greenpeace

Op 25 mei 1991 heeft de organisatie Greenpeace haar twintigjarig bestaan gevierd. Ter gelegenheid daarvan hebben de Belgische posterijen besloten van eind mei tot eind juli 1991 een campagne te voeren. Deze bestond uit de verkoop van een trui met de leuze „Greenpeace altijd op zijn post”.

Een poster en brochures werden in de openbare ruimten van de postkantoren ter ondersteuning van deze actie ter beschikking gesteld van de klanten. De kosten werden grotendeels gecompenseerd door de verkoop van de trui terwijl de winst aan de posterijen ten goede kwam. Deze actie heeft de posterijen vooral bij de jeugd een betere naam bezorgd.

Kan de Commissie een dergelijke samenwerking tussen Greenpeace en de posterijen in de andere Lid-Statens bevorderen?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(27 november 1991)

Greenpeace is een organisatie die volkomen onafhankelijk is van de Commissie en dit geldt uiteraard voor de promotiecampagnes die zij onderneemt. De Commissie is niet bevoegd om zich te mengen in de commerciële activiteiten of de promotiecampagnes van een particuliere organisatie, ook niet wanneer het om activiteiten van algemeen belang gaat.

Vanuit deze optiek moeten de posterijen steeds zelf met Greenpeace bepalen of zo'n promotie voor beide partijen interessant is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2302/91

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 oktober 1991)

(92/C 126/42)

Betreft: Gevolgen uitbarsting Pinatubo en het verschijnsel „El Niño”

Noordamerikaanse wetenschappers hebben onlangs verklaard dat de verschrikkelijke vulkaanuitbarsting van de Pinatubo op de Filippijnen, behalve de daar aangerichte schade, ook de atmosfeer zal beïnvloeden door zijn bijdrage aan het broeikaseffect. Later deelde een andere, eveneens Noordamerikaanse deskundige in Santiago de Chili mee dat een stijging van de temperatuur van de Stille Oceaan wordt verwacht. Het feit dat de zeestroming El Niño opnieuw is verschenen, wijst in die richting.

Heeft de Commissie informatie over deze verklaringen en over eventuele klimatologische gevolgen van dergelijke verschijnselen?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(10 januari 1992)

De Commissie houdt zich via haar Eenheid mondiale milieuproblematiek actief bezig met de follow-up van de actuele wetenschappelijke discussie die in het kader van de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC) wordt gevoerd.

De IPCC is momenteel het belangrijkste forum voor de wetenschappelijke beoordeling van alle fysisch-chemische verschijnselen die met het mondiale opwarmingsproces gepaard gaan.

In het in juni 1990 verschenen wetenschappelijk rapport van de IPCC wordt erop gewezen dat aerosoldeeltjes een niet te verwaarlozen rol spelen in het klimaatsysteem: enerzijds interageren zij rechtstreeks met zonne- en

aardstraling (absorptie en verstrooiing), anderzijds beïnvloedt hun aanwezigheid de wolk(vormings)processen en derhalve, indirect, de stralingsfluxen.

Door natuurlijke bronnen uitgestoten aerosoldeeltjes kunnen een grote invloed hebben op klimatologische terugkoppelingsprocessen. Na grote vulkaanuitbarstingen kan de concentratie van aerosoldeeltjes gedurende meerdere jaren aanzienlijk hoger zijn dan normaal.

Bij grote vulkaanuitbarstingen kunnen, naast diverse andere chemische substanties, ook zwaveldioxide en stof in de stratosfeer worden gebracht. Dit zwaveldioxide wordt snel in zwavelzuuraerosolen omgezet. Wanneer de concentratie van deze aerosolen in de stratosfeer voldoende hoog wordt, kan dit een aanzienlijk effect hebben op de netto stralingsbalans van de aarde.

Dat grote vulkaanuitbarstingen bijdragen tot de variabiliteit van het mondiale temperatuurpatroon kan derhalve moeilijk worden ontkend. De levensduur van aerosolen in de stratosfeer bedraagt echter slechts een paar jaar, zodat alleen frequente explosieve uitbarstingen een lange-termijneffect op het verloop van de aerosolconcentratie zouden kunnen hebben.

Hier dient te worden opgemerkt dat tijdens de laatste onderhandelingsronde over de kaderovereenkomst inzake klimaatverandering (Nairobi, 9—20 september 1991) prof. Obasi, secretaris-generaal van de Wereld Meteorologische Organisatie, met name de brand van de olievelden in Koeweit en de uitbarsting van de Pinatubo in de Filippijnen heeft genoemd als belangrijke milieुरampen die het klimaat recentelijk hebben beïnvloed.

De omvang van de mondiale en regionale klimaateffecten (wereldwijd opwarmingsproces c.q. El Niño of zuidelijke oscillatie) kan hoe dan ook momenteel niet volledig worden ingeschat; daartoe is nader onderzoek in het kader van het wereldklimaatprogramma noodzakelijk. Er dient op gewezen te worden dat klimatologisch onderzoek staat of valt met grootschalige internationale samenwerking en met de beschikbaarheid van lange en betrouwbare tijdreeksen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2304/91

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(21 oktober 1991)

(92/C 126/43)

Betreft: Akkoorden met betrekking tot Walvisbaai

Kunnen de ministers informatie verstrekken over de akkoorden die naar verluidt worden afgesloten tussen de Regeringen van Namibië en Zuid-Afrika voor het gezamenlijk beheer van de haven van Walvisbaai en de omgeving daarvan, en met name voor de aanleg van wegen en spoorwegen die het gebied zullen verbinden met verschillende delen van zuidelijk Afrika?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3185/91

van de heer Edward Newman (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(24 januari 1992)

(92/C 126/44)

Betreft: Bezetting van Walvisbaai (Namibië) door Zuid-Afrika

Wat hebben de ministers van Buitenlandse Zaken reeds gedaan en wat willen zij in de toekomst ondernemen om druk uit te oefenen op Zuid-Afrika, opdat het zich schikt naar resolutie nr. 432 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en zich uit Walvisbaai terugtrekt?

Gecombineerd antwoord

op de schriftelijke vragen nr. 2304/91 en nr. 3185/91

(10 april 1992)

Het is de geachte Afgevaardigden bekend dat er momenteel door de Regeringen van Namibië en Zuid-Afrika wordt onderhandeld over de toekomst van Walvisbaai en de grens die door de Oranjerivier wordt gevormd.

Op 14 maart 1991 is een gezamenlijke verklaring afgelegd. De autoriteiten van Zuid-Afrika hebben erkend dat een veilige diepzeehaven voor Namibië van vitaal belang is en hebben verklaard bereid te zijn het Zuidafrikaanse Parlement de volgende aanbevelingen te doen:

- de grens tussen de beide landen wordt niet gevormd door de noordelijke oever van de Oranjerivier, maar loopt door het midden van die rivier;
- er wordt een gezamenlijke havenautoriteit ingesteld die het beheer van de haven op zich neemt, waardoor Namibië een zakelijk belang in dat beheer krijgt.

Wat de soevereiniteit over Walvisbaai en de eilanden voor de kust betreft, heeft Zuid-Afrika meegedeeld liever met de regeling van deze kwestie te wachten tot de onderhandelingen over een nieuwe Zuidafrikaanse grondwet van start zijn gegaan.

De beide partijen waren het erover eens dat moet worden onderzocht of er een gezamenlijke instantie voor het gebruik van de wateren van de Oranjerivier en van de Kuiseb-rivier zou moeten komen.

Nadat bovengenoemde gezamenlijke verklaring was afgelegd, zijn de onderhandelingen en het overleg over de toekomst van Walvisbaai in een geregeld tempo voortgezet. Na afloop van een bijeenkomst op 20 september 1991 is er nog een gezamenlijke verklaring afgelegd, volgens welke de beide regeringen in principe aanvaardden dat er, in afwachting van een eventuele regeling van dit vraagstuk, bij wijze van overgangsmaatregel een gezamenlijk beheersorgaan komt dat het gebied van Walvisbaai en de eilanden voor de kust moet gaan beheren. De beide

regeringen hebben besloten daartoe een gezamenlijk technisch comité op te richten dat hen moet adviseren over de taken en structuren die tot een gezamenlijk beheer zouden kunnen leiden. Bovendien is ten aanzien van de Oranjeriviergrens besloten een gezamenlijk technisch comité op te richten dat een onderzoek moet instellen naar en verslag moet uitbrengen over de kwestie van het midden van de rivier als grenslijn.

De beide gezamenlijke technische comités zijn op 5 december 1991 officieel ingesteld en zullen naar verwachting spoedig met hun werkzaamheden beginnen.

De Gemeenschap en de Lid-Staten nemen er met voldoening kennis van dat de beide regeringen vastbesloten zijn deze kwestie op een vreedzame manier op te lossen en hopen dat er binnenkort nog meer vooruitgang komt in de bilaterale onderhandelingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2317/91

van de heer Ben Visser (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 oktober 1991)

(92/C 126/45)

Betreft: Tracékeuze TGV tussen Brussel en Amsterdam

Uit een artikel in de Volkskrant van 6 augustus 1991 blijkt dat commissaris Van Miert zou hebben gezegd mee te willen werken aan een onderzoek naar een ander tracé dan Nederland en België waren overeengekomen. Het gaat hierbij om het tracé waar de TGV de Belgisch-Nederlandse grens passeert.

1. Is de Commissie het ermee eens dat het niet tot de verantwoordelijkheid van de Europese Gemeenschap behoort zich eigener beweging te bemoeien met de gedetailleerde tracékeuze van TGV-lijnen, maar dat dit — conform het subsidiariteitsbeginsel — behoort tot de competentie van de nationale en lagere overheden, zoals provincie en gemeente?
2. Is de Commissie het ermee eens dat het vooral tot haar taak behoort het hoofdtracé aan te geven (bij voorbeeld tracé Parijs—Brussel—Amsterdam) en erop toe te zien dat besluitvorming plaatsvindt op basis van milieu-effectrapportage en toereikende inspraakprocedures?
3. Is het juist dat commissaris Van Miert heeft toegezegd mee te willen werken aan een onderzoek naar de tracékeuze, ook al hadden de beide regeringen hierover al een compromis bereikt?
4. Is de Commissie niet van mening dat deze bemoeienis van de Gemeenschap met gedetailleerde tracékeuze leidt tot precedentwerking en dat onnodig beslag

wordt gelegd op schaarse mankracht en geldmiddelen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(12 februari 1992)

De Commissie is het met het geachte Parlementslid eens. De gedetailleerde uitstippeling van een tracé behoort niet tot de bevoegdheid van de Gemeenschap maar tot die van de nationale instanties. De Werkgroep op hoog niveau heeft in haar op 5 december 1990 door de Commissie goedgekeurd en op 17 december 1990 door de Raad gunstig onthaald verslag slechts de corridors aangegeven waaruit het Europees net voor hoge snelheidsstreinen zou moeten zijn samengesteld, terwijl de uitstippeling van de overeenkomstige gedetailleerde tracés aan de bevoegde nationale instanties wordt overgelaten.

Zonder daarbij een formele verbintenis aan te gaan heeft Commissaris Van Miert erop gewezen dat een financiële bijdrage van de Gemeenschap voor een studie van het tracé voor de hoge snelheidslijn tussen België en Nederland in aanmerking zou kunnen worden genomen, indien de betrokken landen dat zouden wensen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2325/91

**van de heer Heribert Barrera i Costa (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(21 oktober 1991)

(92/C 126/46)

Betreft: Fonds voor doelstelling 2 van de Structuurfondsen

De Commissie heeft besloten om de geldigheid van de lijst van regio's van doelstelling 2 van de Structuurfondsen te verlengen voor de periode 1992—1993.

Bij de verdeling van de fondsen voor doelstelling 2 per Lid-Staat heeft de Commissie blijkbaar verschillende alternatieven bestudeerd. Volgens het definitieve besluit krijgt Spanje 626 miljoen ecu toegewezen voor de periode 1992—1993.

Kan de Commissie bevestigen dat, wanneer zij andere berekeningsmethoden zou hebben gebruikt, Spanje 100 miljoen ecu extra voor zijn regio's van doelstelling 2 zou hebben gekregen?

Hoe kan de Commissie dit verlies aan middelen voor de Spaanse regio's van doelstelling 2 rechtvaardigen, terwijl volgens de conclusies van de studie van het Instituut voor economisch onderzoek (IFO) uit München over „de gevolgen van 1992 en van het daarvan afgeleid recht in de meest achtergebleven regio's van de Gemeenschap” de ontwikkelingsvooruitzichten van de Spaanse regio's aan de Atlantische kust verslechteren?

Anderzijds heeft de Commissie besloten om van het totale bedrag van 3 350 miljoen ecu ten behoeve van de regio's van doelstelling 2 tot en met 1993 er 507 miljoen te besteden aan communautaire initiatieven. Hoe verklaart de Commissie dat de fondsen voor communautaire initiatieven afkomstig zijn van het totale bedrag ten behoeve van de regio's van doelstelling 2?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(21 januari 1992)

Het totale bedrag van 7 205 miljoen ecu (prijzen van 1989), dat voor de periode 1989—1993 voor de regio's van doelstelling 2 is toegekend, betreft de volgende bijstandsmaatregelen:

- acties op initiatief van de Lid-Staten (nieuwe en lopende): 6 311 miljoen ecu;
- acties op initiatief van de Gemeenschap van de zogenaamde eerste generatie (buiten de quota gefinancierde bijstandsmaatregelen en communautaire programma's): 387 miljoen ecu;
- acties op initiatief van de Gemeenschap van de zogenaamde tweede generatie (communautaire initiatieven): 507 miljoen ecu.

Het aan Spanje toegekende bedrag voor de acties op nationaal initiatief voor de volledige periode 1989—1993 bedraagt 1 305 miljoen ecu:

- 679 miljoen ecu voor de eerste fase (jaren 1989—1991);
- 626 miljoen ecu voor de tweede fase (jaren 1992—1993).

Dit bedrag maakt 20,7% uit van het totaal (6 311 miljoen ecu) dat voor de gehele Gemeenschap is toegekend voor acties op initiatief van de Lid-Staten voor doelstelling 2, en voor deze vijf jaren. Dit cijfer komt overeen met het percentage dat is aangegeven in Beschikking 89/289/EEG van de Commissie houdende vaststelling van een indicatieve verdeling onder de Lid-Staten van 85% van de vastleggingskredieten van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) uit hoofde van doelstelling 2, voor de periode 1989—1993. De verdeelsleutel is berekend op basis van de in aanmerking te nemen bevolking en van het gemiddelde werkloosheidscijfer van de betrokken regio's in elk land.

Wat de acties op communautair initiatief uit hoofde van doelstelling 2 betreft, komen de kredieten, zoals voor de overige doelstellingen, uit de totale som die is vastgesteld voor alle regio's van deze doelstelling samen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2344/91

**van de heer Jesús Cabezón Alonso (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(21 oktober 1991)

(92/C 126/47)

Betreft: Betrekkingen tussen de Gemeenschap en Guatemala

1. Welke maatregelen heeft de Commissie de laatste twee jaar uitgevoerd of op gang gebracht om de sociaal-economische ontwikkeling van Guatemala te bevorderen?

2. Op welke wijze heeft de Commissie de samenwerking tussen de Gemeenschap en Guatemala versterkt?
3. Hoe hebben de handelsbetrekkingen tussen de Gemeenschap en Guatemala zich de afgelopen twee jaar ontwikkeld, en wat is er gedaan ter bevordering van deze betrekkingen?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(3 maart 1992)

Daar het antwoord erg omvangrijk is en vele tabellen omvat, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2349/91

van de heer Thomas Megahy (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 oktober 1991)

(92/C 126/48)

Betreft: Liberalisatie van de invoer van textiel uit Oost-Europa

In het kader van de onderhandelingen tussen de Gemeenschap en Oost-Europa is de Commissie voornemens de uitvoer in categorie 36 (kunstvezelstoffen) en categorie 100 (bedekte stoffen) uit Tsjechoslowakije, Hongarije en Polen te liberaliseren. Onder categorie 36 vallen o.a. weefsels van acetaat en viscose. Voor de productie van deze beide garens gelden tegenwoordig in West-Europa milieubeperkingen die in Oost-Europa nog niet van toepassing zijn. Op dezelfde wijze vallen alle soorten met PVC en polyurethaan bedekte weefsels in categorie 100, en nogmaals zijn milieutechnische aantekeningen geplaatst. Op welke manier houdt de Commissie rekening met het gevaar dat bedrijven uit de Gemeenschap, als de handel in deze beide categorieën wordt geliberaliseerd, sterk in de verleiding komen hun productie te vestigen in Oost-Europa, waar van wettelijke beperkingen nog geen sprake is? Aldus wordt het vervuilingsprobleem in feite uitgevoerd en stijgt in de Gemeenschap de werkloosheid.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(25 februari 1992)

Als tussentijdse maatregel in afwachting van de sluiting van de associatieovereenkomsten tussen de Gemeenschap en Tsjechoslowakije, Hongarije en Polen werden voor een jaar tijdelijke textielovereenkomsten gesloten. De desbetreffende onderhandelingen hebben ertoe geleid dat de beperkingen met betrekking tot de categorieën 36 en 100 niet zijn geliberaliseerd.

De Commissie is zich bewust van de milieuproblemen die voortvloeien uit de productie in Oost-Europa van deze soorten weefsels, maar economische factoren vormden de belangrijkste rechtvaardiging voor de handhaving van de beperkingen.

Er zij op gewezen dat er in de associatieovereenkomsten bepalingen omtrent samenwerking op milieugebied zijn opgenomen en verwacht mag worden dat in deze productiesector te zijner tijd, en met de hulp van de Gemeenschap, in de Gemeenschap en in deze landen in grote lijnen dezelfde milieunormen opgelegd zullen worden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2354/91

van mevrouw Dorothee Piermont (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 oktober 1991)

(92/C 126/49)

Betreft: Bij atoomproeven vrijkomende radioactiviteit op Mururoa

In het nummer van 12 juli 1991 van het Duitse tijdschrift „Der Spiegel” wordt melding gemaakt van de arrestatie op de Mururoa-atol (een deel van Frans-Polynesië) van twee medewerkers van Greenpeace, die zich daar bevonden om metingen te verrichten naar de radioactiviteit die bij de onderaardse atoomproeven vrijkomt. Als rechtvaardiging voor hun arrestatie wordt gezegd dat alleen de Commissie het recht heeft om binnen de twaalfmijlszone van Mururoa metingen te verrichten naar een eventuele stralingsbesmetting.

1. Is het correct dat twee wetenschapsmensen van Greenpeace met een dergelijke rechtvaardiging op Mururoa zijn aangehouden en beschikt de Commissie over nadere inlichtingen over de omstandigheden van hun arrestatie?
2. Bestaan er inderdaad regelingen waardoor alleen de Commissie het recht heeft om binnen de twaalfmijlszone rond Mururoa metingen uit te voeren naar de omvang van de radioactiviteit?
3. Klopt de bewering van „Der Spiegel” dat de Commissie weigerde en blijft weigeren dergelijke onderzoeken uit te voeren omdat er daarvoor geen geld zou zijn?
4. Heeft de Commissie metingen verricht naar de radioactiviteit binnen de twaalfmijlszone rond Mururoa of bestaan er binnen de Commissie plannen om dergelijke metingen uit te voeren?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(3 februari 1992)

1. De Commissie werd niet geïnformeerd over de arrestatie van twee medewerkers van Greenpeace in Mururoa.

2. Het recht van toegang binnen de twaalfmijlszone van Mururoa valt onder de soevereiniteit van de Franse autoriteiten.

3. In het kader van artikel 35 van het Euratom-Verdrag heeft de Commissie evenwel het recht van toegang tot de installaties voor de controle op de omgevingsradioactiviteit om te verifiëren of deze correct en doeltreffend werken. Het zenden van een inspectieteam naar Mururoa wordt momenteel door de Commissie evenwel niet prioritair geacht (zie ook haar antwoorden op mondelinge vraag H-335/89 van mevrouw Piermont ⁽¹⁾ en op de schriftelijke vragen nr. 2450/90 van de heer Monnier-Besombes ⁽²⁾ en nr. 2527/90 van de heer Hughes ⁽³⁾).

4. In het kader van bovengenoemde controles doet de Commissie zelf geen radioactiviteitsmetingen. Zij heeft derhalve geen metingen verricht binnen de twaalfmijlszone van Mururoa en heeft daartoe ook niet het voornemen. Wel volgt zij de ontwikkeling van de omgevingsradioactiviteit op basis van de resultaten van metingen die haar in het kader van artikel 36 van het Euratom-Verdrag worden medegedeeld.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-383 (november 1989).

⁽²⁾ PB nr. C 70 van 18. 3. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2406/91

van mevrouw Christine Oddy (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1991)

(92/C 126/50)

Betreft: Kwalificaties voor de uitoefening van de psychotherapie en de hypnotherapie

Welke stappen overweegt de Commissie met het oog op een harmonisatie van de regelingen voor de erkenning van de beroepskwalificaties voor beoefenaars van de psychotherapie en de hypnotherapie?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(6 februari 1992)

De erkenning van de beroepskwalificaties van psychotherapeuten en hypnotherapeuten wordt, wanneer het een arts betreft, geregeld door de bepalingen van de „artsen“-Richtlijnen 75/362/EEG en 75/363/EEG ⁽¹⁾ en, indien het een beroepsuitoefenaar betreft die niet over een artsdiploma beschikt — naar gelang van het niveau van de desbetreffende opleiding — hetzij door de „algemeen stelsel“-Richtlijn 89/48/EEG ⁽²⁾ hetzij (voor de toekomst) door het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van Richtlijn 89/48/EEG ⁽³⁾.

De Commissie is derhalve niet voornemens specifieke voorstellen ter zake in te dienen.

Voorts verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar de antwoorden op de schriftelijke vragen nr. 1059/91 van de heer Schmid ⁽⁴⁾ en nr. 1239/91 van mevrouw Crawley ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 167 van 30. 6. 1975.

⁽²⁾ PB nr. L 19 van 24. 1. 1989.

⁽³⁾ PB nr. C 263 van 16. 10. 1989, gewijzigd voorstel in PB nr. C 217 van 1. 9. 1990.

⁽⁴⁾ PB nr. C 315 van 5. 12. 1991.

⁽⁵⁾ PB nr. C 259 van 4. 10. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2413/91

van de heer Wayne David (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1991)

(92/C 126/51)

Betreft: Vervuiling in Pontyclun

Is de Commissie bereid een onderzoek in te stellen naar de vervuiling die wordt veroorzaakt door de fabriek van Purolite International Limited aan de Cowbridge Road in Pontyclun, Mid Glamorgan, South Wales, om vast te stellen of de milieu-eisen van de Gemeenschap worden nageleefd en of de uitstoot van de fabriek een gevaar vormt voor de volksgezondheid?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(11 december 1991)

De Commissie is van oordeel dat er geen communautaire milieunormen van toepassing zijn op de door de bedrijfsprocessen van Purolite International veroorzaakte emissies in de lucht. De uitstoot van de fabriek wordt gecontroleerd door de Employment Medical Advisory Service, Her Majesty's Inspectorate of Pollution en de plaatselijke instantie van het Environmental Health Department. Volgens de Commissie heeft geen van deze instanties redenen om de fabriek als een bedreiging voor de gezondheid van de werknemers in de fabriek of voor de omwonende bevolking te beschouwen. Zolang zij niet over een inspectiedienst beschikt, ziet de Commissie dan ook geen aanleiding voor aanvullende controle of een nader onderzoek, tenzij er meer gedetailleerde informatie ter beschikking zou komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2437/91

van mevrouw Teresa Domingo Segarra (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1991)

(92/C 126/52)

Betreft: Opvang van vluchtelingen in de internationale zone van de vliegvelden

De Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa heeft op 23 september 1991 een verslag aangenomen over

de opvang van asielzoekers op de Europese vliegvelden, dat met name de omstandigheden waarin deze plaatsvindt aan de kaak stelt (gebrek aan tolken en juridische bijstand, communicatiemoeilijkheden met de buitenwereld, enz.).

Welke initiatieven kan de Commissie nemen om in de internationale zones van de vliegvelden van de Lid-Staten de invoering te bevorderen van humanitaire begeleidende maatregelen die ten doel hebben de aan ongewenste vreemdelingen en asielzoekers verleende garanties te versterken d.m.v. meer materiële en sociale opvang?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**
(5 februari 1992)

In haar mededeling aan de Raad en het Europese Parlement van 11 oktober 1991 inzake het asielrecht wees de Commissie er duidelijk op dat eventuele gemeenschappelijke acties op het gebied van immigratie of asielrecht in geen enkel geval afbreuk mogen doen aan de humanitaire verworvenheden met betrekking tot de bescherming van slachtoffers van politieke vervolging.

De Commissie hecht daarom het grootste belang aan de opvang van asielzoekers op de luchthavens. Zij zal deze kwestie dan ook zorgvuldig onderzoeken en er daarbij op letten dat de rechten van de asielzoekers in acht worden genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2455/91
van de heer Jean-Claude Pasty (RDE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 november 1991)
(92/C 126/53)

Betreft: Export van vlees uit de nieuwe deelstaten van Duitsland naar de Sowjetunie

Bij de totstandkoming van de Duitse hereniging heeft de Bondsrepubliek zich verplicht op haar kosten een hoeveelheid vlees naar de Sowjetunie te exporteren die toen geschat werd op 180 000 ton. Het betrof vlees van melkkoeien die ten gevolge van de invoering van de melkquota in de nieuwe Länder geslacht moesten worden.

Kan de Commissie mededelen welke hoeveelheid vlees inderdaad is geëxporteerd en op welke datum?

Kan zij aangeven wat de kosten zijn van de opslag van het vlees voor de verzending? Zullen deze opslagkosten door de Duitse Regering worden vergoed?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**
(19 december 1991)

Vóór de Duitse eenwording had de overheid van de toenmalige DDR verkoopcontracten gesloten voor de uitvoer van rundvlees naar met name de USSR.

Wat de USSR betreft, bedragen de afgesproken hoeveelheden: 131 000 à 140 000 ton geslacht gewicht (waarvan 80 000 tot 120 000 ton vlees van koeien).

Volgens de door de Duitse overheid verstrekte informatie was het contract op 6 oktober 1991 voor de volgende hoeveelheden uitgevoerd:

- aangekocht vlees: 118 400 ton (waarvan 91 600 ton vlees van koeien);
- uitgevoerd vlees: 101 700 ton (waarvan 86 400 ton vlees van koeien).

De data waarop de uitvoertransacties plaats hebben gevonden, zijn de Commissie niet bekend.

In dit verband zij erop gewezen dat, op grond van artikel 2, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 3775/90⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2059/91⁽²⁾, Duitsland gemachtigd werd de geldigheidsduur van de betrokken uitvoer- en voorfixatiecertificaten te verlengen tot en met 31 december 1991. Het besluit deze Lid-Staat daartoe te machtigen, was gebaseerd op een aantal problemen die zich hebben voorgedaan bij de uitvoering van dit contract en die het onmogelijk hebben gemaakt de oorspronkelijke termijn in acht te nemen.

Wat de kosten voor de opslag van de produkten vóór de uitvoer betreft, bestaat er geen specifieke financieringsmaatregel van de Duitse Regering.

⁽¹⁾ PB nr. L 364 van 28. 12. 1990.

⁽²⁾ PB nr. L 187 van 13. 7. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2474/91
van de heer Ernest Glinne (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 november 1991)
(92/C 126/54)

Betreft: Organisatie van de voedselhulp voor de USSR

Tijdens de openbare vergadering op 21 augustus 1991 van de Commissie voor Buitenlandse Zaken van de Kamer van Volksvertegenwoordigers (België) werd melding gemaakt van vertragingen in de haven van Antwerpen bij het vertrek van schepen met levensmiddelen, waaronder grote hoeveelheden vlees, bestemd voor de Sowjetunie. Minister Eyskens heeft deze berichten niet ontkend.

Ik wens dat de communautaire instanties volledige klaarheid verschaffen over de vraag of in onze havens acties zijn georganiseerd die de putschisten van 19 augustus 1991 begunstigen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(11 december 1991)

De Commissie is niet op de hoogte van het oponthoud dat zich in de haven van Antwerpen zou hebben voorgedaan bij het vertrek van schepen met een lading levensmiddelen naar de USSR. Indien het commerciële leveranties betrof, behoefde de Commissie ook niet noodzakelijkerwijs van dergelijke gevallen van oponthoud in kennis te worden gesteld.

De Commissie kan echter bevestigen dat dergelijke vertragingen niet van invloed zijn geweest bij het huidige programma voor de verlening van voedselhulp door de Gemeenschap aan de USSR; geen der leveringen van de in het kader van dat programma te verschaffen produkten was namelijk gedurende de betrokken periode via de haven van Antwerpen gepland.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2477/91

van de heer Kenneth Stewart (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 november 1991)

(92/C 126/55)

Betreft: Fabriekssluitingen en werkloosheid in Merseyside bereiken crisispunt

De Commissie is ongetwijfeld bekend met de nood en ellende van vele gezinnen in Merseyside ten gevolge van het voortdurende teloorgaan van arbeidsplaatsen in dit gebied doordat fabrieken moeten sluiten of zich elders gaan vestigen.

Het meest recente geval betreft GPT in Liverpool en Huyton, waarbij 600 mensen op straat kwamen te staan. Pal daarvoor was het Mysons in Kirkby. Daar verloren 300 mensen hun baan. Zo zou ik nog wel een tijdje door kunnen gaan.

Kan de Commissie mededelen of GPT enigerlei steun van de Gemeenschap heeft ontvangen om reclame te kunnen maken voor hun „Systeem X”, een produkt op het gebied van de telecommunicatie, en of het Britse Ministerie van Handel en Industrie iets heeft gedaan om het produkt in Europa te promoten.

Is de Commissie bereid, gezien de nood in het gebied Merseyside, waar in vele gevallen twee generaties nooit een baan hebben gehad en het crisispunt thans is bereikt, besprekingen te voeren met het Britse Ministerie van Handel en Industrie en de betrokken ondernemingen, om te trachten een oplossing te vinden voor dit chronische probleem?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(18 december 1991)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlementslid over het aanhoudende verlies van werkgelegenheid in de industrie in Merseyside en in andere streken van de Gemeenschap waar de werkloosheid reeds onaanvaardbaar hoog ligt.

Wat Merseyside betreft, onderstreept dit verlies aan werkgelegenheid eens te meer de noodzaak van een langdurig programma om de economie van dit gebied nieuw leven in te blazen via investeringen van particulieren en overheid. In deze geest werkt de Commissie thans aan een communautair bestek voor Merseyside.

Volgens de beschikbare gegevens heeft GPT geen bijstand ontvangen uit het Europees Regionaal Fonds.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2499/91

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 november 1991)

(92/C 126/56)

Betreft: Kwaliteitsnormen in de levensmiddelensector

Hoe kan het standpunt van DG III dat de kwaliteit van levensmiddelen door de mededinging toeneemt of op peil wordt gehouden wetenschappelijk worden gestaafd, wanneer zowel producenten als consumenten het erover eens zijn dat een produkt „van mindere kwaliteit” aanvaardbaar is? Waarom zouden de kwaliteitsnormen dan door de mededinging moeten worden opgedreven?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(5 februari 1992)

De Commissie is van oordeel dat het begrip kwaliteit verband houdt met de eisen van de markt zoals die zijn vastgelegd in de internationale normen ISO 9000 en de Europese normen EN 29000 waarin gesteld wordt dat het de gezamenlijke eigenschappen en kenmerken van een dienst of produkt zijn die dit geschikt maken om aan duidelijk tot uiting gekomen of onuitgesproken behoeften te voldoen.

Zo is de Commissie van mening dat de vrije concurrentie het bij afwezigheid van reglementering mogelijk maakt dat aan de behoeften uiting wordt gegeven en wordt voldaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2534/91
van de heer Louis Lauga (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 november 1991)
(92/C 126/57)

Betreft: Maximaal toelaatbare concentratie pesticiden in drinkwater

Parameter nr. 55 van Richtlijn 80/778/EEG ⁽¹⁾ betreffende de kwaliteit van drinkwater schrijft voor pesticiden een maximaal toelaatbare concentratie voor van 0,1 mg/l per afzonderlijke stof en 0,5 mg/l in totaal.

Deze concentraties moeten worden beschouwd als detectiewaarden en niet als maximumwaarden voor de toxiciteit van pesticiden, zoals in de Verenigde Staten wel het geval is.

Is de Commissie voornemens samen met andere internationale instanties, met name met de WGO (Wereldgezondheidsorganisatie) of de voedselcodex, te werken aan internationale harmonisatie op dit gebied, welke het handelsverkeer bevordert en onnodige conflicten of handelsdistorsies vermijdt?

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 11.

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(7 februari 1992)

De maximaal toelaatbare concentraties (MAC) voor de parameter pesticiden in Richtlijn 80/778/EEG werden vastgesteld op een waarde die ongeveer overeenkomt met de detectiedrempel voor pesticiden in water. Zij weerspiegelen de opvatting dat pesticiden niet in drinkwater thuisshoren en zijn een vroeg voorbeeld van het voorzorgsprincipe.

De Commissie is van mening dat de MAC-waarden voor pesticiden in de in 1980 door de Raad aangenomen richtlijn nog steeds actueel zijn. Zij is niet voornemens een voorstel in te dienen om deze te wijzigen.

De Commissie wijst het geachte Parlementslid erop dat de richtsnoeren inzake pesticidenconcentraties in drinkwater van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) betrekking hebben op maximaal toelaatbare concentraties die gebaseerd zijn op een evaluatie van de beschikbare toxicologische informatie. De WHO-richtsnoeren zijn dus niet vergelijkbaar met de EEG-normen, die bedoeld zijn om een hoge drinkwaterkwaliteit verplicht te stellen.

Aangezien de richtlijn in de hele Gemeenschap geldt, is het de Commissie niet duidelijk hoe deze tot handelsdistorsies kan leiden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2537/91
van de heer Miguel Arias Cañete (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 november 1991)
(92/C 126/58)

Betreft: De sector kansspelen in de Gemeenschap

In de sector kansspelen in de Gemeenschap worden jaarlijks enorme geldsommen omgezet en voor sommige Lid-Staten is deze sector een belangrijke bron van inkomsten. De kansspelen zijn sterk gereguleerd waarbij er enorme ongelijkheden bestaan ten aanzien van de verschillende nationale bepalingen.

Kan de Commissie, gezien deze omstandigheden en mede met het oog op de uniforme markt, mededelen welke maatregelen zij denkt te nemen en op welke termijn om de sector kansspelen in de Gemeenschap te harmoniseren en te liberaliseren?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(5 februari 1992)

De Commissie kan zich vinden in de door het geachte Parlementslid gegeven beoordeling van de economische betekenis van de sector kansspelen in de Europese Gemeenschap. Een algemene beschouwing van de bestaande juridische en marktsituatie wordt gegeven in het door het Bureau voor Officiële Publicaties van de Europese Gemeenschappen uitgegeven rapport inzake „Kansspelen in de Interne Markt — een onderzoek van de bestaande juridische en marktsituatie”, waarvan zich afschriften bevinden in de bibliotheek van het Parlement.

De Commissie is van plan om tegen het einde van het jaar hoorzittingen te houden met vertegenwoordigers van alle belanghebbende partijen. De Commissie zal eerst na deze hoorzittingen in staat zijn om een besluit te nemen ten aanzien van de wijze van benadering van deze sector en om de eventueel benodigde maatregelen voor te bereiden. Derhalve is het momenteel nog te vroeg om precies aan te geven welke maatregelen geschikt kunnen zijn en wanneer deze genomen zouden kunnen worden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2544/91
van de heer Peter Crampton (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 november 1991)
(92/C 126/59)

Betreft: Gemeenschappelijk visserijbeleid en kreeften

Op de markten van de Gemeenschap zijn de prijzen van kreeften de laatste tijd gedaald als gevolg van invoer van Canadese kreeften. In het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid is er geen regeling van de markten voor kreeften.

Is de Commissie nagegaan of hier eventueel sprake is van dumping?

Is de Commissie van mening dat er voldoende controle is om een uitbreiding van de Gaffkaemia-ziekte te verhinderen?

Heeft de Commissie eventueel plannen om een regeling voor te stellen voor kreeften, die gebaseerd is op een minimumgrootte?

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
(17 december 1991)

Uit de statistieken blijkt dat de invoer van kreeft in 1990, met een stijging van in totaal circa 38 %, aanzienlijk boven het niveau van 1989 lag.

Deze stijging geldt in hoofdzaak levende kreeft en, in mindere mate, bevroren kreeft.

De gemiddelde invoerprijs is in verband daarmee in 1990 met 18 % gedaald. Dat de prijs niet verder is gedaald, is een gevolg van het feit dat de vraag op peil is gebleven.

De situatie op de markt voor kreeft in 1990 is dus niet veroorzaakt door dumpingpraktijken, maar door het overvloedige aanbod uit Canada en ook uit andere landen. De met name wegens het zwakke aanbod van het rechtstreeks concurrerende produkt — langoest — stabiele vraag heeft in de eerste helft van 1991 een aanzienlijk herstel van de gemiddelde prijs voor ingevoerde kreeft mogelijk gemaakt (+ 15 %).

De prijs voor communautaire kreeft heeft weliswaar de gevolgen ondergaan van het grotere aanbod, maar ligt door de kwaliteit van dit produkt nog altijd hoger dan de prijs voor ingevoerde kreeft.

Wat de veterinaire controle aan de grenzen betreft, voorziet Richtlijn 90/675/EEG van de Raad betreffende de controle op produkten van dierlijke oorsprong uit derde landen⁽¹⁾ in geharmoniseerde regels voor de veterinaire controles van de Lid-Staten voor die produkten, maar de nationale uitvoeringsbepalingen gaan pas in op 1 januari 1993. Intussen kan de Commissie echter, indien er gevaar bestaat voor de gezondheid van mens of dier, na advies van het Permanent Veterinair Comité, in het kader van artikel 19 van bovengenoemde richtlijn spoedmaatregelen vaststellen. Deze procedure is in 1991 gebruikt ten aanzien van de invoer van visserijprodukten uit bepaalde door de cholera-epidemie getroffen landen van Latijns-Amerika.

Wat ten slotte het vaststellen van een minimumgrootte voor de handel in kreeft betreft, constateert de Commissie dat een van de oorzaken van het overvloedige aanbod op de communautaire markt de vaststelling door de Verenigde Staten van biologische en commerciële minimumafmetingen is, die de Canadezen gedwongen heeft een deel van hun uitvoer naar de Gemeenschap te verleggen; de Commissie heeft hierover nog geen definitief standpunt ingenomen, omdat het algemene probleem van de coherentie of zelfs het naast elkaar bestaan van biologische

en commerciële minimumafmetingen op dit ogenblik nog door haar diensten bestudeerd wordt.

⁽¹⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2562/91

van de heer Bouke Beumer (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 november 1991)
(92/C 126/60)

Betreft: Actieve medewerking aan misdaadorganisaties

In Nederland is een vertrouwelijk rapport uitgebracht, „Georganiseerde misdaad in Nederland”; het bevat een inventarisatie van de 599 in Nederland actieve georganiseerde misdaadgroepen. Ongeveer 14 procent van deze groepen maakt gebruik van de adviezen van gespecialiseerde buitenstaanders. Het gaat meestal om de actieve medewerking van advocaten, notarissen en belastingadviseurs in de „legale” bovenbouw van de misdaadorganisaties. Deze wijze van advisering is niet in overeenstemming te brengen met een zorgvuldige en gewetensvolle uitoefening van het beroep of de functie van advocaat, notaris, belastingadviseur e.d.

1. Kan de Commissie ondanks het vertrouwelijke karakter van deze problematiek aangeven in welke mate van de medewerking van advocaten, notarissen, belastingadviseurs e.d. in de „legale” bovenbouw van misdaadorganisaties gebruik wordt gemaakt, in het bijzonder bij het witwassen van zwart geld?
2. Is de Commissie er voorstander van dat er per beroepsgroep een meldingsplicht komt indien misdaadorganisaties van de diensten van bepaalde beroepsgroepen gebruik willen maken en wil de Commissie, mogelijk in aansluiting hierop, de desbetreffende beroepsorganisaties het verzoek doen tot actieve zelfregulering over te gaan?
3. Zou de Commissie op Europees niveau de beroepsorganisaties van de met name genoemde beroepsgroepen als advocaten, notarissen, belastingadviseurs erop willen wijzen dat elke vorm van actieve medewerking aan misdaadorganisaties ingaat tegen hun beroeps-ethiek en in sommige gevallen hun ambtseed, en dat de meest logische consequentie van hun handeling schorsing of ontheffing uit hun beroep is, welke van toepassing zal zijn voor het hele rechtsgebied van de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(12 februari 1992)

De Commissie beschikt niet over informatie over de rol die de betrokken beroepsgroepen zouden kunnen spelen bij de activiteiten van misdaadorganisaties.

Zij vestigt de aandacht van het geachte Parlementslid op het feit dat de regelgeving inzake de beroepsethiek voor deze beroepen onder de bevoegdheid van de Lid-Staten valt.

De Commissie is van mening dat de beroepsregelingen en het strafrecht van de Lid-Staten voldoende moeten zijn om tegemoet te komen aan de geuite vrees.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2563/91

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 november 1991)
(92/C 126/61)

Betreft: Bescherming van de jeugd tegen de schadelijke gewoonte van het roken

Naar aanleiding van de Week van de kankerbestrijding heeft het Griekse Rode Kruis bekendgemaakt dat 75 % van de jongeren in de leeftijd van 18—24 jaar rookt, en dat veel jongens vanaf 11 jaar en meisjes vanaf 13 jaar beginnen te roken. Volgens de Vereniging tot kankerbestrijding is 33 % van de sterfgevallen door kanker te wijten aan roken. Kan de Commissie meedelen of zij van plan is dit probleem aan te pakken en, zo ja, op welke manier?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie
(25 februari 1992)

De Commissie zet zich, reeds in het kader van haar „Europa tegen kanker”-programma, in voor de strijd tegen het roken, die zij als een van de grootste prioriteiten van dit programma beschouwt.

In dit verband heeft de Commissie reeds maatregelen van wetgevende aard voorgesteld die door de Raad werden goedgekeurd. Zo wordt voortaan met het oog op de interne markt op alle tabaksprodukten een zeer stringente etikettering vereist met waarschuwingen voor de gezondheid (Richtlijn 89/622/EEG) ⁽¹⁾. Daarenboven werd ook

het teergehalte van sigaretten beperkt (Richtlijn 90/239/EEG) ⁽²⁾.

Eveneens in dit verband werd door de Commissie een richtlijn voorgesteld om reclame voor tabaksprodukten te verbieden. Meer concreet worden door de Commissie, in het kader van het „Europa tegen kanker”-programma, de door niet-gouvernementele organisaties van de Lid-Staten gevoerde acties ter bestrijding van het roken gefinancierd. Dienaangaande werd een extern bureau (BASP) ermee belast de activiteiten van deze organisaties te coördineren.

De voorstellen voor wetgevende maatregelen, alsook de andere activiteiten die door de Commissie worden ontwikkeld om het roken tegen te gaan, zijn er vooral op gericht te voorkomen dat er bij de jeugd rookgewoonten ontstaan, door met name acties op het gebied van de gezondheidseducatie te bevorderen.

⁽¹⁾ PB nr. L 359 van 8. 12. 1989.

⁽²⁾ PB nr. L 137 van 30. 5. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2567/91

van mevrouw Patricia Rawlings (ED)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 november 1991)
(92/C 126/62)

Betreft: Consumptie van geitevlees (niet-ritueel geslacht) in de Gemeenschap

Kan de Commissie informatie verstrekken over de consumptie, in elk der Lid-Staten, van vlees van uitsluitend volgens westerse methoden geslachte geiten, met het oog op de toekomstige export van in Derbyshire gefokte geiten bestemd voor consumptie elders in Europa?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
(15 januari 1992)

Bruto menselijk verbruik van schape- en geitevlees

(× 1 000 ton)

Jaar	EUR 12	D	F	I	E	P	NL	BLEU	VK	IRL	DK	GR
1983	1 201	54	236	81	201	27	6	17	412	25	2	139
1984	1 189	49	238	86	205	26	6	16	401	24	3	135
1985	1 216	53	242	89	209	25	7	16	408	24	3	139
1986	1 182	51	248	86	212	25	8	18	382	24	3	124
1987	1 235	53	258	89	226	30	9	18	383	24	4	140
1988	1 242	53	262	93	224	32	10	18	383	23	4	140
1989	1 320	62	276	102	227	33	11	19	414	25	4	146
1990		67	312	103	249	35		20	437	27	5	144

Bruto verbruik van schape- en geitevlees

(in kg/inwoner)

Jaar	EUR 12	D	F	I	E	P	NL	BLEU	VK	IRL	DK	GR
1983	3,7	0,9	4,3	1,4	5,3	2,7	0,4	1,7	7,3	7,1	0,4	14,1
1984	3,7	0,8	4,3	1,5	5,4	2,6	0,4	1,6	7,1	6,8	0,6	13,6
1985	3,8	0,9	4,4	1,6	5,4	2,5	0,5	1,6	7,2	6,8	0,6	14,0
1986	3,7	0,8	4,5	1,5	5,5	2,4	0,5	1,8	6,7	6,8	0,6	12,4
1987	3,8	0,9	4,6	1,6	5,9	2,9	0,6	1,8	6,7	6,8	0,8	14,1
1988	3,8	0,9	4,7	1,6	5,8	3,1	0,7	1,8	6,7	6,5	0,8	14,0
1989	4,1	1,0	4,9	1,8	5,9	3,2	0,7	1,8	7,2	7,1	0,8	14,6
1990		1,1	5,5	1,8	6,4	3,4		1,9	7,6	7,7	1,0	14,2

Aantal geslachte geiten

($\times 1\ 000$ stuks)

Jaar	EUR 12	D	F	I	E	P	NL	BLEU	VK	IRL	DK	GR
1987	8 190	7	983	438	2 107	284	55					4 315
1988	8 747	8	1 109	482	2 468	304	62					4 313
1989	9 004	8	1 129	525	2 140	316	69					4 816
1990	8 895	9	1 301	557	2 017	286	67					4 655

Aantal geslachte geiten

(1 000 ton)

Jaar	EUR 12	D	F	I	E	P	NL	BLEU	VK	IRL	DK	GR
1987	72,2	0,1	6,6	4,5	17,2	1,9	0,7					40,9
1988	75,0	0,1	7,5	3,7	18,6	2,3	0,8					41,9
1989	78,9	0,1	7,7	3,8	16,2	2,0	0,9					48,2
1990	76,6	0,1	9,1	3,9	14,9	1,8	0,8					45,8

De Commissie beschikt niet over gegevens over het verbruik van vlees van niet-ritueel geslachte geiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2568/91

van de heer John Cushnahan (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 november 1991)

(92/C 126/63)

Betreft: Export levende dieren naar Spanje en Portugal

Is de Commissie voornemens wijzigingen aan te brengen in het stelsel voor exportvergunningen (Verordening (EEG) nr. 3815/90) ⁽¹⁾ ten einde de indicatieve plafonds en de geldigheidsduur van de ARH-certificaten aanzienlijk te verhogen, zodat scheepsladingen met levende dieren op één certificaat kunnen worden uitgevoerd naar Spanje en Portugal?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(15 januari 1992)

Om geen aanleiding te geven tot speculatie zal de Commissie geen wijzigingen aanbrengen in het stelsel van uitvoercertificaten als vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3815/90, die nadere bepalingen bevat voor de uitvoering van de aanvullende regeling voor het handelsverkeer in bepaalde voor Portugal bestemde producten van de sector rundvlees.

Het geachte Parlementslid wordt er echter opmerkzaam op gemaakt dat artikel 8 van de genoemde verordening bij Verordening (EEG) nr. 327/91 ⁽¹⁾ zo is gewijzigd dat de in het kader van de aanvullende regeling voor het handelsverkeer afgegeven certificaten dertig dagen geldig zijn indien het gaat om producten die op de Azoren of Madeira op de markt worden gebracht. Doel van deze wijziging is rekening te houden met de vrij lange periode

⁽¹⁾ PB nr. L 366 van 29. 12. 1990, blz. 30.

die nodig is voor het vervoer van producten naar deze bestemmingen.

(¹) PB nr. L 38 van 12. 2. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2570/91
van de heer John Cushnahan (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 november 1991)
(92/C 126/64)

Betreft: Gemeenschappelijk visserijbeleid

Is de Commissie, gezien het lage ontwikkelingspeil van de visserij-industrie in vele Lid-Staten, en met name in Ierland, niet van mening dat deze Lid-Staten moeten worden uitgezonderd van voorstellen tot algemene vloot-inkrimping?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(18 december 1991)

Het algemene beginsel van het huidige structuurbeleid van de Gemeenschap is dat over het geheel genomen de vangstcapaciteit in de periode 1987—1991 met 3% in bruto registerton (brt) en 2% in motorvermogen (in kW) moet worden verminderd. Dit wordt tot stand gebracht via de meerjarige oriëntatieprogramma's, die in het kader van Verordening (EEG) nr. 4028/86 (¹) voor alle Lid-Staten zijn vastgesteld. De overcapaciteit van de communautaire vloot vereist dat alle Lid-Staten bijdragen aan de totstandbrenging van een beter evenwicht tussen de capaciteit van de vloot en de bestanden met een veel te hoge visserijsterfte.

Voor de periode 1992 tot 1996 werkt de Commissie momenteel met de Lid-Staten aan een meer geïntegreerde aanpak voor de aanpassing van de capaciteit van de vloot aan de omvang van de bestanden.

(¹) PB nr. L 376 van 31. 12. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2585/91
van de heer Virginio Bettini (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 november 1991)
(92/C 126/65)

Betreft: „Decommissioning” van de atoomcentrale van Caorso (Piacenza/Italië)

De atoomcentrale van Caorso werd als gevolg van de ramp van Tsjernobyl buiten gebruik gesteld. De reactor is

echter nog voorzien van controlestaven. Bij besluit van de CIPE van 26 juli 1991 is echter besloten tot definitieve „decommissioning”.

1. Welke voorschriften bestaan er op communautair gebied om ervoor te zorgen dat een buiten gebruik gestelde reactor ook inderdaad wordt afgebroken en niet meer kan worden gebruikt voor doeleinden die verband houden met de atoomenergie?
2. Bestaat niet het gevaar dat Caorso een opslagplaats voor atoomafval wordt?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(14 februari 1992)

1. De beslissing over het verdere gebruik van een afgedankte nucleaire locatie berust uitsluitend bij de nationale instanties.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 37 van het Euratom-Verdrag zijn de Italiaanse instanties evenwel gehouden de Commissie de algemene gegevens te verstrekken van het plan voor de lozing van radioactieve afvalstoffen ten gevolge van de ontmanteling van de kerncentrale te Caorso (PC-I) (niveau 2 of 3 zoals gedefinieerd door de Internationale Organisatie voor atoomenergie), opdat zij kan vaststellen of de uitvoering van het plan de radioactieve besmetting van het water, de bodem of het luchtruim van een andere Lid-Staat ten gevolge zou kunnen hebben.

Deze procedure van artikel 37 zou ook van toepassing zijn indien de Italiaanse instanties toestemming mochten willen geven voor de aanleg van een opslagplaats voor radioactief afval op het terrein te Caorso.

2. De Commissie heeft geen informatie ontvangen over de toekomstige bestemming van het terrein te Caorso en is dan ook niet op de hoogte van het project voor de aanleg van een opslagplaats voor radioactief afval aldaar.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2597/91
van de leden Alexander Langer en Maria Aglietta (V)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen
(14 november 1991)
(92/C 126/66)

Betreft: Rol van de Gemeenschap in de Joegoslavische crisis

1. Kunnen de ministers de balans opmaken van de activiteiten die de Gemeenschap heeft ontplooid ten gunste van een vreedzame oplossing van de Joegoslavische crisis en met name van de naleving van de akkoorden van Brioni?

2. Welke vooruitzichten kan de Gemeenschap aan de volkeren van Joegoslavië bieden voor wat betreft een verdergaande en snellere integratie in de Gemeenschap, indien zij dat wensen?

3. Welk verband bestaat er volgens de ministers tussen de activiteiten van de CVSE en die van de Europese Gemeenschap in de Joegoslavische crisis?

Antwoord

(10 april 1991)

In het verslag over 1991 aan het Europese Parlement over de vorderingen op de weg naar de Europese Unie wordt een totaalbeeld geschetst van de betrokkenheid van de Gemeenschap en haar Lid-Staten in het Joegoslavische conflict gedurende dat jaar. Bij verscheidene gelegenheden werden het Europese Parlement en de toenmalige politieke commissie door de voorzitter van de Raad van ministers tevens uitvoerig geïnformeerd over de voortgang bij het zoeken naar een vreedzame oplossing van dit conflict. Het verslag dat de voorzitter van de Europese Raad op 12 december 1991 in het Europese Parlement uitbracht over de situatie in Joegoslavië en de daarin door de Gemeenschap en haar Lid-Staten gespeelde rol, geeft bovendien een duidelijke schets van de meest recente geschiedenis van het conflict en van de stand van zaken op dat moment.

Op 16 december 1991 namen de ministers van Buitenlandse Zaken een gemeenschappelijk standpunt in met betrekking tot de erkenning van de Joegoslavische Republieken. Zij stemden in met erkenning van de onafhankelijkheid van alle Joegoslavische Republieken die voldeden aan de voorwaarden uiteengezet in de verklaring die zij die dag hadden aangenomen. Conform genoemde verklaring en in het licht van het advies van de Arbitragecommissie konden de Gemeenschap en haar Lid-Staten op 15 januari 1992 hun bereidheid te kennen geven om over te gaan tot erkenning van Slovenië en Kroatië. Met betrekking tot de twee overige Republieken die de wens hadden geuit onafhankelijk te worden, moet nog een aantal belangrijke zaken worden doorgesproken voordat een soortgelijke stap kan worden gezet.

Op economisch terrein werden, als tegenwicht voor de restrictieve maatregelen die de Gemeenschap en haar Lid-Staten op 8 november 1991 hadden aangenomen in het licht van de ernst van de situatie in Joegoslavië, op 2 december 1991 compenserende positieve maatregelen aangenomen ten behoeve van partijen die vreedzaam samenwerkten om te komen tot een alomvattende politieke oplossing op basis van de EG-voorstellen. Tijdens hun bijeenkomst op 10 januari 1992 werd dit besluit uitgebreid tot Montenegro. Ingevolge de meer coöperatieve houding van Servië besloten de ministers de kwestie van de sancties tegen deze Republiek opnieuw te bezien in het licht van haar opstelling ten aanzien van het huidige optreden van de VN-vredesmacht. De ontwikkeling van de toekomstige betrekkingen van de Gemeenschap en haar Lid-Staten met de verschillende Republieken zal grotendeels afhankelijk zijn van de wijze waarop de Republieken zelf besluiten te werken aan een alomvat-

tende regeling van hun geschillen, onder meer binnen het kader van de Conferentie over Joegoslavië.

Ook de CVSE is van meet af aan intensief betrokken geweest bij het conflict in Joegoslavië, in geestelijk opzicht én in de rol van actief deelnemer. Men zou kunnen stellen dat de CVSE en de Gemeenschap en haar Lid-Staten hier in hun aanpak in hoge mate complementair zijn geweest. In de akkoorden van Brioni wordt bijvoorbeeld duidelijk bepaald dat de onderhandelingen tussen de partijen gebaseerd moeten zijn op de beginselen van de CVSE, terwijl de waarnemingsmissie van de Gemeenschap, die oorspronkelijk was georganiseerd om het staakt-het-vuren in Slovenië te helpen stabiliseren, in feite voortvloeit uit een initiatief van de CVSE. Bovendien houdt het Voorzitterschap de CVSE door middel van geregelde verslagen op de hoogte van de situatie op het terrein.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2599/91

van de leden Maria Cassanmagnago Cerretti (PPE) en Paraskevas Avgerinos (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(14 november 1991)

(92/C 126/67)

Betreft: Rol van de Gemeenschap in de Joegoslavische crisis

1. Kunnen de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen een balans opmaken van het communautaire optreden bij het zoeken naar een vreedzame oplossing van de Joegoslavische crisis en een oordeel uitspreken over de rol die tot nog toe is gespeeld door de EG-waarnemers bij het garanderen dat de akkoorden van Brioni worden nageleefd?

2. Zijn de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen voornemens het Europees Parlement in de toekomst nauwer te betrekken bij de besluitvorming en de thans lopende onderhandelingen over het zoeken naar een vreedzaam compromis voor de toestand in dat land?

Antwoord

(10 april 1992)

In het verslag over 1991 aan het Europese Parlement over de vorderingen op de weg naar de Europese Unie wordt een totaalbeeld geschetst van de betrokkenheid van de Gemeenschap en haar Lid-Staten in het Joegoslavische conflict gedurende dat jaar. Bij verscheidene gelegenheden werden het Europese Parlement en de toenmalige politieke commissie door de voorzitter van de Raad van ministers tevens uitvoerig geïnformeerd over de voortgang bij het zoeken naar een vreedzame oplossing van dit conflict. Het verslag dat de voorzitter van de Europese Raad op 12 december 1991 in het Europese Parlement

uitbracht over de situatie in Joegoslavië en de daarin door de Gemeenschap en haar Lid-Staten gespeelde rol geeft bovendien een duidelijke schets van de meest recente geschiedenis van het conflict en van de stand van zaken op dat moment.

Op 16 december 1991 namen de ministers van Buitenlandse Zaken een gemeenschappelijk standpunt in met betrekking tot de erkenning van de Joegoslavische Republieken. Zij stemden in met erkenning van de onafhankelijkheid van alle Joegoslavische Republieken die voldeden aan de voorwaarden uiteengezet in de verklaring die zij die dag hadden aangenomen. Conform genoemde verklaring en in het licht van het advies van de Arbitragecommissie konden de Gemeenschap en haar Lid-Staten op 15 januari 1992 hun bereidheid te kennen geven om over te gaan tot erkenning van Slovenië en Kroatië. Met betrekking tot de twee overige Republieken die de wens hadden geuit onafhankelijk te worden, moet nog een aantal belangrijke zaken worden doorgesproken voordat een soortgelijke stap kan worden gezet.

Op economisch terrein werden als tegenwicht voor de restrictieve maatregelen die de Gemeenschap en haar Lid-Staten op 8 november 1991 hadden aangenomen in het licht van de ernst van de situatie in Joegoslavië, op 2 december 1991 compenserende positieve maatregelen aangenomen ten behoeve van partijen die vreedzaam samenwerkten om te komen tot een alomvattende politieke oplossing op basis van de EG-voorstellen. Tijdens hun bijeenkomst op 10 januari 1992 werd dit besluit uitgebreid tot Montenegro. Ingevolge de meer coöperatieve houding van Servië besloten de ministers de kwestie van de sancties tegen deze Republiek opnieuw te bezien in het licht van haar opstelling ten aanzien van het huidige optreden van een VN-vredesmacht en haar verdere deelneming aan de Conferentie. De ontwikkeling van toekomstige betrekkingen met de verschillende Republieken zal grotendeels afhankelijk zijn van de wijze waarop de Republieken zelf besluiten te werken aan een alomvattende regeling van hun geschillen, onder meer binnen het kader van de Conferentie over Joegoslavië.

De Europese Gemeenschap en haar Lid-Staten zullen blijven waarborgen dat het Europese Parlement nauw betrokken blijft bij het communautaire streven naar een vreedzame oplossing voor de huidige crisis in Joegoslavië.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2600/91

van de leden Thomas Spencer (ED) en
Willy de Clercq (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 november 1991)

(92/C 126/68)

Betreft: Externe aspecten van het hervormingsvoorstel voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid in de context van de handelsoverhandelingen in het kader van de Uruguay-Ronde

1. Is de Commissie van mening dat de hervormingsvoorstellen voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid

(GLB), te weten de voorgestelde verlaging van de interventieprijzen voor granen (35%), rundvlees (15%) en melk (10%) in combinatie met de voorgestelde begeleidende maatregelen (braaklegging, verlaging van melk-quota) een afdoende oplossing zijn voor de structurele problemen met het GLB?

2. Is de Commissie voorts van mening dat deze voorstellen de mogelijkheid bieden om de onderhandelingen in de Uruguay-Ronde voor het eind van dit jaar met succes af te ronden en is de Commissie bereid daarvoor het aanbod van een globale verlaging van de steun met 30% te herzien?

3. Welke gevolgen verwacht de Commissie dat de voorgestelde hervorming van het GLB zal hebben op:

- exportrestituties,
- toegang tot de markt,
- interne steun?

4. Is de Commissie niet bevreesd dat de directe inkomenssteun die de boeren zouden krijgen ter compensatie van de lagere interventieprijzen een nieuwe stimulans zal zijn om de landbouwproductie op een peil te houden dat tot nieuwe overschotten en bijgevolg tot handelsproblemen leidt?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(10 februari 1992)

1. De Commissie denkt dat de voorgestelde prijsverlagingen in combinatie met rechtstreekse maatregelen voor de beheersing van het aanbod ertoe zullen bijdragen de structurele overschotten in de voornaamste productiesectoren aanzienlijk te verminderen. Voor granen zal dat bereikt worden via een verlaging van de opbrengst in verband met braaklegging en een toeneming van het interne verbruik als gevolg van concurrerende prijzen. In de zuivelsector zullen de verlaging van de quota dit jaar met 2% en de verlaging met 3% in het kader van de hervormingsmaatregelen het evenwicht op de markt grotendeels herstellen. In de rundvleessector zullen de stimuli voor de extensieve veehouderij en de regeling inzake het uit de productie nemen van jonge stierkalveren bijdragen tot de regulering van de markt.

2. De ernst waarmee de Gemeenschap aan de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid is begonnen en de richting van die hervorming zullen de kansen doen toenemen dat de Uruguay-Ronde van GATT de komende maanden zal slagen.

3. De voorgestelde prijsverlagingen voor de belangrijkste produkten zullen, doordat zij het verschil in prijspeil tussen Gemeenschap en wereldmarkt verkleinen, de behoefte aan uitvoerrestituties en invoerheffingen doen verminderen. Door van prijszondersteuning over te gaan op meer rechtstreekse vormen van steun aan de

producenten, bij voorbeeld steun per hectare of per dier, zal de interne steun minder doorwerken in de productie.

4. Wat de akkerbouwgewassen betreft, zouden de rechtstreekse uitkeringen niet gebonden zijn aan de werkelijke productie, maar gebaseerd zijn op het areaal en de opbrengst in het verleden. De stimulans tot voortdurend opvoeren en intensiveren van de productie die uitgaat van het huidige systeem, waarin de steun gebaseerd is op de opbrengst, zou op die manier wegvallen. In de veehouderij zouden de rechtstreekse uitkeringen gebonden zijn aan extensiveringscriteria en beperkingen in de omvang van het beslag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2609/91

van mevrouw Raymonde Dury (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 126/69)

Betreft: Toezicht op uitvoer van pesticiden naar ontwikkelingslanden

Bepaalde produkten die gewassen moeten beschermen tegen schadelijk gedierte, ziekten en onkruiden brengen nadelen en zelfs gevaren voor het milieu en de volksgezondheid met zich mee. Dergelijke produkten worden naar derde-wereldlanden geëxporteerd die niet altijd op het gebruik kunnen toezien of die ter zake niet voorgelicht zijn. Na Nederland heeft België nu een overeenkomst met de fyto-sanitaire industrie gesloten, waarbij gepoogd wordt volgens FAO- en UNEP-normen controle uit te oefenen.

Zijn er ook welomschreven communautaire plannen ter zake?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(13 februari 1992)

Verordening (EEG) nr. 1734/88 van de Raad⁽¹⁾ heeft betrekking op de handel in bepaalde gevaarlijke chemicaliën, waaronder pesticiden die in de Europese Gemeenschap zijn verboden of aan strenge voorschriften zijn onderworpen. Als een van deze pesticiden voor het eerst naar een derde land wordt uitgevoerd, dient de aangewezen autoriteit van de Lid-Staat van uitvoer de autoriteiten van het land van invoer in kennis te stellen van de verzending van het pesticide en daarbij de volgende informatie te verschaffen:

- de identiteit van de stof of het preparaat;
- gegevens over benodigde voorzorgsmaatregelen, waaronder de gevarencategorie en veiligheidsaanbevelingen;
- een overzicht van de beperkende voorschriften en de redenen daarvoor;

- naam, adres en telefoonnummer van de aangewezen autoriteit waarbij nadere inlichtingen kunnen worden ingewonnen.

Het verstrekken van deze gegevens sluit aan bij de UNEP-richtsnoeren voor de uitwisseling van informatie over chemicaliën bij de internationale handel in gevaarlijke chemicaliën (Londen) en de FAO-gedrageregels voor de verspreiding en het gebruik van pesticiden.

In december 1990 heeft de Commissie bij de Raad een voorstel ingediend⁽²⁾ ter wijziging van deze verordening. Hierin wordt het beginsel van voorafgaande geïnformeerde toestemming (PIC: Prior Informed Consent) ingevoerd dat in overeenstemming is met de regeling die door de UNEP en de FAO gezamenlijk is ingevoerd. Het Parlement heeft op 24 oktober 1991 in voltallige zitting advies over dit voorstel uitgebracht.

Volgens de PIC-regeling wordt aan de nationale aangewezen autoriteiten van de deelnemende landen — op dit ogenblik meer dan 100 landen — informatie verstrekt over chemicaliën, met inbegrip van pesticiden, die in verschillende landen zijn verboden of aan strenge voorschriften zijn onderworpen. Deze informatie wordt verstrekt in documenten ter ondersteuning van de besluitvorming (DGD — Decision Guidance Document) waarin gegevens over de potentiële gevaren van de chemicaliën en de redenen waarom zij zijn verboden of aan strenge voorschriften zijn onderworpen, zijn vermeld. De DGD's moeten het land van invoer in staat stellen een besluit te nemen over het al dan niet toestaan van de invoer van de chemicaliën in de toekomst en over eventuele voorwaarden die aan deze invoer moeten worden verbonden.

Krachtens de voorgestelde wijziging van Verordening (EEG) nr. 1734/88 dienen de exporteurs in alle Lid-Staten zich te houden aan de PIC-besluiten van de landen van invoer.

⁽¹⁾ PB nr. L 155 van 22. 6. 1988.

⁽²⁾ PB nr. C 17 van 25. 1. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2621/91

van mevrouw Concepció Ferrer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 126/70)

Betreft: Omscholing van deelnemers aan het internationale handelsverkeer

In de vergaderperiode van februari 1991 beantwoordde de Commissie mondelinge vraag H-0090/91⁽¹⁾. Zij deelde in dit antwoord mee dat dankzij de steun van de Commissie aan de Duits-Nederlandse grens seminars worden georganiseerd met het oog op de omscholing van het personeel van de transportondernemingen en dat dit experiment in andere gebieden van de Gemeenschap navolging zou kunnen vinden.

Zijn in de afgelopen maanden aan andere binnengrenzen van de Gemeenschap soortgelijke experimenten uitgevoerd? Met welk resultaat?

Wanneer vinden soortgelijke seminars plaats voor het personeel van transportondernemingen aan de Spaans-Franse grens, met name in la Jonquera en Port Bou?

Van wie hangt de organisatie en financiering van dergelijke seminars af?

Wie dient hiertoe het initiatief te nemen?

(¹) Handelingen van het Europees Parlement nr. 3-401 (februari 1991)

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(13 februari 1992)

Voor zover de Commissie weet, zijn er in de andere Lid-Staten geen soortgelijke experimenten geweest.

Het is aan de vertegenwoordigers van de betrokken groepen om via de bevoegde instanties van de Lid-Staten een omscholingsprogramma voor te stellen. Tot op heden werd voor de door het geachte Parlements lid bedoelde streek nog geen aanvraag ingediend. Op 21 november 1991 heeft de directeur van de Commissie die verantwoordelijk is voor douanezaken evenwel de Spaans-Franse grensstreek in Figueras, Port Bou en la Jonquera bezocht, om er de betrokken bevolking voor te lichten inzake de maatregelen die de Commissie overweegt in het kader van de voltooiing van de interne markt en om informatie over de concrete plaatselijke toestand in te winnen.

Voor de diensten van de Commissie zullen deze contacten nuttig zijn bij de aan de gang zijnde evaluatie betreffende de vooruitzichten voor de douane-expediteurs in het kader van de eengemaakte markt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2624/91

van de heer Neil Blaney (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 126/71)

Betreft: Grensoverschrijding en 1993

1. Is de Commissie ervan op de hoogte dat:
  - a) een groot aantal grensposten tussen de Ierse Republiek en de zes onder Brits bestuur staande graafschappen in het noorden, permanent zijn gesloten;
  - b) de resterende grensposten nu al enige maanden op willekeurige en onregelmatige tijdstippen geopend en gesloten zijn?
2. Is de Commissie zich ervan bewust dat deze situatie:

a) voor transportondernemingen leidt tot onvoorspelbare vertragingen en omwegen die hun concurrentievermogen aantasten;

b) leidt tot stress en economische schade voor landbouwers die land aan beide zijden van de grens bezitten en lange omwegen moeten maken als grensposten zijn gesloten;

c) een bron is van stress en economisch nadeel voor velen (bij voorbeeld onderwijzers) die aan verschillende zijden van de grens wonen en werken?

3. Is de Commissie het ermee eens dat de sluiting van grensposten onverenigbaar is met het vrije verkeer van personen, goederen en diensten dat uiterlijk op 1 januari 1993 zijn beslag moet krijgen?

4. Welke stappen gaat de Commissie ondernemen om de opening van bedoelde grenzen te waarborgen?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(23 maart 1991)

De Commissie moge het geachte Parlements lid verwijzen naar haar antwoord op zijn mondelinge vraag H-1045/91 tijdens het vragenuur in de zittingsperiode van het Europees Parlement van november 1991 (¹).

(¹) Handelingen van het Europees Parlement nr. 3-411 (november 1991).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2625/91

van de heer Neil Blaney (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 126/72)

Betreft: Grenzen en regionale ontwikkelingshulp in Ierland

Heeft de Commissie een verklaring voor het feit dat het Bally Connall-kanaal dat over enige afstand de grens vormt tussen de Ierse Republiek en de zes onder Brits bestuur staande graafschappen met communautaire fondsen weer voor het handelsverkeer geschikt wordt gemaakt, maar dat niets wordt gedaan voor het herstel van de brug bij Derry Lakes die door de Britse militairen is opgeblazen zodat burgers van de Gemeenschap aan beide zijden, die de grens uit gerechtvaardigde economische of persoonlijke motieven willen overschrijden, lange en tijdrovende omwegen moeten maken?

Zal deze hindernis voor een vrij verkeer binnen de Gemeenschap op 1 januari 1993 zijn weggenomen?

Zou een plan voor het herstel van de brug in aanmerking komen voor financiering uit het communautaire regionaal fonds?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(25 februari 1992)

De toekomst van de in de vraag genoemde brug is een zaak van de bevoegde nationale autoriteiten. Als deze autoriteiten zouden besluiten aan de brug te werken en als zij van mening zouden zijn dat de brug voldoet aan de criteria voor bijstandsverlening in het kader van een passend operationeel programma zoals de programma's betreffende perifere gebieden, het toerisme of Interregmaatregelen, zou kunnen worden overwogen om voor het betrokken project bijstand te verlenen uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2635/91

van de heer Filippos Pierros (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 126/73)

Betreft: Toename van de werkloosheid in Oost-Europa en een mogelijk massale „economische” uittocht

De door het Internationaal Arbeidsbureau gemaakte schattingen waarin wordt gesteld dat in de USSR en de landen van Midden- en Oost-Europa tegen 1992 meer dan 22 miljoen werklozen zullen zijn, geeft aanleiding tot ongerustheid en bergt ernstige gevaren in zich. Verwacht wordt onder andere dat het aantal „economische” vluchtelingen naar de landen van de Gemeenschap zal toenemen, hetgeen nadelig zal werken op de communautaire arbeidsmarkt en de sociale spanningen zal verergeren. In Griekenland, Italië, Spanje en Portugal zijn reeds 1,5 miljoen illegale immigranten uit landen buiten de Gemeenschap neergestreken. Het spreekt vanzelf dat de Gemeenschap ten aanzien van dit probleem met een eenvormig en doeltreffend beleid moet komen en maatregelen treft opdat deze kwestie meteen en radicaal kan worden aangepakt.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij in verband hiermee denkt te nemen en wat haar filosofie is op dit gebied?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(19 februari 1992)

Het geachte Parlementslid wordt verzocht kennis te nemen van de mededelingen van de Commissie aan de Raad en aan het Europees Parlement van 11 oktober

1991⁽¹⁾, waarin de Commissie haar denkbeelden uiteenzet over een betere samenwerking met betrekking tot enerzijds de immigratie en anderzijds het asiel.

(¹) Doc. SEC(91) 1855 def. en doc. SEC(91) 1857 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2650/91

van de heer Fernando Suárez González (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 126/74)

Betreft: Samenwerking met Midden-Amerika

De Commissie heeft 350 000 ecu uitgetrokken voor project NTP 87/960/996 met als titel Database dat door het Franse Semagroup wordt uitgevoerd.

Kan de Commissie mededelen wie dit project heeft ingediend, waarin het precies bestaat en hoeveel personen in Midden-Amerika dit project zal bereiken?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(21 februari 1992)

Dit project werd namens Asoexpo aangevraagd door Cedopex (Dominicaanse Republiek) en overgedragen aan Sieca (Guatemala).

Het project omvat:

- vaststellen welke soort handelsinformatie de Middenamerikaanse exporteurs van niet-traditionele producten nodig hebben betreffende de Europese markten;
- vestiging van twee geïnformatiseerde kantoren, één in Brussel (Semagroup) en één in Guatemala (Sieca);
- opzetten van een data- en handelsinformatiebank voor niet-traditionele producten (prijzen, kwaliteitsnormen, adressen van Europese importeurs, enz.);
- de opleiding van het Sieca-personeel dat belast wordt met de bediening van de databank;
- doorgeven van de door de exporteurs gevraagde informatie.

Het programma zal ten goede komen aan alle Middenamerikaanse exporteurs van niet-traditionele producten die behoefte hebben aan inlichtingen over de Europese markten. Uitgaande van het aantal leden van de particu-

liere exporteursbonden in de regio kan men de potentiële gebruikers schatten op ongeveer 4 000 exporteurs in de zeven landen die lid zijn van Asoexpo.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2651/91

van de heer Fernando Suárez González (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 november 1991)
(92/C 126/75)

Betreft: Samenwerking met Midden-Amerika

De Commissie heeft 185 000 ecu uitgetrokken voor project NTP 87/960/995 met als titel „Gebruiken van vervoerdiensten Asoexpo” dat door de Deense Dangroep wordt uitgevoerd.

Kan de Commissie mededelen wie dit project heeft ingediend, waarin het precies bestaat en hoeveel personen in Midden-Amerika dit project zal bereiken?

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(24 februari 1992)

Dit project is aangevraagd door het Directoraat-generaal Buitenlandse Handel van het Ministerie van Economie van Honduras, namens de Asoexpo-landen.

Het bestaat uit het organiseren van een ontmoetingsseminar tussen vertegenwoordigers van Midden-Amerikaanse ondernemingen voor internationaal vrachtvervoer, exporteurs en gebruikers van het vrachtvervoer, en vertegenwoordigers van de overheidssector. De oogmerken zijn:

- de exportcapaciteit van Asoexpo te analyseren;
- de infrastructuur van Asoexpo voor het vrachtvervoer te analyseren;
- de voornaamste problemen in het vervoer vanuit Midden-Amerika naar Europa aan te wijzen (administratieve, juridische en technologische problemen, kosten, enz.) en daarvoor werkbare oplossingen te vinden;
- aanbevelingen te doen ter verbetering van de transportvoorwaarden van exportprodukten.

Dit programma komt ten goede aan ongeveer 50 Midden-Amerikanen. Het multiplicatie-effect zal verzekerd zijn door de deelneming van hoge functionarissen van de regeringen van de Asoexpo-landen en bestuursleden van de Midden-Amerikaanse verenigingen van vervoergebruikers, die zullen zorgen voor de verspreiding van de resultaten van dit seminar.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2657/91

van Sir James Scott-Hopkins (ED)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(19 november 1991)
(92/C 126/76)

Betreft: Veiligheidsgordels in bussen en minibussen

Wanneer zal de Raad, nu het onweerlegbare bewijs is geleverd dat het dragen van veiligheidsgordels levens kan redden, opnieuw overwegen het gebruik van veiligheidsgordels in alle bussen en minibussen in de Gemeenschap verplicht te stellen?

Antwoord

(9 april 1992)

De Raad heeft op 16 december 1991 Richtlijn 91/671/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende het verplichte gebruik van veiligheidsgordels in voertuigen van minder dan 3,5 ton aangenomen⁽¹⁾. Luidens artikel 1 van deze richtlijn zijn de bepalingen van de richtlijn wat voertuigen voor personenvervoer betreft van toepassing op de voertuigen van categorie M 1, alsmede, uitsluitend wat de voorstoelen betreft, op de voertuigen van categorie M 2 die een gewicht van minder dan 3,5 ton hebben; deze categorieën zijn gedefinieerd in Richtlijn 70/156/EEG⁽²⁾.

Aangaande bussen en minibussen van meer dan 3,5 ton, die niet binnen de werkingssfeer van de onlangs aangenomen richtlijn vallen, heeft de Commissie tot dusver geen voorstel bij de Raad ingediend.

⁽¹⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1991.

⁽²⁾ PB nr. L 42 van 23. 2. 1970.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2693/91

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 november 1991)
(92/C 126/77)

Betreft: Erkenning Belgisch diploma arbeidsgeneesheer

De erkenning van diploma's, getuigschriften en andere titels van geneesheer verloopt overeenkomstig de Richtlijnen 75/362/EEG⁽¹⁾, 82/76/EEG⁽²⁾ en 89/594/EEG⁽³⁾.

Naar verluidt werd het Belgische diploma van arbeidsgeneesheer nog steeds niet erkend.

Kan de Commissie mededelen:

1. welke de voorwaarden zijn waaraan voldaan moet worden opdat een diploma arbeidsgeneeskunde door de andere Lid-Staten erkend kan worden;

2. in welke mate België aan deze voorwaarden voldoet;
3. welke de middelen zijn om België te dwingen aan deze voorwaarden te voldoen?

(¹) PB nr. L 167 van 30. 6. 1975, blz. 1.

(²) PB nr. L 43 van 15. 2. 1982, blz. 21.

(³) PB nr. L 341 van 23. 11. 1989, blz. 19.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(11 februari 1992)

1. Opdat de andere Lid-Staten overeenkomstig de Richtlijnen 75/362/EEG en 75/363/EEG een Belgisch diploma van medisch specialist arbeidsgeneeskunde zouden moeten erkennen, is vereist dat in België een specialisme arbeidsgeneeskunde bestaat dat voldoet aan de voorwaarden die met name zijn vastgelegd in de artikelen 2 en 5 van Richtlijn 75/363/EEG, en dat bijgevolg is opgenomen in de rubriek „arbeidsgeneeskunde” van artikel 7 van Richtlijn 75/362/EEG.

2. Toen deze richtlijnen door Richtlijn 89/594/EEG werden bijgewerkt, hebben de Belgische autoriteiten niet gevraagd dat in deze richtlijnen een specialisme arbeidsgeneeskunde zou worden opgenomen. Overigens moet erop worden gewezen dat de opleiding in verband met deze discipline in België, naar gelang van het geval, slechts één tot twee jaar bedraagt, ofschoon in artikel 5 van Richtlijn 75/363/EEG de minimumduur van die opleiding op vier jaar werd vastgesteld.

3. Ter zake bestaat geen verplichting voor de Belgische autoriteiten. Indien zij echter zouden verlangen dat België in de richtlijnen wordt vermeld onder de Lid-Staten die het specialisme arbeidsgeneeskunde erkennen, dienen zij de nodige maatregelen te nemen om de opleiding in overeenstemming te brengen met de voorwaarden die zijn vastgelegd in Richtlijn 75/363/EEG.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2705/91

van de heer Louis Lauga (RDE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1991)

(92/C 126/78)

Betreft: Grote toename van het aantal visetende vogels

De grote toename van het aantal visetende vogels, met name de aalscholver in het departement Ain in Frankrijk, vormt een bedreiging voor de activiteiten en de ontwikkeling van de aquicultuur.

In bepaalde Lid-Staten zijn, in afwijking van de Europese en nationale beschermingsvoorschriften, reguleringsmaatregelen genomen.

Onder welke voorwaarden kan de Commissie deze afwijkingen uitbreiden tot het departement Ain?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(10 februari 1992)

Wat betreft de afwijkingen uit hoofde van artikel 9 van Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand (¹) is het de taak van de bevoegde autoriteit om te verklaren dat aan de vereiste voorwaarden is voldaan en te beslissen welke middelen, installaties of methoden mogen worden aangewend, binnen welke grenzen en door welke personen. Voor Frankrijk is deze bevoegde autoriteit het Ministerie van Milieuzaken, Directoraat Natuurbescherming.

(¹) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2720/91

van de heer John Cushnahan (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1991)

(92/C 126/79)

Betreft: Werkloosheid in de Gemeenschap

Volgens de meest recente „Eurostat”-gegevens had Ierland in augustus 1991 een werkloosheidscijfer van 17,8%, precies tweemaal zo hoog als het gemiddelde van de Gemeenschap (8,9%). Ook het cijfer voor Spanje is onaanvaardbaar hoog, nl. 15,3%. Is de Commissie het ermee eens dat deze statistieken aantonen dat de Gemeenschap haar inspanningen om een economische en sociale samenhang tussen de Lid-Staten tot stand te brengen aanmerkelijk moet vergroten?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(24 januari 1992)

Aan de hoge werkloosheidsniveaus in de Gemeenschap en de grote verschillen tussen de werkloosheidscijfers van de Lid-Staten en regio's wordt in de Gemeenschap een hoge prioriteit toegekend. Het verslag over de „Werkgelegenheid in Europa” voor 1991, dat door de Commissie op 17 juli is goedgekeurd, handelt in het bijzonder over deze twee vraagstukken: het aanhoudende probleem van de werkloosheid, en de moeilijkheden bij het tot stand brengen van een werkelijke convergentie tussen de meer en minder ontwikkelde regio's van de Gemeenschap.

Hoewel er tussen 1985 en 1990 meer dan negen miljoen nieuwe arbeidsplaatsen werden gecreëerd, daalde het aantal werklozen met slechts drie miljoen. In feite wordt in het verslag geconstateerd dat, ondanks vijf jaar van aanzienlijke uitbreiding van de werkgelegenheid, de werkloosheidscijfers in vele gebieden niet alleen nog steeds hoog, maar in een aantal landen zelfs weer stijgende zijn.

Om de werkloosheid weer te doen dalen, zijn niet alleen een hernieuwde groei maar ook bijzondere maatregelen nodig om diepgewortelde problemen ten aanzien van bepaalde groepen en regio's aan te vatten.

Beleidsmaatregelen op communautair niveau zullen echter niet volstaan en er zullen ook werkgelegenheidsprogramma's op regionaal en plaatselijk niveau vereist zijn. In het kader van het LEDA-programma van de Commissie is een methodologie voor plaatselijke ontwikkeling uitgewerkt die in zeer uiteenlopende omstandigheden kan worden toegepast.

Het structuurbeleid van de Gemeenschap is een wezenlijk element in dit proces en het wordt op het ogenblik herzien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2729/91

van de leden John Bird, George Stevenson, Terence Wynn, Roger Barton, Imelda Read, Henry McCubbin, Gary Titley, Alexander Falconer en David Morris (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1991)
(92/C 126/80)

Betreft: Europees Sociaal Handvest — Britool Ltd (Verenigd Koninkrijk) en Strafor Facom (Frankrijk)

Het Parlement zet zich in voor een sociaal Europa en de bescherming van de arbeidsvoorwaarden van de werknemers met inbegrip van lonen en salarissen.

Kan de Commissie, gezien het feit dat op 1 januari 1993 de interne markt een feit wordt en de Europese Akte ten uitvoer wordt gelegd, een onderzoek instellen naar de overname van Britool Ltd in Cannock, Staffordshire, Verenigd Koninkrijk, door de Franse onderneming Strafor Facom in Straatsburg, Elzas, en is zij van mening dat de nieuwe arbeidsovereenkomsten en arbeidsvoorwaarden die de werknemers zijn opgedrongen in overeenstemming zijn met letter en geest van het Sociaal Handvest?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie

(29 januari 1992)

De wetgevingen van de Lid-Statens betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan zijn nader tot elkaar gebracht door Richtlijn 77/187/EEG van de Raad⁽¹⁾. Overeenkomstig de preambule heeft deze Richtlijn ten doel „om de werknemers bij verandering van ondernemer te beschermen, in het bijzonder om het behoud van hun rechten veilig te stellen”. In artikel 3,

lid 1, is bepaald dat de rechten en verplichtingen welke voor de vervreemder voortvloeien uit een bestaande arbeidsovereenkomst of arbeidsverhouding, door deze overgang op de verkrijger overgaan en in artikel 6 is bepaald dat de vervreemder en de verkrijger de vertegenwoordigers van hun eigen werknemers informatie moeten verstrekken over de redenen en de gevolgen van de overgang en met deze overleg moeten plegen. De richtlijn is echter niet van toepassing op overnames door de aankoop van aandelen.

Richtlijn 77/187/EEG is in het Verenigd Koninkrijk ten uitvoer gelegd bij de „Transfer of Undertakings (Protection of Employment) Regulations 1981” die van toepassing zijn op de overgang van een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde onderneming van een persoon naar een ander onmiddellijk voor de overgang. De nationale autoriteiten moeten er zorg voor dragen dat bovengenoemde verordeningen door de betrokken werkgevers worden nagekomen, terwijl de Commissie er slechts voor behoef te zorgen dat in de wetgeving van de Lid-Statens de bepalingen van de Richtlijn volledig ten uitvoer worden gelegd.

(¹) PB nr. L 61 van 5. 3. 1977.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2743/91

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1991)
(92/C 126/81)

Betreft: Aanwezigheid ambtenaren van de Commissie bij wapenbeurs

Heeft de Commissie er weet van dat dr. G. Burghardt (adjunct-secretaris-generaal van de Commissie), de heer Juan Majo Cruzate (adviseur DG XIII) en de heer Robert Verrue (directie DG III) gesproken hebben op een symposium in het kader van de wapenindustrie en dit in Brussel op dinsdag 22 oktober 1991?

Kan de Commissie meedelen of zij dit deden in opdracht van de Commissie? Gebeurde dit in het kader van een eventueel Europees defensiebeleid?

Meent de Commissie dat dergelijke opdrachten te verzoeken zijn met een actieve vredespolitiek?

Wil de Commissie mij de teksten bezorgen die door deze ambtenaren naar voren werden gebracht?

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie

(12 februari 1992)

De heer Burghardt, politiek directeur bij het Secretariaat-generaal en de heer Robert Verrue, directeur bij DG III, hebben op 22 oktober 1991 het woord gevoerd op het symposium van de „Armed Forces Communications and Electronics Association (AFCEA)” waarop zij door deze associatie waren uitgenodigd.

Dit symposium had betrekking op „de elektronische technologieën voor de internationale veiligheid”. De Commissie is steeds voorstander geweest van een zo ruim mogelijke voorlichting en van gedachtenwisselingen met de verschillende Europese partners over belangrijke Europese onderwerpen. Zij moedigt haar ambtenaren dan ook aan om dergelijke uitnodigingen, die hen in staat stellen het beleid van de Gemeenschap nader toe te lichten, te aanvaarden.

Tijdens dit symposium hebben de sprekers van de Commissie de gelegenheid gehad om de communautaire benadering van de politieke, industriële en wetenschappelijke aspecten van de Europese veiligheid voor een talrijk publiek uiteen te zetten. De Commissie heeft in het kader van de Intergouvernementele Conferentie inzake de Politieke Unie over dit ontwerp duidelijke voorstellen geformuleerd. Het gemeenschappelijk beleid op het gebied van buitenlandse betrekkingen en veiligheid van de Commissie dient volgens het mandaat van de Europese Raad van Rome II „gericht te zijn op de handhaving van de vrede en de internationale stabiliteit”.

De ambtenaren van de Commissie waren zelf verantwoordelijk voor hun verklaringen en zij beschikten niet over een van tevoren opgestelde tekst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2749/91

van de heer Proinsias De Rossa (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1991)

(92/C 126/82)

Betreft: Verdragen inzake sociale zekerheid

Blijkens een rapport van de Ierse Free Legal Advice Centres (FLAC) (rechtswinkels) bestaat er grote verwarring onder eisers en raadsliden als gevolg van het feit dat er in de Ierse wetboeken nog altijd oude wetgeving staat, zoals overeenkomsten inzake sociale zekerheid met het Verenigd Koninkrijk, die inmiddels al lang zijn achterhaald en door communautaire wetgeving zijn vervangen.

Is de Commissie voornemens deze toestand recht te zetten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2753/91

van de heer Proinsias De Rossa (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 november 1991)

(92/C 126/83)

Betreft: Betaling van sociale uitkeringen buiten het rechtsgebied

Blijkens een rapport van de FLAC (Ierland) bevat de Ierse wetgeving nog altijd talrijke bepalingen met betrekking tot de betaling van sociale uitkeringen buiten het rechts-

gebied, die in de praktijk weliswaar niet worden toegepast, maar wel voor veel verwarring zorgen.

Is de Commissie voornemens deze toestand recht te zetten?

Gecombineerd antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

op de schriftelijke vragen nr. 2749/91 en nr. 2753/91

(23 januari 1992)

Het Gemeenschapsrecht op het gebied van de sociale zekerheid leidt er niet toe dat overal in de Gemeenschap eenzelfde stelsel van sociale zekerheid wordt toegepast. Wel coördineert het de nationale stelsels om het vrije verkeer van werknemers en zelfstandigen van de ene naar de andere Lid-Staat te vergemakkelijken. De Lid-Staten mogen hun nationale wetten verder blijven toepassen, mits deze niet in strijd zijn met het Gemeenschapsrecht en zij moeten beslissen over hun programma's tot intrekking van wetten die achterhaald zijn.

Het is wellicht van belang om in de wet bepaalde bilaterale overeenkomsten en andere wetten inzake de betaling van uitkeringen in het buitenland te handhaven, aangezien Verordening (EEG) nr. 1408/71⁽¹⁾ alleen in de plaats komt van overeenkomsten voor zover deze betrekking hebben op de persoonlijke en materiële werkingsfeer van deze verordening.

Zelfs met betrekking tot personen en zaken waarop de verordening van toepassing is kunnen overeenkomsten, ingevolge de recente jurisprudentie van het Hof van Justitie⁽²⁾, van belang zijn, wanneer een aanspraak op een uitkering in overweging wordt genomen en een gunstiger resultaat kan worden verkregen op grond van een overeenkomst.

⁽¹⁾ PB nr. L 149 van 5. 7. 1971.

⁽²⁾ Zaak 227/89, Rönfeldt, arrest van 7. 2. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2786/91

van de heer Freddy Blak (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 november 1991)

(92/C 126/84)

Betreft: Lediging van chemische toiletten

Touringcars voor reizen door Europa zijn steeds vaker uitgerust met een chemisch toilet. Helaas mogen deze toiletten niet worden geledigd in de gewone toiletten op parkeerplaatsen langs autosnelwegen en dergelijke. Als de lediging in het vrije veld moet plaatsvinden, wordt het milieu verontreinigd.

Kan de Commissie derhalve de aanzet geven tot maatregelen die waarborgen dat chemische toiletten op een milieuvriendelijke manier kunnen worden geledigd?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(13 februari 1992)**

Het door het geachte Parlementslid aangestipte probleem behoort naar het oordeel van de Commissie niet tot de prioritaire aandachtsgebieden waarop een optreden in Gemeenschapsverband vereist is: er worden dan ook momenteel geen maatregelen in dit verband overwogen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2814/91
van de heer Sotiris Kostopoulos (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 december 1991)
(92/C 126/85)**

Betreft: Bebouwing van bosgebieden door bouwcoöperaties

Het Ministerie van Landbouw en het Ministerie van Milieu, Ruimtelijke Ordening en Openbare Werken in Griekenland willen bosgebieden met een oppervlakte van 25 000 ha., die eigendom zijn van 215 bouwcoöperaties, bouwrijp maken. Hoe denkt de Commissie de vernietiging van de bossen ingevolge bebouwing aan te pakken?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(3 maart 1992)**

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1106/91 van de heer Dessylas ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 38 van 15. 2. 1992.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2815/91
van de heer Christopher Jackson (ED)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(5 december 1991)
(92/C 126/86)**

Betreft: ECIP

Op 14 juni 1991 bracht het Europees Parlement met algemene stemmen een gunstig advies uit over het voorstel van de Commissie voor een verordening van de Raad betreffende het financieel instrument „EG-Internationale Investeringspartners” (ECIP) ten behoeve van de landen in Azië, Latijns-Amerika en het Middellandse-Zeegebied.

De Raad heeft dit voorstel voor een verordening nog niet goedgekeurd, ook al bracht het Parlement krachtens de urgentieprocedure zijn advies uit. Daarin stelt het dat het gezien administratieve en budgettaire verplichtingen noodzakelijk is dat een besluit inzake de totstandbrenging van een rechtsgrondslag voor de voortzetting van het ECIP zo spoedig mogelijk wordt genomen.

1. Kan de Raad gezien het belang dat aan het ECIP wordt gehecht en het verzoek van de Raad om urgente behandeling uitleggen waarom er na meer dan twintig vergaderingen waarop het voorstel kon worden behandeld nog geen besluit is genomen en kan hij aangeven wanneer hij een besluit denkt te nemen?
2. Reeds na zes vergaderingen werd een soortgelijk initiatief ten behoeve van de Centraal- en Oosteuropese landen goedgekeurd. Betekent dit dat de Noord-Zuid-betrekkingen te lijden hebben onder de aandacht van de Raad voor Centraal- en Oosteuropese landen?
3. Wil de Raad er overeenkomstig de wensen van het Parlement voor waken dat het ECIP alle gebieden bestrijkt, dat het soepel functioneert op grond van een doeltreffende procedure met comités, zoals het Parlement bepleit, en dat de verordening een looptijd van minstens drie jaar heeft?

**Antwoord
(9 april 1992)**

In aansluiting op de overlegprocedure met het Europees Parlement heeft de Raad op 3 februari 1992 de verordening betreffende de tenuitvoerlegging, gedurende een proefperiode, van het financieel instrument „EC-Investment Partners” ten behoeve van landen in Latijns-Amerika, Azië en het Middellandse-Zeegebied aangenomen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 35 van 12. 2. 1992, blz. 1.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2832/91
van de heer Mauro Chiabrandò (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 december 1991)
(92/C 126/87)**

Betreft: Steun voor de industrie in Modane

De „Delegatie voor de industrialisering van Modane” (Savoie, Frankrijk), een stadje in een dal dat grenst aan de Valle di Susa in de Italiaanse provincie Turijn, heeft onlangs een document verspreid waarin Italiaanse bedrijven die zich in dat gebied zouden willen vestigen, met het oog op de totstandkoming van de interne markt in 1993 bepaalde faciliteiten worden geboden.

Het betreft gratis bijstand en advies en organisatorische hulp bij het opzetten van nieuwe vestigingen.

Daarnaast wordt een aanzienlijke financiële steun verleend in de vorm van bouwgrond op zachte voorwaarden, de aanleg van gebouwen die vervolgens geleased, gehuurd of gekocht kunnen worden en sterk kostenverlagende subsidies van het departement en de Région voor onroerend goed.

Tevens wordt gezorgd voor een „bevoorrechte en zekere financiering” in de vorm van laagrentende leningen waar geen garantie tegenover hoeft te staan, over zeven jaar gespreide leningen op bijzonder gunstige voorwaarden, kortingen tot 25% op de kosten van het elektriciteitsverbruik voor een periode van maximaal vijf jaar, die worden betaald door de Conseil général van Savoie, belastingvrijstelling, hulp bij de aanwerving en opleiding van personeel, enz.

Kan de Commissie mededelen of zij van dit initiatief van de lokale instanties van Savoie op de hoogte is, of eventueel toestemming is gegeven voor deze regeling en of dergelijke voordelen niet in strijd zijn met de mededingingsvoorwaarden krachtens de EG-Verdragen.

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(11 februari 1992)

Op 27 september 1990 heeft de Commissie de uitbreiding tot het kanton Modane van de bij beschikking van 31 mei 1989 goedgekeurde activiteiten van Sofirem, een maatschappij voor de omschakeling van de steenkolenindustrie, verenigbaar verklaard met de gemeenschappelijke markt.

Op grond daarvan kan de regio Modane, waar een teruggang van de werkgelegenheid in de orde van 25% tot 30% wordt verwacht als gevolg van een vermindering van de douanewerkzaamheden en de reorganisatie van het spoorwegvervoer, in aanmerking komen voor bijstand van Sofirem in de vorm van leningen tegen bijzondere voorwaarden, deelnemingen — die in beginsel geen steunmaatregelen zijn — en adviesverlening. Behalve wanneer deze steunvoornemens van tevoren bij de Commissie worden aangemeld, kunnen alleen bedrijven met niet meer dan 100 werknemers en een omzet van niet meer dan 10 miljoen ecu voor deze steun in aanmerking komen. De bruto steunintensiteit mag maximaal 7,5% bedragen, waarbij steun in de vorm van advies niet wordt meegeteld. Daarnaast moeten de gebruikelijke voorwaarden inzake cumulering van steun en inzake gevoelige sectoren in acht worden genomen.

Ten aanzien van de overige maatregelen die door het geachte Parlementslid worden genoemd en die tot dusverre niet aan de Commissie ter kennis zijn gebracht, heeft de Commissie de Franse autoriteiten om inlichtingen verzocht aan de hand van de feiten die in de schriftelijke vraag worden genoemd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2872/91
van de heer Diego de los Santos López (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 december 1991)
(92/C 126/88)

Betreft: Huisartsen

Vanaf 1 januari 1995 zal aan de beoefening van de huisartsgeneeskunde de voorwaarde worden gesteld van een specifieke opleiding overeenkomstig Richtlijn 86/457/EEG⁽¹⁾. In Spanje vindt deze opleiding plaats in de vorm van het MIR-programma (waarbij de artsen gedurende drie jaar als intern arts aan een ziekenhuis verbonden blijven), waartoe men wordt toegelaten na selectie op grond van een door de overheid georganiseerd vergelijkend onderzoek.

Zijn de Lid-Staten verplicht een specifieke huisartsenopleiding in het leven te roepen, zonder dat hieraan begrotingsbeperkingen worden gesteld en zijn er alternatieve opleidingen mogelijk?

Is deze opleiding verplicht voor de particuliere en openbare beoefening van de huisartsgeneeskunde?

Is artikel 7, lid 5, van genoemde richtlijn wellicht discriminerend voor onderdanen van Lid-Staten die in hun eigen land geen toegang krijgen tot een dergelijke opleiding en lijkt dit artikel niet in het voordeel van diegenen die hun huisartsenopleiding in derde landen hebben gevolgd? Werkt deze situatie niet „opleidingsdumping” in de hand en bevordert zij niet een uittocht naar landen waar het volgen van deze opleiding op minder problemen stuit, hetgeen in het voordeel zou zijn van personen met een grotere financiële draagkracht?

Kan de Commissie aangeven welke instantie de bevoegdheid heeft iemand als „gevestigd” arts te accrediteren, overeenkomstig artikel 7, lid 2, van genoemde richtlijn?

Is de Commissie niet van oordeel dat de toegangsmodaliteiten voor deze specifieke opleiding moeten worden geharmoniseerd ten einde gelijkheid van kansen te waarborgen? Is zij voornemens nog voor 1 januari 1995 stappen in deze richting te ondernemen?

⁽¹⁾ PB nr. L 267 van 19. 9. 1986, blz. 26.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(14 februari 1992)

Het Gemeenschapsrecht belet de Lid-Staten niet de toegang tot de specifieke huisartsenopleiding door een vergelijkend onderzoek te beperken, op voorwaarde dat onderdanen van de andere Lid-Staten niet worden gediscrimineerd ten opzichte van de onderdanen van het land zelf.

Het onderscheid tussen particuliere en openbare sector is niet bepalend voor de werkingssfeer van Richtlijn 86/457/EEG. Overeenkomstig artikel 7, lid 1, zal de in Richtlijn 86/457/EEG bedoelde opleiding met ingang van 1 januari 1995 verplicht zijn voor het als huisarts verrichten van de werkzaamheden van arts in het kader van het nationale stelsel van sociale zekerheid.

Nee, de Commissie is van oordeel dat de in een derde land genoten huisartsenopleiding ten minste moet voldoen aan de minimumvoorwaarden van de artikelen 2 en 3 van Richtlijn 86/457/EEG en dat de erkenning van een diploma van een derde land overeenkomstig artikel 7, lid 5, in elk geval alleen de Lid-Staat verbindt die dat diploma heeft erkend en niet de andere Lid-Staten.

Om iemand als „gevestigd” arts in de zin van artikel 7, lid 2, te erkennen, zijn die instanties bevoegd die de bewuste artsen toestemming hebben gegeven om zich op hun grondgebied te vestigen en er te praktiseren krachtens de Richtlijnen 75/362/EEG en 75/363/EEG (¹).

Nee, de Commissie vindt dat het de taak is van elke Lid-Staat en niet van de Gemeenschapsinstellingen ervoor te zorgen dat alle onderdanen van een land gelijke kansen hebben bij de toegang tot de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde.

(¹) PB nr. L 167 van 30. 6. 1975.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2876/91

van de heer Michael Welsh (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)

(92/C 126/89)

Betreft: Begrotingsbijdrage Verenigd Koninkrijk

In het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* van 12 december 1990, blz. 76 en 77, heeft de Rekenkamer tabellen gepubliceerd met daarin de ontvangen eigen middelen per Lid-Staat en de jaarlijkse betalingen aan de Lid-Staten in de periode 1985—1989. Als men per Lid-Staat de betalingen aftrekt van de ontvangen eigen middelen, luidt de netto contributie van het Verenigd Koninkrijk aan de Gemeenschapbegroting in mln ecu als volgt:

1986: 1 438,4
1987: 2 606,0
1988: 2 070,0
1989: 3 353,8.

Kan de Commissie aangeven of in deze cijfers alle aftrekposten en andere aanpassingen zijn opgenomen en, zo niet, wat dan de werkelijke netto contributie moet zijn?

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie**

(28 januari 1992)

Blijkens de informatie waarover de Commissie beschikt is in de door de Rekenkamer gemaakte becijfering de correctie begrepen van de budgettaire onevenwichtigheden ten gunste van het Verenigd Koninkrijk.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2878/91

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)

(92/C 126/90)

Betreft: Kantoorruimten van de Commissie in Brussel

Kan de Commissie een lijst opstellen van de ruimten die zij in Brussel in gebruik heeft?

Kan zij tevens aangeven waarvoor deze ruimten worden gebruikt?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(18 februari 1992)

De Commissie zal het geachte Parlementslid alsmede het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de lijst doen toekomen van de ruimten die zij in Brussel in gebruik heeft met vermelding van het doel waarvoor deze ruimten worden gebruikt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2884/91

van de heer Gianfranco Amendola (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)

(92/C 126/91)

Betreft: Risico's van waterscooters

De zogenaamde „waterscooters” zijn nu ook op grote schaal doorgedrongen tot de mediterrane kusten, waar zij voor de badgasten een ernstig risico vormen. Voor het besturen van deze voertuigen is in Italië geen vergunning of rijbewijs vereist en ook geen nummerplaat of ander identificatiebewijs. Met hun krachtige motoren (van 500 tot 650 cc) veroorzaken zij niet alleen veel geluidshinder en vervuiling maar ook regelmatig fysiek letsel, hetgeen volstrekt absurd en nergens voor nodig is.

Kan de Commissie mededelen of en hoe zij hiertegen denkt te zullen optreden ten behoeve van de burgers, die al met zoveel vormen van milieuhinder en andere risico's worden geconfronteerd en wier vakantiegenoegens nu ook nog dreigen te worden vergald door dit soort louter op snelheid en stompzinnig tijdverdrijf gericht vermaak?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(1 april 1992)**

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 2155/90 van mevrouw Díez de Rivera Icaza (¹).

(¹) PB nr. C 161 van 20. 6. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2897/91

van de heer Ian White (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1991)

(92/C 126/92)

Betreft: Klachten in de biersector

Kan de Commissie nauwkeurige informatie verstrekken over het aantal klachten dat zij per Lid-Staat heeft ontvangen, met de datum van ontvangst, over kwesties in verband met de interpretatie van titel II van Verordening (EEG) nr. 1984/83 (¹) sedert de invoering van die verordening?

Kan zij tevens mededelen wanneer zij denkt deze klachten te behandelen en de redenen aangeven waarom het voor vele ervan zolang heeft geduurd voordat zij werden behandeld?

(¹) PB nr. L 173 van 30. 6. 1983, blz. 5.

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(10 februari 1992)**

De Commissie heeft geen speciaal bewakingssysteem voor de behandeling van klachten over kwesties in verband met de interpretatie van titel II van Verordening (EEG) nr. 1984/83 van de Commissie. Onderzoek dienaangaande heeft echter de onderstaande informatie opgeleverd:

Datum van de klacht	Betrokken Lid-Staat
8 juni 1984	Duitsland
26 juni 1984	Duitsland
30 november 1984	Verenigd Koninkrijk
31 mei 1985	Verenigd Koninkrijk
14 november 1985	Verenigd Koninkrijk
9 april 1986	Verenigd Koninkrijk
19 december 1986	Verenigd Koninkrijk
9 juli 1987	Verenigd Koninkrijk
4 september 1989	Duitsland
20 juni 1991	Verenigd Koninkrijk

Slechts twee klachten, die van 31 mei 1985 en 20 juni 1991, zijn nog hangende. De vertraging met betrekking tot de eerstgenoemde klacht is te wijten aan de noodzaak om een toonaangevend precedent in een soortgelijke zaak te scheppen, alsook aan de talrijke en belangrijke veranderingen die in de loop der jaren in de overeenkomsten zijn aangebracht, zulks met name om te voldoen aan eisen die voortvloeien uit de nieuw Britse wetgeving welke naar aanleiding van het „MMC Supply of Beer Report” van 1989 tot stand is gekomen. Verwacht wordt echter dat beide zaken in de nabije toekomst hun beslag zullen krijgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2917/91

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(9 december 1991)

(92/C 126/93)

Betreft: Communautaire bijdrage aan de kernontwepening in conflictgebieden

Uit recente informatie blijkt dat het kernontwepningsbeleid van president Bush in sommige landen in het Verre Oosten gevaarlijk kan mislukken. Met name op het Koreaanse schiereiland zijn de vooruitzichten voor dit beleid niet duidelijk na de gesprekken die eind oktober plaatsvonden tussen de minister-presidenten van Noorden Zuid-Korea, gezien het besluit van de Noordkoreaanse Regering een kernmogendheid te willen worden (Herald Tribune van 28 oktober 1991). Evenmin geruststellend zijn de vooruitzichten in China dat zonder uitleg de ratificatie van het non-proliferatieverdrag heeft uitgesteld, op het moment dat de Amerikaanse Regering China ervan beschuldigde hierbij samen te werken met Iran (Le Monde van 1 oktober 1991).

Kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken mededelen:

- op welke wijze, gezien het algemene belang van het kernontwepningsbeleid, de politieke samenwerking voornemens is bij te dragen tot het bereiken van haar doelstellingen, waar deze gevaar lopen,
- met name of de Gemeenschap enige mogelijkheid heeft om te voorkomen dat de kerngeleerden uit de Sowjetunie hun ervaring aanbieden aan landen die bezig zijn hun legers van kernwapens te voorzien?

Antwoord

(10 april 1992)

De Gemeenschap en de Lid-Staten delen volledig de bezorgdheid van de geachte Afgevaardigde.

Met betrekking tot zijn inleidende opmerkingen verheugen de Gemeenschap en de Lid-Staten zich over de ondertekening door Noord-Korea van haar waarborgovereenkomst en hopen zij dat deze spoedig zal worden

geratificeerd en ten uitvoer gelegd. Ook verheugen zij zich over het besluit van China om tot het NPV toe te treden.

In de verklaring over de non-proliferatie en de uitvoer van wapens die in juni 1991 in Luxemburg door de Europese Raad werd aangenomen, spraken de Gemeenschap en de Lid-Staten hun steun uit aan de versterking van de regeling voor de nucleaire non-proliferatie en riepen zij alle landen in de wereld op tot het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens toe te treden. In het kader van de 46e AVVN herhaalden zij dit standpunt en riepen zij in het bijzonder op tot versterking en verbetering van het waarborgstelsel van het IAEA.

Zij stelden de Raad van Beheer van het IAEA alsook de Algemene Conferentie van het IAEA (Wenen, 16—20 september 1991), voor, een eerste pakket maatregelen aan te nemen die betrekkelijk eenvoudig ten uitvoer kunnen worden gelegd, doch niettemin een onmiddellijke bijdrage zullen leveren aan de doeltreffendheid van de waarborgen, namelijk:

- de verplichting voor Staten nieuwe installaties uiterlijk 180 dagen voordat de bouw begint bij het Agentschap aan te melden; reeds in aanbouw zijnde of voltooid doch nog niet in gebruik genomen installaties moeten onmiddellijk worden aangemeld;
- de verplichting alle civiele nucleaire materialen, met inbegrip van uraniumconcentraat (yellow cake), die op het grondgebied van een Staat worden geproduceerd, aan te melden;
- de doeltreffende toepassing door het Agentschap van bijzondere inspecties, ook met betrekking tot niet-aangemelde kerninstallaties;
- de aanleg door de IAEA van een universeel register voor de in- en uitvoer van apparatuur die onder Infcirc 254 valt en, ter beoordeling van de IAEA, verificatie dat:
  - I. onder Infcirc 254 vallende apparatuur zich inderdaad in een gecontroleerde installatie bevindt, en dat
  - II. alle nucleaire materialen die in die installatie worden verwerkt doeltreffend worden gecontroleerd,
- de verplichting de Raad van Beheer in kennis te stellen van een verzoek om ontheffing overeenkomstig de artikelen 36 en 37 van Infcirc 153, alvorens zo'n verzoek in te willigen.

Hoewel de Gemeenschap en de Lid-Staten vaststellen dat de door de directeur-generaal van het Agentschap inmiddels ingediende voorstellen in ruime mate aan deze directe bekommernis tegemoet komen, zijn zij toch van mening dat aandacht moet worden gegeven aan de verbetering van de doeltreffendheid, efficiency en geloofwaardigheid op de lange termijn van het internationale waarborgstelsel.

Het laatste door de geachte Afgevaardigde genoemde punt is een bron van grote zorg voor de Gemeenschap en de Lid-Staten. In hun laatste ministeriële EPS-vergadering

in Lissabon op 17 februari 1992 stemden zij er mee in om de autoriteiten van de Republieken van de voormalige Sowjetunie hun bereidheid over te brengen tot het verlenen van alle benodigde technische steun aan de verwijdering van kernwapens en de invoering van een doeltreffend non-proliferatiesysteem.

In diezelfde vergadering steunden zij tevens het voorstel dat Duitsland, samen met Rusland en de Verenigde Staten, naar voren had gebracht om in Rusland een internationaal wetenschaps- en technologiecentrum op te richten dat steun zou verlenen aan projecten die erop gericht zijn om ter zake van bewapening deskundige wetenschapsmensen en technici van de voormalige Sowjetunie de mogelijkheid te bieden hun talenten voor vreedzame doeleinden aan te wenden en om het met name minder aantrekkelijk te maken dat activiteiten worden ontplooid die zouden kunnen resulteren in de verspreiding van nucleaire, biologische en chemische wapens en raketlanceerinstallaties. Door middel van deze projecten zouden wetenschapsmensen en technici ook bijdragen aan de huidige inspanningen om massavernietigingswapens te verminderen en uit te roeien, met inbegrip van de ontwikkeling van technologieën die hierbij zouden kunnen worden aangewend. De Commissie zal nagaan hoe in het kader van de Programma's voor technische bijstand voor 1992 financiële steun aan dit initiatief kan worden gegeven.

De Raad kan de geachte Afgevaardigde verzekeren dat de Gemeenschap en de Lid-Staten alles in het werk zullen stellen om tot een doeltreffend non-proliferatiesysteem te komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2940/91
 van de heer François Guillaume (RDE)
 aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (9 december 1991)
 (92/C 126/94)

Betref: Positie van de werknemers die betrokken zijn bij de transitie van goederen, met het oog op de opheffing van de binnengrenzen op 1 januari 1993

Ten gevolge van de voltooiing van de interne markt van de Gemeenschap zal de grenscontrole met ingang van 1993 een totale wijziging ondergaan. Door het verdwijnen van de binnengrenzen, de betaling van de BTW en de bijbehorende belastingen bij aankomst op de plaats van bestemming en niet meer aan de grenzen, worden, afgezien van de banen die verloren gaan bij het administratief douanepersoneel, 85 000 banen in de particuliere transitosector in de Gemeenschap op het spel gezet. De import uit landen buiten de Gemeenschap is niet omvangrijk genoeg om in deze sector voldoende arbeid te verstrekken om het aantal werknemers op peil te houden.

1. Wat is de Commissie voornemens te ondernemen om de gevolgen van de opheffing van de grenzen in 1993 voor de werknemers in de transitosector en hun gezinnen te ondervangen?

2. Welke maatregelen inzake opleiding en omscholing van het personeel is zij voornemens te nemen en op welke financiële voorwaarden?

Antwoord

(13 april 1992)

Wat de beroepsopleiding van douaneambtenaren betreft, heeft de Raad op 20 juni 1991 een beschikking (91/341/EEG) vastgesteld tot vaststelling van een communautair actieprogramma (Matthaeus-programma) ⁽¹⁾.

Verder herinnert de Raad aan de rol van het Europees Sociaal Fonds, dat door de Commissie beheerd wordt, op het gebied van beroepsopleiding en omscholing, alsmede aan het initiatief van de Gemeenschap betreffende grensgebieden (Interreg).

Ten slotte is de Commissie tijdens de Raad Interne Markt van 25 februari jl. tevens ingegaan op de bijzondere problemen waarmee de douane-expediteurs geconfronteerd worden als gevolg van de voltooiing van de interne markt.

⁽¹⁾ PB nr. L 187 van 13. 7. 1991, blz. 41.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2973/91

van de heer Sérgio Ribeiro (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(92/C 126/95)

Betreft: Begrotingslijn voor de omschakeling van de wapenindustrieën

Rekening houdende met de recente verklaringen van commissaris Brittan over de communautaire wapenindustrieën, die volgens hem weinig concurrerend zijn omdat zij ten eerste worden beschermd, en gelet op de onlangs door het Europees Parlement aangenomen resolutie (12 september 1991) over het effect van de vermindering van de militaire uitgaven op de werkgelegenheidssituatie in bepaalde regio's, vraag ik de Commissie of zij in het toekomstig ontwerp van algemene begroting van de Europese Gemeenschappen een begrotingslijn voorziet en denkt voor te stellen waarbij steun wordt verleend aan de omschakeling van de wapenindustrieën voor civiele doeleinden, niet alleen om negatieve repercussies te vermijden op de werkgelegenheid en de economie van regio's die van deze industrieën afhankelijk zijn, maar ook als positieve bijdrage tot stimulering van de ontwapening.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(18 februari 1991)

De Commissie heeft de problematiek in verband met de omschakeling van de wapenindustrieën in de loop van het

jaar reeds behandeld in haar antwoorden op de schriftelijke vragen nr. 437/91 van de heer Arbeloa Muru ⁽¹⁾ en nr. 540/91 van de heer Peter ⁽²⁾, alsook tijdens het debat op de plenaire vergadering van 9 september 1991 over het effect van de vermindering van de militaire uitgaven op de werkgelegenheidssituatie.

De Commissie heeft telkenmale de toezegging gedaan dat zij de ontwikkeling en meer bepaald de gevolgen ervan voor de werkgelegenheid, het technologisch potentieel en de economische activiteiten in bepaalde regio's van de Gemeenschap van zeer nabij zou volgen. Ook heeft zij steeds de conclusies van de lopende werkzaamheden en studies meegedeeld.

Wat de werkgelegenheid betreft, kan worden vastgesteld dat een groot deel van de personen die in de wapenindustrie werken, ingenieurs en wetenschappers zijn. Aan personen met dergelijke beroepsbekwaamheden is over het algemeen een gebrek in het bedrijfsleven, hetgeen de wederinschakeling van het teveel aan hoger geschoolde arbeidskrachten van de wapenindustrieën in de civiele sectoren zou moeten vergemakkelijken.

Als dergelijke arbeidskrachten zich bevinden in arbeidsmarktgebieden die in aanmerking komen voor de toepassing van doelstelling 2 van de Structuurfondsen, moeten de Lid-Staten de meest geschikte maatregelen nemen in het raam van de door de Commissie goedgekeurde operationele programma's.

Bovendien heeft de Commissie in 1991 52% van de kredieten van de begrotingslijn B 2-61 (Perifra), namelijk ongeveer 21 miljoen ecu, gebruikt om kleinschalige projecten met een demonstratiekarakter mede te financieren in regio's waar de gevolgen van de ontwapeningsakkoorden en van de vermindering van de militaire kredieten rechtstreeks voelbaar zijn. Van die projecten had een groot deel betrekking op de omschakeling van de wapenindustrie. In 1992 zal voor diezelfde begrotingslijn B 2-61 50 miljoen ecu worden uitgetrokken, waarvan een gedeelte zal worden gebruikt om dit soort acties voort te zetten.

De huidige regeling stelt de Structuurfondsen echter niet in staat zich met de gehele bewapeningssector bezig te houden of de problemen in verband met omscholing en omschakeling op sectorieel niveau aan te pakken.

⁽¹⁾ PB nr. C 281 van 28. 10. 1991.

⁽²⁾ PB nr. C 214 van 16. 8. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3005/91

van de heer Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(92/C 126/96)

Betreft: Nieuw gemeenschappelijk visserijbeleid

Volgens de Commissie wijzen de enorme en uit de hand gelopen problemen van het visserijbedrijf, veroorzaakt

door de afnemende visbestanden, op een grandioze mislukking van het in 1983 ingevoerde gemeenschappelijke visserijbeleid.

De Europese Gemeenschap is blijkbaar voornemens aan deze situatie een einde te maken door op korte termijn een verregaande hervorming in te voeren. Zo is er sprake van een meer directe controle van de activiteiten van de vissersvloeden van de verschillende Lid-Staten, opdat de bestaande voorschriften ter zake nauwkeuriger worden nageleefd en een beter behoud van de visbestanden wordt verkregen. Deze geruchten zijn er de oorzaak van dat het visserijbedrijf zich vragen stelt omtrent de nieuwe communautaire richtsnoeren ter zake.

Acht de Commissie het nuttig om vóór de goedkeuring van een nieuw gemeenschappelijk visserijbeleid een witboek (of blauwboek) hierover op te stellen, zodat alle betrokken sectoren zich kunnen beraden en de beste oplossingen voor alle partijen kunnen worden gevonden?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(4 februari 1992)**

De Commissie heeft op 4 december 1991 een verslag aan de Raad en het Parlement over het gemeenschappelijk visserijbeleid goedgekeurd.

Hoewel overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 170/83 van de Raad ⁽¹⁾ dit verslag slechts betrekking zou moeten hebben op de situatie van de visserij in de Gemeenschap, de economische en sociale ontwikkeling in de kustgebieden en de situatie en de verwachte ontwikkeling van de visbestanden, heeft de Commissie van de gelegenheid gebruik gemaakt om enerzijds een uitgebreide en volledige balans op te maken van het gehele gemeenschappelijke visserijbeleid en anderzijds in grote lijnen aan te geven welk beleid als het meest passend wordt beschouwd om de toekomst van de sector veilig te stellen.

In dit verslag wordt een reeks beleidslijnen aanbevolen die met name verband houden met de dwingende en onmiddellijke noodzaak om de toegang tot de visbestanden beter en scherper te reguleren, met name door een vermindering van de visserij-inspanning van de communautaire vloot, inclusief de capaciteit, via een rigoureuze beheer van en een intensievere controle op de visserij. Voorts wordt erin onderstreept dat de sociaal-economische gevolgen van die vermindering op korte termijn door begeleidende maatregelen zo veel mogelijk beperkt moeten worden.

Het verslag is bedoeld om een discussie op gang te brengen in de betrokken instellingen en instanties van de Gemeenschap: slechts op basis van besprekingen in de eerste maanden van 1992 zal de Commissie passende voorstellen voor verordeningen indienen.

⁽¹⁾ PB nr. L 24 van 27. 1. 1983.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3007/91
van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(13 januari 1992)

(92/C 126/97)

Betreft: Steun van de Gemeenschap aan het Europees netwerk voor samenwerkingsverbanden op opleidingsgebied tussen universiteit en industrie (SOUI)

Een van de belangrijkste gevolgen van de tenuitvoerlegging van het Comett-programma (I en II) was de verspreiding en versterking van de SOUI (samenwerkingsverbanden op opleidingsgebied tussen universiteit en industrie), waarvan er in heel Europa nu al 156 zijn. Deze vormen op doeltreffende wijze een band tussen de universiteiten en het bedrijfsleven en houden zich tegelijkertijd bezig met de uitwisseling van studenten.

Aangezien deze samenwerkingsverbanden door de Europese Gemeenschap worden gesteund, is het belangrijk dat dit doeltreffende instrument voor de tenuitvoerlegging van het Comett-programma in alle Lid-Staten wordt ingevoerd om op die manier de verwezenlijking van dit programma nog te vergemakkelijken.

Kan de Commissie mededelen waaruit de communautaire steun aan de SOUI bestaat, welke de voorwaarden zijn om deze steun te ontvangen en onder welke algemene communautaire bepalingen deze hulp van de Gemeenschap aan de SOUI valt?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie
(23 januari 1992)**

Overeenkomstig Besluit 89/27/EEG van de Raad ⁽¹⁾ tot aanneming van de tweede fase van het programma betreffende samenwerking tussen universiteit en onderneming inzake opleiding op het gebied van de technologie (Comett II: 1990—1994), verleent de Gemeenschap financiële steun aan 158 samenwerkingsverbanden op opleidingsgebied tussen universiteiten en industrie (SOUI) via het Comett-programma. De SOUI krijgen deze steun om de ontwikkeling van de samenwerking en van partnerschappen tussen de universiteiten en de ondernemingen te bevorderen op voorwaarde dat zij:

- bijdragen tot de vaststelling van de opleidingsbehoeften op het gebied van de technologie,
- op gestructureerde en gecoördineerde wijze aan deze behoeften voldoen,
- een ondersteunende structuur voor de uitvoering van het Comett-programma leveren,

- de samenwerking en de interregionale overdracht tussen de Lid-Staten versterken,
- contacten in de vorm van sectoriële netwerken ontwikkelen.

Indien aan die voorwaarden wordt voldaan, kan de Gemeenschap een forfaitaire steun aan de SOUI toekennen tot ten hoogste 50% van de door de SOUI verwachte uitgaven. Deze steun wordt geleidelijk verminderd met inachtneming van een maximum van 70 000, 60 000 en 50 000 ecu per SOUI, respectievelijk voor het eerste, tweede en derde jaar.

(¹) PB nr. L 13 van 17. 1. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3041/91

van de heer Christian de la Malène (RDE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 januari 1992)

(92/C 126/98)

Betreft: Betekenis van het begrip „EG-merkten” in Richtlijn 89/106/EEG inzake voor de bouw bestemde produkten

Kan de Commissie mededelen op welke wijze het begrip „EG-merkten” in Richtlijn 89/106/EEG (¹) inzake voor de bouw bestemde produkten moet worden geïnterpreteerd?

Dient men een strikte interpretatie van het EG-merkten aan te houden waaronder alleen datgene moet vallen dat voldoet aan de fundamentele in het begrip besloten eisen, of dient men eerder een soepelere interpretatie te handhaven waaronder niet alleen datgene moet vallen dat betrekking heeft op de fundamentele eisen, maar ook op de specifieke eigenschappen van het produkt dat, eenmaal opgenomen, het desbetreffende bouwwerk geschikt moet maken voor het doel waarvoor het is ontworpen, zulks overeenkomstig de fundamentele eisen?

(¹) PB nr. L 40 van 11. 2. 1989, blz. 12.

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(27 februari 1992)

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1685/91 van de heer Lamassoure (¹).

(¹) PB nr. C 102 van 22. 4. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3118/91

van de heer Thomas Spencer (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 januari 1992)

(92/C 126/99)

Betreft: Britse omroepwet

De Britse omroepwet, die op 1 januari 1991 van kracht is geworden, blijkt de Britse autoriteiten het recht te verschaffen om een schip te enteren of weg te slepen, of de bemanning te arresteren, zelfs wanneer dit schip buiten de territoriale wateren ligt, zulks wanneer het gaat om het opereren van een omroepstation waarbij niet in overeenstemming met de marine omroepwet van 1967 wordt gehandeld.

Kan de Commissie mededelen of deze aspecten van de Britse wetgeving in overeenstemming zijn met de communautaire omroeprichtlijn en met de meer algemene bepalingen van het Verdrag, zoals artikel 59 e.v.?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(3 maart 1991)

Het geachte Parlementslid wordt verzocht de antwoorden op de schriftelijke vragen nr. 772/91 van de heer Raffarin (¹) en nr. 1679/91 van de heer Vernier (²) in te zien.

(¹) PB nr. C 214 van 16. 8. 1991.

(²) PB nr. C 102 van 22. 4. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3136/91

van de heer Edward McMillan-Scott (ED)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(24 januari 1992)

(92/C 126/100)

Betreft: Toezicht op proces op weg naar pluralisme in Roemenië

Zijn de ministers bereid de juistheid na te gaan van de berichten dat de dossiers over Securitate-agenten gedurende 60 jaar geheim zullen blijven en dat geen enkele Securitate-agent vervolgd zal worden voor activiteiten vóór de revolutie?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3137/91

van de heer Edward McMillan-Scott (ED)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(24 januari 1992)

(92/C 126/101)

Betreft: Toezicht op proces op weg naar pluralisme in Roemenië

Is de bepaling in de Roemeense ontwerp-grondwet inzake oprichting van een nationale defensieraad die losstaat van

de burgerregering, volgens de ministers verenigbaar met de rechtsstaat en het beginsel dat overheidsorganen de rechtsstaat horen te eerbiedigen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3199/91
van de heer Edward McMillan-Scott (ED)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de
Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader
van de Europese politieke samenwerking bijeen

(24 januari 1992)

(92/C 126/102)

Betreft: Toetsing van het streven van de Roemeense overheid naar pluralisme

Zijn de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen, bereid de Roemeense autoriteiten te vragen om, als bewijs van glasnost in hun land, een rechtszaak aan te spannen tegen hen die de moord hebben gepleegd op de rooms-katholieke priester Geza Palffy, die had geprotesteerd tegen de afschaffing van 25 december als feestdag door het Ceausescu-regime? Geza Palffy verdween in 1984.

Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen nr. 3136/91, nr. 3137/91
en nr. 3199/91
 (10 april 1992)

De specifieke kwesties waar de geachte Afgevaardigde op doelt, zijn als zodanig niet in het kader van de Europese politieke samenwerking besproken. Gezien de intensieve debatten die vorig jaar met de geachte Afgevaardigde zijn gevoerd, is hij zich er echter ongetwijfeld van bewust dat de Gemeenschap en de Lid-Staten de ontwikkelingen in Roemenië nauwgezet blijven volgen, vooral alles wat met de situatie van de mensenrechten in dat land samenhangt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3212/91

van de heer Reimer Böge (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1992)

(92/C 126/103)

Betreft: Visserijcontroles

In vele Lid-Staten worden de visvangstquota herhaaldelijk genegeerd. Een visser die in zijn quotum nog plaats heeft voor 500 kilo kabeljauw, maar die reeds bij de eerste maal dat hij zijn net ophaalt drie ton van deze vis binnenhaalt, zal de dode vissen niet in zee terugwerpen. Hij vindt daarvoor afnemers genoeg bij de visverwerkende industrie. Zo kon zich een zwarte markt ontwikkelen, die vermoedelijk wel bijna 50% van de visexporten omvat.

Controleurs in Denemarken hebben toegegeven dat slechts een kwart van alle overtredingen ontdekt wordt: terwijl Deense vissers 150 000 maal zijn uitgevaren,

konden er in totaal slechts in 214 gevallen geldboetes worden opgelegd.

Er is een geval bekend dat een boete van 13 000 DM werd opgelegd aan twee Deense handelaars die van een Nederlandse leverancier 300 000 kilo schol hadden afgenomen en het daarbij deden voorkomen alsof zij tarbot hadden ingekocht, dit om het de Nederlanders mogelijk te maken officieel binnen hun quotum voor schol te blijven. De Nederlandse leveranciers gingen geheel vrijuit.

1. Wat denkt de Commissie te ondernemen tegen deze vorm van zwarte handel?
2. Erkent de Commissie dat in gevallen als bovengenoemde het quotabeleid in de praktijk niet uitvoerbaar is en daarom opnieuw overdacht moet worden?
3. Is de Commissie van oordeel dat de overtredingen effectief kunnen worden aangepakt door een verscherping van de controles, ook al hadden de controles tot nu toe weinig effect en al heeft men op een deel van de schuldigen in het geheel geen greep?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie

(28 februari 1992)

1. De Commissie herinnert eraan dat, overeenkomstig artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2241/87, in de eerste plaats de Lid-Staten verantwoordelijk zijn voor de controle op de naleving van de regelingen met betrekking tot de instandhouding van de visbestanden.
2. De Commissie heeft de Lid-Staten er herhaaldelijk toe aangezet passende controlemaatregelen te nemen om parallelle circuits voor het op de markt brengen van vis tegen te gaan, zowel door verscherping van de fysieke controles op de plaatsen van aanvoer als door verzwaring van de sancties tegen overtreders. Hiertoe zou het ook wenselijk zijn dat de verschillende controlediensten van de Lid-Staten hun acties coördineren om de herkomst van per vrachtwagen vervoerde producten op te sporen.
3. De Commissie is van plan de Raad in de komende maanden communautaire maatregelen voor te stellen om de bestaande controlemiddelen te verbeteren en de controles efficiënter te maken. In deze voorstellen zal de Commissie het belang van een geïntegreerde controle onderstrepen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3232/91

van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de
Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader
van de Europese politieke samenwerking bijeen

(28 januari 1992)

(92/C 126/104)

Betreft: Illegale immigratie

De 28 Europese ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken hebben tijdens hun bijeenkomst van 30 en 31

oktober jl. in Berlijn een werkgroep voor gezamenlijk optreden tegen illegale immigratie opgericht. Deze werkgroep bestaat uit vertegenwoordigers van Oostenrijk, Hongarije en Italië. Betekent dit dat Italië de hele Gemeenschap vertegenwoordigt?

Antwoord ⁽¹⁾

(13 april 1992)

De Conferentie van Berlijn, waar de geachte Afgevaardigde naar verwijst, is buiten het kader van de Europese Gemeenschappen gehouden en de Raad kan derhalve niet op de gestelde vraag antwoorden.

⁽¹⁾ Dit antwoord werd gegeven door de daarvoor bevoegde Raad van de Europese Gemeenschappen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3240/91

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1992)

(92/C 126/105)

Betreft: Steun aan de Israëliisch-Palestijnse gemeenschap van Nive Shalom

In 1972 hebben trappisten 12 500 m² land verpacht aan de gemengde Israëliisch-Palestijnse gemeenschap Neve Shalom (nieuwe vrede), gelegen in een dunbevolkt, bergachtig gebied halverwege Jeruzalem en Tel Aviv. Deze gemeenschap werd in 1989 erkend door de parastatale gewestraad Mateh Jehuda, die aan verschillende kibboetsen en dorpen in de streek steun verleent. Het sturen van buitenlandse hulp aan deze gemeenschap, en met name aan de Palestijnse inwoners, is echter nog altijd niet in overeenstemming met de Israëliische wetgeving.

Verder werd op 1 november 1991 over de Belgische radio een zeer informatief programma uitgezonden. Woordvoerders van de twee partijen wezen elk op hun manier op de positieve kanten van dit experiment, waardoor twee bevolkingsgroepen die met elkaar in strijd leven zich op plaatselijk niveau kunnen verzoenen. Sinds de stichting van deze gemengde gemeenschap van 80 inwoners — waaronder 20 kinderen die degelijk onderwijs genieten, onder meer jonge Palestijnen uit het naburige Arabische dorp Abu Gosh — werd hier een aanzienlijk aantal adolescenten opgeleid. Dit is mede te danken aan de hulp van honderden volwassen opvoeders, die zich bewust zijn van het belang van een opvoeding in een klimaat van wederzijds vertrouwen.

Hoewel dit experiment niet op grotere schaal kan worden herhaald, verdient het erkenning en steun. Is de Raad het met mij eens dat op dit opmerkelijke initiatief een welwillende reactie — vanuit politiek en materieel oog-

punt — mag worden verwacht, ondanks het feit dat de Israëliische gesprekspartners de Arabieren van Neve Shalom blijven beschouwen als Israëli's of ongewone gasten, maar nooit als niet-gewelddadige Palestijnen?

Antwoord

(9 april 1992)

Ingevolge de besluiten van de Raad van 27 oktober 1986 heeft de Gemeenschap maatregelen genomen voor de Palestijnse bevolking van de westelijke Jordanoever en de Gazastrook. Deze maatregelen hebben betrekking op zowel een commerciële regeling als op financiële bijstand. De bijstand heeft tot doel de economische en sociale situatie van de Palestijnse bevolking in de bezette gebieden te verbeteren en is vooral bestemd voor projecten of acties in de landbouw en de industrie die werkgelegenheid creëren, voor opleiding, alsmede voor de verbetering van de werking van de plaatselijke Palestijnse instellingen zoals Arabische gemeentebesturen, universiteiten, colleges en beroepsorganisaties. Projecten op het gebied van huisvesting en gezondheid zijn momenteel prioritair.

De Commissie is belast met het beheer van deze hulp, waarvoor op de begroting 1992 een vastleggingskrediet van 12 miljoen ecu is uitgetrokken. De procedure is vergelijkbaar met die voor de tenuitvoerlegging van de samenwerkingsovereenkomsten tussen de Gemeenschap en de naburige landen.

Bovendien beoogt het besluit van de Raad van 22 juli 1991 tot toekenning van financiële steun aan Israël en de Palestijnse bevolking in de bezette gebieden (91/408/EEG) de negatieve gevolgen van de vijandelijkheden in het kader van de Golfoorlog te helpen vermindere en voorziet in een bedrag van 60 miljoen ecu in de vorm van een schenking voor deze bevolkingen. De Commissie beheert deze steun volgens de in het besluit vastgestelde procedure.

Derhalve is het de taak van de Commissie te beoordelen of de lokale Gemeenschap waarover het geachte Parlementslid het heeft in aanmerking komt voor steun van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 60/92

van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(6 februari 1992)

(92/C 126/106)

Betreft: Posten voor veterinaire controles in Poitou-Charentes

Bij de tenuitvoerlegging van Richtlijn 90/675/EEG ⁽¹⁾ inzake de organisatie van veterinaire controles voor produkten uit derde landen wordt niet voorzien in de

oprichting van een inspectiepost in de haven van Rochefort en evenmin in die van La Rochelle.

De economie in de regio Poitou-Charentes ondervindt hier nadeel van.

Kan de Raad in het licht hiervan de oprichting van grensposten voor veterinaire controles in het kustgebied van Poitou-Charentes opnieuw in overweging nemen?

(¹) PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1.

Antwoord
(9 april 1992)

Luidens artikel 9 van Richtlijn 90/675/EEG en artikel 6 van Richtlijn 91/496/EEG zijn het de Lid-Staten die, na voorselectie door de nationale instanties, in samenwerking met de Commissiediensten — om te verifiëren of zij voldoen aan de in genoemde richtlijnen opgenomen eisen — de Commissie de lijst voorleggen van de grensposten die worden belast met de veterinaire controles op produkten en levende dieren bij invoer op het communautaire grondgebied. Pas na inspectie van de door de Lid-Staten aangewezen grensposten stelt de Commissie de communautaire lijst op.

De keuze van de grensposten valt dus, binnen het kader van de op communautair niveau opgestelde criteria, allereerst onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 91/92

van de heer Panayotis Roumeliotis (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(6 februari 1992)

(92/C 126/107)

Betreft: Kernwapens in de voormalige Sowjetunie

Volgens vele publikaties in de Europese en internationale pers, en volgens recente verklaringen van voormalige Sowjetofficieren, bestaat er een ernstig gevaar dat wapens en nucleair materiaal uit de voormalige Sowjetrepublieken op ongecontroleerde wijze ter beschikking komen.

Kunnen de ministers in het kader van de politieke samenwerking bijeen mededelen tot welke actie zij denken over te gaan ten einde dit gevaar te voorkomen?

Antwoord
(10 april 1992)

De Gemeenschap en de Lid-Staten hechten veel belang aan de non-proliferatie van kernwapens.

Zij hebben dit in hun contacten met de Republieken van de voormalige Sowjetunie speciaal benadrukt door de kwestie van erkenning te koppelen aan non-proliferatie.

In hun verklaring van 16 december 1991 over de richtsnoeren voor de erkenning van nieuwe Staten in Oost-Europa en de Sowjetunie hebben de ministers als voorwaarde vooraf voor de erkenning van een nieuwe Staat gesteld dat alle relevante verbintenissen ten aanzien van ontwapening en nucleaire non-proliferatie, alsook wat de veiligheid en de stabiliteit in de regio betreft, worden onderschreven.

In hun verklaring van 23 december 1991 over de toekomstige status van Rusland en andere voormalige Sowjetrepublieken hebben de Gemeenschap en de Lid-Staten de verwachting uitgesproken dat zij van het Gemenebest van Onafhankelijke Staten de verzekering krijgen dat de controle op de kernwapens en op de non-proliferatie daarvan in één hand blijft.

In hun verklaringen van 31 december 1991 en 15 januari 1992 over de erkenning van voormalige Sowjetrepublieken hebben de Gemeenschap en de Lid-Staten zich bereid verklaard tot erkenning over te gaan op basis van de verzekeringen die zijn verkregen en op voorwaarde dat alle republieken op het grondgebied waarvan kernwapens gestationeerd zijn, binnenkort als kernwapenvrije Staten tot het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens toetreden.

In hun toekomstige contacten met de Republieken van het Gemenebest van Onafhankelijke Staten zullen de Gemeenschap en de Lid-Staten met name in het kader van het Internationaal Centrum voor wetenschap en technologie voorrang blijven verlenen aan non-proliferatievraagstukken, waaronder ook de kwestie van een mogelijke „brain-drain” van kerngeleerden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 97/92

van mevrouw Maartje van Putten (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(6 februari 1992)

(92/C 126/108)

Betreft: Communautaire fact-finding missie naar Bangladesh (20—22 oktober 1991)

1. Heeft de missie zich tijdens haar bezoek aan Bangladesh op de hoogte gesteld van de (mensenrechten)situatie in Chittagong Hill Tract? Wat zijn de bevindingen van de missie hieromtrent?

2. Met wie in Bangladesh heeft de missie deze situatie besproken en welke conclusies heeft de missie daaruit getrokken?

3. Zijn daarbij ook de mogelijkheden besproken voor een veilige terugkeer uit de Indiase deelstaat Tripura van mensen die Chittagong Hill eerder ontvlucht zijn?

4. Welke garanties heeft de Raad dat voedselhulp en financiële hulp die door de Gemeenschap of de Lid-Staten aan Bangladesh worden verstrekt, ook voor de tribale bevolking in Chittagong Hill op een positieve manier worden aangewend en niet de militarisering van de regio ondersteunen?

Antwoord

(13 april 1992)

De fact-finding missie van de fungerend voorzitter van de Raad Ontwikkeling, vergezeld van zijn voorganger en zijn opvolger of hun vertegenwoordigers, van 20 tot en met 22 oktober in Bangladesh, had tot doel:

- de samenhang tussen de spoedhulp, de herstelhulp en de ontwikkelingshulp op lange termijn te bestuderen en na te gaan of de coördinatie tussen de donors kan worden verbeterd;
- te laten blijken dat Europa aanwezig is en belangstelling heeft voor Bangladesh — een van de armste landen, steeds weer het toneel van natuurrampen — dat tot de voornaamste begunstigen behoort van de steun van de Gemeenschap en haar Lid-Staten en waar de parlementaire democratie onlangs is hersteld.

In haar gesprekken met de politieke leiders van het land heeft de delegatie van de Gemeenschap herhaaldelijk gewezen op het belang dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten hechten aan de eerbiediging van de mensenrechten en de verankering van de democratie. De specifieke vraag van de geachte Afgevaardigde betreffende de situatie in Chittagong Hill Tract is niet aan de orde gekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 134/92

van de heer Juan de la Cámara Martínez (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(7 februari 1992)
(92/C 126/109)

Betreft: Mijngebieden, andere dan voor steenkool, in de Gemeenschap

Kan de Raad, gezien het feit dat in de Gemeenschap het Rechar-programma bestaat voor steun aan steenkolenmijngebieden en in aanmerking genomen dat er in de Gemeenschap ook streken en gebieden zijn met mijnen, andere dan voor steenkool, die vergaand worden omgeschakeld, mededelen of hij voornemens is een programma op te zetten voor bijzondere steun als hulp aan gebieden met mijnbouw, andere dan voor steenkool, in de Gemeenschap?

Antwoord

(9 april 1992)

Tot op heden heeft de Commissie de Raad geen voorstel voorgelegd om een programma van specifieke steun voor mijngebieden, andere dan voor steenkool, in de Gemeenschap op te zetten. Het geachte Parlementslid wordt er evenwel op geattendeerd dat wordt overwogen de algemene kwestie van het mijnbeleid tijdens de volgende zitting van de Raad Industrie aan de orde te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 138/92

van de heer Juan de la Cámara Martínez (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(7 februari 1992)
(92/C 126/110)

Betreft: Programma voor de informatie en coördinatie van het milieubeleid voor de bescherming van de Middellandse Zee

Hoe denkt de Raad een informatie- en coördinatieprogramma te realiseren tussen de verschillende overheidsinstanties (lokale, regionale, statale en communautaire), ten behoeve van een doeltreffender milieubeleid voor de bescherming van de Middellandse Zee?

Antwoord

(9 april 1992)

1. In zijn resolutie (87/C 328/01) van 19 oktober 1987 inzake de voortzetting en uitvoering van een communautair milieubeleid en milieu-actieprogramma (1987—1992) (1) heeft de Raad er reeds op gewezen dat de algehele en geïntegreerde milieubescherming in het Middellandse-Zeegebied een prioritair actieterrein moet zijn.

2. In dit verband heeft de Raad op 4 maart 1991 Verordening (EEG) nr. 563/91 met betrekking tot een communautaire actie voor de bescherming van het milieu in het Middellandse-Zeegebied (Medspa) (2) aangenomen.

De Medspa-actie houdt zich onder meer bezig met de kwestie die door het geachte Parlementslid aan de orde wordt gesteld:

- een van de in artikel 2 van deze verordening opgenomen doelstellingen is namelijk: „de intensivering van de samenwerking en de coördinatie inzake milieubescherming in het betrokken gebied door de integratie van de communautaire actie met de op regionaal, nationaal en internationaal niveau gevoerde acties”;
- bovendien zij opgemerkt dat de verlening van steun voor de totstandbrenging van administratieve structu-

ren op milieugebied en van technische bijstand voor het opzetten van een milieubeleid in het kader van deze richtlijn worden aangemerkt als prioritaire maatregelen in derde landen aan de Middellandse Zee. De uitvoering van deze maatregelen kan ook de informatie-uitwisseling en de coördinatie tussen de diverse betrokkenen vergemakkelijken.

(¹) PB nr. C 328 van 7. 12. 1987, blz. 1.

(²) PB nr. L 63 van 9. 3. 1991, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 216/92
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(13 februari 1992)
(92/C 126/111)

Betreeft: Hygiënische voorschriften voor levensmiddelen, dranken en water dat voor menselijke consumptie bestemd is

In hun conclusies van 3 december 1990 betreffende de hygiënische voorschriften voor levensmiddelen, dranken en water dat voor menselijke consumptie bestemd is (¹), erkennen de Raad en de ministers van Volksgezondheid, in het kader van de Raad bijeen, dat de voornaamste taak van de Gemeenschap er ter zake in bestaat om met spoed een gecoördineerde en uitgebreide actie te voeren, ten einde zo snel mogelijk doeltreffende regels vast te stellen, in het bijzonder in de sectoren die een prioritaire plaats innemen bij het streven om de bescherming van de gezondheid op een hoog peil te brengen.

Welke maatregelen hebben de Raad en de Lid-Staten getroffen om „de bestaande voorschriften te coördineren” en „de daadwerkelijke naleving van deze voorschriften te waarborgen door een doeltreffende en uniforme toepassing”?

(¹) PB nr. C 329 van 31. 12. 1990, blz. 19.

Antwoord
(9 april 1992)

Het verslag van de Commissie aan de Raad en het Parlement over de tenuitvoerlegging van de instrumenten voor de totstandbrenging van de interne markt (doc. SEC(91) 2491 def.) geeft een analyse van de toestand op 10 december 1991. Het behandelt problemen van de tenuitvoerlegging van de instrumenten voor de totstandbrenging van de interne markt op ieder van de gebieden die onder het Witboek vallen — inclusief de sectoren die een prioritaire plaats innemen bij het streven om de bescherming van de gezondheid op een hoog peil te brengen — alsmede de genomen initiatieven voor het waarborgen van een juiste toepassing van de verschillende maatregelen die zijn genomen.

Wat betreft de voorschriften die door de Lid-Staten mogen worden toegepast bij het ontbreken van communautaire voorschriften, geeft de Commissie in haar interpreterende mededeling betreffende het vrije verkeer van levensmiddelen binnen de Gemeenschap (¹) aan, hoe het beginsel van de wederzijdse erkenning van nationale normen en voorschriften moet worden toegepast voor kwesties die geen communautaire regeling vereisen; zij geeft ook aan binnen welke grenzen de Lid-Staten mogen voldoen aan de dwingende eis van bescherming van de volksgezondheid.

Tot dusver heeft de Raad van de Commissie geen specifiek voorstel ontvangen voor andere maatregelen om de bestaande voorschriften te coördineren. Als de Commissie in het kader van haar initiatiefrecht een nieuw besluit van de Raad dienaangaande noodzakelijk acht, zal laatstgenoemde niet nalaten ieder voorstel voor een sterkere coördinatie met de grootste belangstelling te bestuderen.

(¹) PB nr. C 271 van 14. 10. 1989, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 217/92
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(13 februari 1992)
(92/C 126/112)

Betreeft: Verbetering van de preventie en de behandeling van acute vergiftigingen bij de mens

In zijn resolutie van 3 december 1990 betreffende de verbetering van de preventie en de behandeling van acute vergiftigingen bij de mens (¹) geeft de Raad uitdrukking aan zijn wil de nodige maatregelen te nemen, en nodigt hij de Lid-Staten uit om, onder andere, door de bevoegde instantie een samenvatting van de geharmoniseerde jaarverslagen van de anti-gifcentra te laten opstellen. Kan de Raad mededelen hoe het staat met de uitvoering van de in deze resolutie in het vooruitzicht gestelde maatregelen?

(¹) PB nr. C 329 van 31. 12. 1990, blz. 6.

Antwoord
(9 april 1992)

1. De Raad beschikt tot op heden niet over informatie met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de Resolutie van 3 december 1990 betreffende de verbetering van de preventie en de behandeling van acute vergiftigingen bij de mens.

2. Overeenkomstig de resolutie dient de Commissie te zijner tijd aan de Raad een verslag voor te leggen, aan de hand waarvan de bepalingen van de resolutie opnieuw moeten worden beziën, hetgeen uiterlijk vijf jaar na aanneming van de resolutie moet gebeuren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 301/92
van mevrouw Raymonde Dury (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(24 februari 1992)
(92/C 126/113)

Betreft: Openstelling van de grenzen en drughandel

Iedere dag steken velen de Belgisch-Nederlandse grens over om in Nederland verdovende middelen te kopen, die er vrij te verkrijgen zijn, om ze daarna tegen forse prijzen in België door te verkopen. Velen onder hen zijn aan het geld voor het kopen van drugs geraakt door in België een of meer misdrijven te begaan en de gestolen goederen vervolgens in Nederland te verkopen.

De Belgische justitie is van mening dat de Nederlandse politie een nuttige bijdrage kan leveren door de Belgen die in Nederland drugs kopen te identificeren en hun namen door te geven. Is dat onder het Schengenakkoord mogelijk?

Antwoord
(9 april 1992)

De geachte Afgevaardigde zij verwezen naar het antwoord op vraag H-96, die zij tijdens het vragenuur in de vergaderperiode van februari 1992 over ditzelfde onderwerp heeft gesteld.

De Raad kan het laatste deel van haar vraag niet beantwoorden, omdat het Schengenakkoord buiten het kader van de Europese Gemeenschappen valt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 332/92
van de heer Edward Newman (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(27 februari 1992)
(92/C 126/114)

Betreft: Studie over het verlenen van bepaalde rechten aan onderdanen van derde landen

Een studie naar de mogelijkheid of voor het verlenen van rechten die gelden voor onderdanen van de Gemeenschap aan onderdanen van een derde land die in een Lid-Staat van de Gemeenschap een aantal jaren hebben gewoond, is klaarblijkelijk door de ministers die verantwoordelijk zijn voor het immigratiebeleid van de twaalf Lid-Staten voor wenselijk gehouden. Wie zal deze studie ten uitvoer leggen, wanneer zal deze studie gereed zijn en hoe zullen de resultaten ervan worden behandeld? Moet het worden beschouwd als een confidentieel intergouvernementeel document of als een document van de Europese Instellingen?

gen? Hoe zal de studie worden gefinancierd en zal het Europees Parlement op de hoogte worden gebracht van de resultaten alvorens deze worden gepubliceerd?

Antwoord
(13 april 1992)

De Europese Raad heeft tijdens zijn bijeenkomst te Maastricht akte genomen van het verslag inzake immigratie en asielrecht dat op zijn verzoek door de met immigratiezaken belaste ministers is opgesteld.

De Europese Raad achtte dit verslag een adequate basis voor de maatregelen die op deze gebieden moeten worden genomen en hechtte zijn goedkeuring aan de werkprogramma's en de planning die erin zijn opgenomen. De Europese Raad verzocht de met immigratiezaken belaste ministers deze ten uitvoer te leggen; de door de geachte Afgevaardigde gestelde vragen zullen in dit kader worden behandeld.

Dit verslag is aan het Europees Parlement toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 335/92
van de heer Edward Newman (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(27 februari 1992)
(92/C 126/115)

Betreft: Studie van een vingerafdrukkenarchief van asielzoekers

De ad hoc-Groep Immigratie gaat na of er een studie gemaakt kan worden van een Europees vingerafdrukkenarchief van asielzoekers dat gereed zou zijn voor het eind van juni van dit jaar.

Hoe zullen de resultaten van deze studie worden behandeld en hoe wordt deze studie gefinancierd? Zal het Europees Parlement op de hoogte worden gesteld van de resultaten alvorens het rapport officieel wordt gepubliceerd?

Antwoord
(13 april 1992)

In deze fase van de besprekingen wordt overwogen de studie over een Europees systeem van uitwisseling van vingerafdrukken uit te laten voeren in het kader van een groep die afhankelijk is van de met immigratiezaken belaste ministers.